

actu sunt et non esse potest. ut
in quibus utrumque contingit et esse et non
esse. Quare si fieri non fieri

Et est quod necesse est
vel contingens aut
esse finitum vel infinitum
si passionem entis dicitur

ordinem passionum entis. et si iste ordo cognoscere
propone sumptis ab eis pro premissis si videri esse
multum evidentes conclusionibus. in passionibus
autem disiunctis. Illud tamen disiunctum non possit
demonstrari de ente. tamen contra supposito isto
extremo quod est minus nobile. de ente aliquo potest
concludi aliud extremum quod est nobilior de alio
ente. nam sequitur si aliquid ens est finitum. ergo
aliud est infinitum. et si aliquid ens est contingens
ergo aliud est necessarium. quia in talibus non possit
enti particulariter inesse imperfectius extre-
mum: nisi alicui inesse perfectius extremum.
a quo dependet. **S**ed nec isto modo videtur posse
ostendi extremum imperfectius talis disiunctio-
nis. non enim si perfectius inest alicui entis necesse est im-
perfectius esse in alio ente. et hoc nisi illa extrema disi-
iuncta essent correlativa. sicut causa et causatus.
si ergo non potest ostendi per aliud de ente prius me-
dium huius disiunctum necessarium vel contingens. nec est
illa pars disiuncti. que est contingens posset ostendi
de aliquo supposito necessario de aliquo. et
ideo videtur ista aliquid ens est contingens esse una
prima: et non demonstrabilis propter quid. unde ap-
paret in loco isto arguens contra necessitatem futurorum non
inducit ad aliquid impossibilem per se. sed ad
impossible manifestius nobis. scilicet quod non oportet nec consi-
liari nec negociari. et ideo negantes talia mani-
festa indigent pena vel sensu. quia secundum Avicennam primo
metaphysicorum negantes prius principium vapulandi et expo-
nendi quibus concedant quod non est idem comburi et non
comburi. vapulare et non vapulare. et isti qui negant
aliquid ens esse contingens exponendi sunt tormentis
quousque concedant. quod possibile est eos torque-
ri sicut non torqueri.

et non sunt pos-
sibilia. non esse
futurorum
sed consilium
mus aliqd

Quod si hec non sunt
possibilia. Postquam autem probavit unam partem. scilicet
quod si in futuris contingebat et singularibus
affirmatio et negatio est determinate vera vel fal-
sa. sequitur quod omnia eveniunt de necessitate. nunc
probat illud consequens esse falsum. et hoc dupliciter
per rationem. et per exempla manifesta ibi (et mul-
ta) prima in duas. primum ostendit propositum in rebus que
fiunt a proposito. et in rebus que fiunt a natura ibi.
(et quia est omnino) In parte prima arguitur sic
si omnia fiunt de necessitate. ergo non sumus prin-
cipia aliquorum futurorum. consequens est falsum. quod
antecedens. huius rationis primum ponit iteram con-
clusionem. scilicet quod hec dicta sunt impossibilia. dicens
quod si hec non sunt possibilia. si per quod. ergo sunt im-
possibilia. et probationem falsitatis consequentis.
quod videtur esse principia talium futurorum. et ab eo
quod consiliatur et aliquid agimus. **N**otandum quod
homo habet in sua potestate agere vel non agere
et ideo est principium contingentium futurorum pro hoc quod
consiliatur et si aliquid si autem hoc neget quod oportet
si omnia eveniunt de necessitate tollitur totus ordo
conversationis et pollicite humane et principia phi-

losophie moralis. quia tunc non oporteret persuade-
re aliquid nec comminari: nec promittere ac remu-
nerare pro que homines iducuntur ad bona et re-
trahuntur a malis. quod est inconueniens manifestum
In secunda parte arguitur sic ibi (et quoniam est
omnia) si omnia essent de necessitate. ergo in his
que non semper actu sunt: sed supposita in potentia
ut sunt multe res naturales non contingeret esse
vel non esse. quia semper essent vel semper non essent.
consequens est manifeste falsum. ergo et antecedens
huius rationis ponit tantum falsitatem consequentis. quia
oppositum est verum: dicens quod omnino est verum quod i-
bis que non semper actu sunt est possibile esse et non
necesse esse. ut sunt illa in quibus utrumque contingit
scilicet esse et non esse. et per consequens fieri et non fieri
Deinde cum dicit (et multa nobis) ostendit idem
per exempla sensui manifesta dicens quod multa no-
bis manifesta sunt sic se habentia. scilicet quod possunt esse
et non esse. verbi gratia. sit aliqua vestis nova. pos-
sibile est hanc vestem incidere. quod probat accipiendo du-
as indefinitas: in quarum una includitur negatio al-
terius: et ambe possunt esse vere. quia sicut possi-
bile est hanc vestem incidere. ita est possibile quod prius exte-
ratur. id est consumetur vetustate. et si exteri. sequitur
quod non inciditur. quia non posset prius exteri nisi
si possibile esset non incidere. si ergo possibile est tales
tunicam incidere et exteri. ergo incidere et non incidere.
et habetur propositum quia si omnia fiunt de ne-
cessitate. **U**nde postea ibi (quod et in aliis) conclu-
dit ari. vniuersaliter quod in aliis futuris que dicuntur
fieri potentiam et non sunt semper actu. manife-
stum est quod omnia non fiunt vel sunt de necessitate.
sed alia sunt ad utrumlibet: ita quod non magis est ve-
ra affirmatio vel negatio. alia vero fiunt ubi al-
terum evenit in pluribus: licet contingat fieri alter-
rum. alterum vero minime. id est quod in contingebat ut in plu-
ribus altera potest fieri frequenter. sed tamen cum hoc contin-
git quod alia potest fieri. si paucioribus. et tunc altera non
fit. quod si est in pluribus. **T**unc sequitur illa pars (igitur esse)
in qua opposito partem postenso infert oppositum
antem quod est conclusio principalis huius itera. circa quod. et
facit. primum premitit quedam necessaria. et ex illis con-
cludit propositum intentum ibi (quare manife-
stum est) prima pars diuiditur in duas. primum ostendit
quomodo veritas est in rebus. et ex hoc quo-
modo est in enunciationibus ibi (quod quia enunciationes)
hinc sequitur suat ordinem priorum ad prius. quia argumeto
est. et deducit ad impossibilia. processit ab enunciations
nibus ad res. hinc autem procedit et quod res et ordo conuertit
biliter se habent circa verum et falsum. prima ad huc in. et primum
ostendit quod veritas est in re propria ad ipsam sub condi-
tione. et non est in re comparata ad oppositum sub
disiunctione. secunda ibi (et in contradictione) primum
ma in duas. primum quodammodo propositio proponit. et ipse
exponit (sed non quod est) dicit ergo. quia concludens ex
predictis. igitur quia predicta sic supposita inconue-
nientia. et hinc scire quod omne quod est quod est necesse est
esse sicut quod quando non est necesse est non esse

et non sunt pos-
sibilia. non esse
futurorum
sed consilium
mus aliqd

Et multa alia nobis manifesta sunt sic se habentia ut quoniam hanc
vestem potest incidere et non incidit: sed potest exteri. Sed autem non
incidi potest. non enim esset potest exteri nisi esset potest non radi
Quare et aliis futuris quousque sunt potentiam dicuntur hinc manifesta
est quoniam nota omnia ex necessitate vel sunt vel fiunt. Sed alia quod ad utrumlibet
si non magis vel affirmatio vel negatio est. alia vero magis quod hinc in
pluribus aliter. sed contingit fieri alterum. alterum autem minime
Sed esse quod est quoniam est si non esse quod non est quoniam non est necesse
est

non est necesse e non esse. non videtur
de qd est e necessario qd necessario qm
e simplr e ex necessitate. Sicut p
leo qd non est.

oes affirmatōes negatōes off
hac quidz netā illā at falsaz
n. quēadmodū e his que sūt
et in his que non sūt: pot
tū esse au
sz quēad m
Dicitū q

Postea ibi (sed nō) exponit dictā ppositionē.
z vult q illa ppositio e vera nō simpliciter: s; p
quid z ex suppositōe. vñ nō licet inferre oē qd e
quādo e zc. ergo qd e necesse e eē. s; fit fallacia
sz quid ad simpliciter: l' cōpositionis z diuisionis.
nif. dicit q sed nō sequit. s. simpliciter q e necesse
e eē: nec qd nō e necesse est nō esse. qz non est idēz
omne qd e quādo e necesse est esse. z esse simpli
citer ex necessitate. similiter autē est z in eo qd
non est. quia non e idem oē quod non e quādo
non est necesse e non esse: z non esse simpliciter
ex necessitate. **¶** Notādū q ista ppositio oē q
e zc. z omne quod non e zc. tenet ex pncipio cō
plexo. s. impossibile est idēz simul esse z nō eē. quia
si aliquid e non est possibile simul ipsum nō eē.
ergo impossibile e non esse. ergo necesse est esse
be enim equipolēt z consequuntur se. vt dī z:
b^o. similiter si aliquid non e: nō e possibile simul
ipsū esse. q impossibile e esse. ergo necesse e non eē.
¶ Aduertēdū ē q ille ppositiones vere sūt i
sensu compositionis. quod notatur per illō qm
e vel quādo non: false autē in sensu diuisionis
quia contingens nunq; e contingens nisi quan
do e. cōtingentia eniz sic z necessitas non e pas
sio non entis: sed entis. si ergo contingenter le
go dū lego cōtingenter lego. z per consequēs p
eo instanti quo lego possuz non legere. z hoc est
in sensu diuisionis. ita etiā intelligēdū e de esse
z non eē. si enim cōtingētē sū dū sum: possum
non eē in sensu diuisionis. i. habeo possibilita
tem ad non essendū. **¶** Deinde (i cōtradictio
ne) ostendit quomodo e veritas in re compara
ta ad suuz oppositū sub distiūctione. dicit ergo
q in dictione eadē ratio e. qz sic ibi illō qd nō
e nccius simplr fit nccium ex suppositōe. ita h
cū distiūctione. quia omne necesse est eē vel non
esse z futurū eē vel futurū nō eē. quod statī ex
ponit q non contnigit diuidētē dicere alterū
necessariū. i. diuissim accipiēdo necessariū est ne
cessariū. verbi gratia. necesse est nauale belluz
futurū eē cras vel non futurū eē cras cū distiū
ctōe: sed nō e nccē absolute nauale bellū eē futu
rū vel non eē futurū accipiēdo vtrūq; diuissim.
sed futurū eē vel non eē sub distiūctione neces
se e. **¶** Notādū q ista ppositio tenet per illud
pncipiūz de quolibet affirmatio vel negatō: va
de nullo autē simul. quia licet non de omnibus
altera pars sit determinate vera aut falsa. tamē
sub distiūctione de quolibet e vera bec: vel fal
sa bec vel illa. **¶** Deinde cū dicit (quare quoni
am) ex predictis ostendit quomodo veritas est
in enūciationibus dicēs q sicut res: sic similr
enūciationes sunt vere. vnde manifestū e q in
reb^o que sic se habēt q sunt cōtingentia ad vtrū
libet. z sunt talia q cōtraria. i. opposita ipsorū
possunt cōtingere necesse eē similiter se habere
ad cōtradictionē supp. i. oīone q contingit i his
que non semper fiūt z non sēper non fiunt. bi^o

autē sunt contingentia que neq; semper fiunt
vt necessaria nec semper non sunt vt impossibi
lia. horū enim. s. contingentium necesse e alterā
partem contradictionis eē veram vel falsaz cū
distiūctione: non tamen q determinate sit ve
ra aut falsa. bec aut ista seorsum aut distinctis.
sed vtrūlibet indifferenter: vel magis alteraz
veram quantum ad contingens vt i pluribus.
non tamen veram vel falsam. s. determinate. s; z
bec vñ illa sub distiūctione. sic etiā se habet z i
enunciationibus: z hoc siue sint contingentia
ad vtrūlibet siue vt in pluribus vel quouis alio
modo. **¶** Ultimo cum dicit (quare manifestuz
est) concludit ex dictis ppositum et conclusio
nem intentam que est oppositum pntecedentis.
s. q i singularibus futuris et contingentibus
neutra oppositarum e determinate vera: s; tñ
sub distiūctione. z hoc e vnum impedimentū
cuiusdā legis z regule supradicte qua dicebat
q contradictoriorum: necesse e alteram deter
minate eē veram alteram falsam. dicit ergo q
ex predictis manifestum est q non est necesse
omnes affirmationes vel negationes opposita
rum banc quidem esse veraz: illam vero falsaz
supp. determinate. quia non sic se habet in his
que sunt. i. in enūciationibus de presenti: sicut in
his que non sunt: possibilis. tamen eē vel nō eē:
vt sunt contingentia: quemadmodum dictum
e. quia. s. in his que sunt: oportet alteram deter
minate eē veram aut falsam. qd non contingit
in futuris singularibus que possunt eē z nō eē
qualia sunt omnia cōtingentia futura. **¶** Ab il
lo ergo loco (in singularibus vero) vsq; ad hūc
patet eē completa vna totalis ratio etimeticba
ad probandū q in singularibus futuris z con
tingentibus non est veritas aut falsitas deter
minate. que talis e. quia si sic. ergo omnia eue
nirent de necessitate. z non oporteret consiliari
aut negociari. z per consequēs tota humana
politia tolleretur z eēt frustra. consequēs e fal
sum z inconueniens manifestum. ergo z antece
dens. ergo oppositum antecedentis est verum.
s. q in illis enunciationibus singularibus de
futuro non e determinate altera vera altera fal
sa. **¶** Ad maiorem euidentia predictorū adhuc
repero. vtrum ppositio de futuro sit determi
nate vera vel falsa. videtur q falsa. quia oīs ta
lis ppositio significat aliter eē q sit in re. er
go e falsa. consequentia patet. quia hic in litte
ra dicitur q orationēs sic z res. in predicamen
tis: ab eo q res e vel non e zc. antecedens patz
quia ppositio de futuro significat nūc q res
habebit esse determinatum q eē ideterminatū.
ergo aliter q eē. **¶** Preterea boecius hic in co
mento dicit q hic nauale belluz erit cras. q. ne
cesse sit futurum pronūciat. qd si euenit non
nūc ver^o e q dicit. qz qd cōtingētē euenit dic de
necessitate euenire. vnde non in euentu rei est

tū esse au
sz quēad m
Dicitū q

9

Q. n.

9

In cōfictioe eadē ratio e esse quidz l' nō eē oē necesse e p futurū eē l' nō eē
e diuidentē dicere alterū necessario. Dico at ut necesse est qdēz futurū eē de
uale cras l' nō eē futurū s; nō futurū eē cras nauale bellū necesse e l' nō
futurū. futurū at eē l' nō esse necesse est.

Quare qm orationēs s; vere sūt quēadmodū et res se hnt manifestū e qm
se habēt ut ad utrūlibz sint z cōtraria ipsorū cōtingere qant necesse e
hze cōfictioez qd cōtingit iis q nō semp sūt s; nō semp nō sūt. hoc n. ne
alteraz parte cōtradictōis ueram eē l' falsam. nō tñ hoc aut illd: s; utri
maior qd. alteraz vāz nō tñ iam vāz. l' falsam.

Falsitas: sed in predicationis modo. hec boecius
¶ ois propositio significat se esse veram. sic ergo dicitur
do tu curre in a significat quod te esse curre in a sit
verum. hoc autem est determinate verum vel falsum. quia
significat verum esse pro tempore quod nunc est. ergo et hec tu cur
res in a determinate est vera vel falsa. **¶** In oppo
sitione est ari. in littera quod dicitur quod in his que sunt ad verum
liberum: non magis est oratio vera vel falsa. **¶** R. h. tria
sunt videnda. primum de proposito an .s. absolute loquatur?
propositio de futuro sit determinate vera vel falsa. 2.
supposito quod illud futurum sit a. eueniat postea: an
hec sit determinate vera. a. erit. 3. iuxta B an
possibile sit neutra parte contradictionis esse veram.
¶ Quantum ad primum primum. 4. necessaria. **¶** unum
est quod verum significat esse quod est affirmative vel ne
gative. falsum autem eodem modo est quod non est. ex quo sequitur
quod si res se habet ad esse. ita ad veritatem. quod
autem est actualiter in presenti: in se ipso habet quod sit verum.
sic et habet per se. quod autem futurum non est in se ipso
sed in causa. quod contingit tripliciter. **¶** uno modo est ali
quid in causa quod necessario eueniet ex illa. **¶** alio
modo habet inclinationem quod producat a causa. potest tamen impediri
¶ 3. modo quod si magis habet ad esse quam ad non esse: ista ergo
tribus modis se habet res in futuro ad esse. primum. **¶** Sed
notandum quod orationes sunt vere sic res se habet ad esse.
nam oratio enuncians de re facta quod se habet ad esse vera est. aliter
enuncians falsa est. **¶** 2. est quod oratio de futuro ex suo si
gnificato vel modo significandi equaliter significat
determinate esse de quibuslibet. quia esse rei non mutat signi
ficatiois formam. quia dictio et oratio idem significant re
existente et non existente. **¶** 3. est quod propositio de futuro potest in
telligi dupliciter. significare aliquid de futuro: ita quod
propositio de futuro significet non verum esse quod aliquid
in futuro esse habet. ubi gratia. hec tu curre in a. cur
res. vel potest intelligi quod significet non quod tu curre in a. l.
significet nunc esse in re: ita quod tu in tempore. a. curre. et
differt 2. a primum. quia significare nunc esse quod tu curre
in a. est plus significare quam tu curre in a. **¶** Ex
his dico 2. ad questionem quod hec tu curre in a.
vel tu eris albus in a. absolute enunciata: si illa
significet nunc esse sic se habere ad esse ut in a. debeas
esse albus. hec propositio est determinate falsa. quia orationes
sunt vere sic res se habet ad esse ex 2. premissis. scilicet res
taliter enunciata non sic se habet in sua causa ut tunc debeat
habere esse. quia tunc iam foret ex necessitate: et esset nunc deter
minatam verum. et sic procedunt. 2. premissas ari. sub
B. n. intellectum significat propositio de futuro aliquid esse
nunc determinatum ad esse pro tempore de futuro quod non est de
terminatum. si autem propositio de futuro non signifi
cat nisi quodcumque futurum pro quo significat fuerit
premissis. quod tunc verum erit dicere quoniam illud
tunc quod nunc enunciat futurum propositio de fu
turo est determinate vera vel falsa. 2. ratio est. quia propositio de fu
turo sic enunciata non enunciat de eo quod nunc
est esse vel non esse ut aliquid determinatum. quia si
istum intente non enunciat esse quod habet res
in sua causa per propositiones de futuro. propter
quod licet res nunc habeat esse determinatum in

sua causa. et enuncietur esse de re pro aliquo futuro
non dicitur nunc propositio vera vel falsa. quia non
enunciatur hoc nunc esse determinatum ut sit pro
aliquo futuro. sed enunciat nunc quod sic se habe
bit. et non enunciat nunc rem sic se habere ut tunc
debeat esse. ideo dicit ari. quod in illis que nunc sunt
ad verum libet: non magis est affirmatio vera quam ne
gatio. unde non contingit videntem dicere diffi
nite. quod hoc erit nunc diffinite quod hoc non erit dif
finite. dicit autem hoc forte quando enunciat sic
esse nunc ut aliquid habeat esse in futuro. **¶** Pater
ergo ex predictis quod propositio singularis de fu
turo contingenter sumpto hoc 2. modo. sicut etiam
ari. accipit similiter esse vera et falsa. nunc determi
nate vera nunc determinate falsa. **¶** Quantum ad
secundum idem dicendum est quod propositio de futu
ro non est determinate vera. et posito casu. scilicet quod
illud eueniat sic. primum ex predictis. **¶** Contra. nulla
propositio iudicatur vera vel falsa nisi pro tem
pore pro quo predicatur potest inesse subiecto. ut
patet de preteritis propositionibus que non iudi
cantur secundum dispositionem rei quam nunc ha
bent: sed secundum illam quam habuerunt. ergo si
similiter erit in illis de futuro. sic autem dicendo
tu eris albus in a. non significatur aliquid de
re nunc esse vel non esse: sed significatur quod in a.
verum erit dicere quod tu es albus. si ergo sic se ha
beat res in a. sicut non enunciat propositio re se ha
bere in a. hec nunc erit determinate vera. **¶** P
propositio singularis de futuro enunciat res fo
re eo modo quo eueniet. nam enunciat re fore pro
determinato tempore sic quod possit non esse. sed nunc
res se habet sic ad esse cras quod possit non esse. ergo
tunc. **¶** Sequitur. futurum est futurum. ergo futurum
erit. antecedens est determinate verum. ergo et
consequens. **¶** R. ad primum dico quod propositio
de futuro contingenti non enunciat non esse sicut
res se habet ad esse nec enunciat nunc non esse aliter
quam res se habet. sed dico quod pro isto tempore enunci
at determinate esse rei pro futuro tempore. propter
quod cum pro illo tempore non sit nunc determina
tum aut non determinatum propositio nunc enu
ncians determinatum esse pro illo tempore dicitur
nec nunc determinate vera nec nunc determina
te falsa. **¶** Ad 2. dico quod propositio de futuro si
gnificat nunc quod determinate illa est in re quod tunc
erit. ideo non stat simul quod ipsa nunc sit determi
nate. et nunc possit res non fore cras. non stant ergo
simul quod hec nunc sit determinate vera. hoc erit
et quod hoc potest non fore. quia si hec sic nunc de
terminate vera: tu eris albus cras. sicut nunc
stant. tu es albus nunc. et tu posses nunc non esse
albus. sic non stant simul quod nunc sit verum quod
tu sis albus cras et quod possis non esse albus cras
quod intelligendum est in seculo compositiois. quia omne
quod est quando est necesse est. **¶** Ad 3. dico quod in conse
quentia mutat quod in quodlibet. id est peccat figuram dictio
nis. quia sic dicendo omne futurum est futurum omne de presenti

erit. **S**i tamen supponit qd hec sit determinate vera futurū erit ad huc non sequitur ppter hoc qd ppositio de futuro contingenti singulari sit determinate vera. nā si sic arguit. omne futurū erit. s; hic. tu eris presens. ē futurū. ergo hoc erit ē figura dictionis. qz i maiori sit distributio p suppositis. quoz quiditate dicit distributū. sed in minori pdicatur futurū de quodaz vt li de. dicit eius qualitate. ideo cōmutat qd in quale sicut hic. qd scriptū ē scripsit qd. figura ē oratio scripta. g. rē. **S**i autē descendat sic omne futurū erit. sed hoc erit futurū. tu eris si ē futurū ē futurū. g. futurū erit. sequit conclusio. sed minor implicat falsū. **Q**uātū ad 3° dicendū qd si ppositio de futuro enūciat nūc esse determinatū qd res enūciata d futuro habeat eē vtraz ps contradictionis in illis de futuro falsa ē. qz vna pars enūciat eē diffinitū qd erit alia eē diffinitū quod non erit. r vtrūq; patet eē falsū cū neutrum sit determinatū sed vtrūq; ideterminatū. si autē ppositio d futuro enūciat tantū rez eē pro futuro r non determine eē quod nūc habet res in sua causa. vtraz ps ē ideterminate vera vel falsa. **C**ontra. qz tunc non de quolibet affirmatio vel negatio vera. s; vtraz potest eē falsa. **R** illud picipiū itelligendū ē de quolibet sūpto absolute r sine pceptione r determinatione. aliter nō oz. vtraz. n. istarū erit falsa. homo iqtum homo ē albus. r homo iqtum homo nō ē albus. qz sequeret qd omnis homo necessario esset albus rōne reduplicationis. similiter ē hic. qz sumit ppositio de futuro cū illa pceptione aut determinatione qd enūciatur nūc eē determinatū p futuro vt non esse. cōcedit g i talibus vtraz pars cōtradictionis eē falsa ratione modi essendi que in neutra contradictoziaz negatur. **A**d pmutz in oppositū dico qd ppositio de futuro contingēti si significet nūc esse ita qd res in futuro hēbit eē. tūc significat esse aliter qd ē. r ē falsa: qz uis eueniat res que enūciatur euenire non ppter euentū rei. sed propter mo^o enūciandi. enūciatur enī aliter euenire qz eueniat. si at itelligat z^o mō qd enūciat determinate esse de re pro tēpore indeteriato futuro. ppositio nē nec erit vera nec falsa. qz nūc est ideterminatū qd contradictoziaz hēbit esse p illo tpe. **A**d boecius dico qd ratio pcedit supposito intellectu ppositiois de futuro. **A**d 3° dico qd hec. te fore albu ē verū. ē distinguenda s; compositionē r diuisionē. i sensu cōpositionis ē falsa. r significatur qd verū in sit huic dicto p pnti te fore albu. nec sic sequit ex pma. alio mō accipit i sensu diuisionis r non significatur tūc nisi qd te verū ē fore albu. r hec ē ideteriate vera sic r p^o **E**xPLICIT scriptū sup primū libz peryar. editum a fratre antonio andrea ordi. minorum. **I**ncipit scriptū eiusdē super 2° librū pper.

Otioniam autem.

Postq; ari. i p libro determinauit de oppositione q conuenit enūciatiōi sumpte simpliciter et sine additione. hic i z^o determinat de habitudie oppositionis consequētie aut egpollētie rē. q conueniūt enūciationi sumpte cū aliqua additōe. **J**uxta enī diuersā additionē possibilē fieri in enūciatione multiplicat hic ari. enūciationes r eaz habitudinē. circa quod. z. facit. p fac qd dictū ē. z^o circa pdicta mouet quāda questiōz secunda ibi vltra mediū huius (vtrum aut cōtraria ē) pma ps diuiditur in. z. p determinat multitudinē enūciationū r oppositionū r eaz habitudinē i ppositionib^o de inē. z^o deteriat idēz in ppositionibus de modo ibi (his vero determinatis) pma in. z. p determinat multitudinē oppositionū r eaz consequētiā in ppositionibus simplicib^o. z^o iquirit de eodē i ppositionibus q sunt plures. ibi (at vero vnus de pluribus) pma i. z. primo facit quod dictū est i enūciationib^o simplicibus in quib^o additō. s. nomen finitū vel infinitū ponit tm a pte subiecti. z^o in quibus ponitur a parte vtriusq;. scilic; subiecti r predicati ibi (quando autē ē 3°) p^o in. z. p resumit qdaz necessaria. z^o iuxta illa cōcludit ordinē r distinctionē enūciationum ibi. (quare prima ē affirmatio) pma i. z. p facit qd dictū ē. z^o remouet dubiū circa dicta ibi (per autē verbū) circa primū. 3. fac. p quedaz predicta resumit. z^o quoddā dictū exponit. 3° intētū concludit. fa ibi (nomen autē dictū ē) tertis ibi (erit ergo omnis) in pma g pte p resumit qd supra dictū ē de diffinitōe affirmationis. s. qd enūciat affirmas aliquid de aliq. i. pdicatur d subiecto. z^o resumit quod dictū ē supra de subiecto enūciatiōis. qz enī ppe loquēdo ver^o est nota seper eoz que de altero dñr. iō subiectū d q aliud dicit ē nom qd ē fini^o l'ifi^o. iō dicit qd de q. s. aliō dñr vl ē nomē. s. finitū vl inomiabile. s. ifinitū. supra enī. c. de noie dñm ē qd nomē finitū ē ppe nomē. nomē autē ifinitū nē nomen s; dñr ifi^o nomē. i. ideteriatū. qz nullā nāz dteriatā significat. s; dñr de ente r de nō ēte. 3° iuxta **B** excludit falsū ite^o. forte ei crederet aliqz qd subm affirmatiōis eēt sil nomē r inoiabile. i. nomē ifi^o. **B** excludit di. qd i affirmatiōe vnus oz eē. s. pdicatur. r de vno. s. subō. h enī ē pmo de affirmatiōe vna. iō subm oz eē finitū nomē tm l' ifinitū tm. **Q**z ibi (nomen at dcm ē) exponit qd dixit di. qd dcz ē s qd ē nomē. s. fi^o r qd inoiabile. i. nomē ifinitū. qz nō bō nō ē nomen. s; nomen ifinitū. r dicit qd nomē ifinitū significat qdam modo vnam. dicit qdam modo. quia non significat. vnū simplr sic nomē fi^o qd significat vnā naturaz i genere determinato. nomen autē in finitum non. sed negationē q potest cōuenire

enti et non enti generum diuersorum. vltimus redit ad oppositum quod scilicet non homo non est nomen: sed infinitum nomen quemadmodum et non erit non est verbum sed verbum infinitum et de his dicitur philosophus in c. de nomine et c. de verbo. **Ex** predictis patet quod nomen infinitum et verbum infinitum non impedit unitatem enunciationis. quia vtrumque vnus significat et non plura. **Tertio** ibi (erit g. omnis) concludit ex dicitur iterum. scilicet quod duplex est modo affirmatio. quia omnis affirmatio vel est ex nomine et verbo. et tunc vnus modo. vel ex infinito nomine et verbo. et tunc alius modo. hec patet ex dicitur. quia n. affirmatio significat aliquid de aliquo: et illud est quod est nomen finitum vel infinitum etc. eadem autem dicitur potest accipi ex parte negationis. quod scilicet vel est ex nomine et verbo vel ex infinito nomine et verbo. quia de quibuscumque conuenit affirmare conuenit negare: vt dicitur in primo libro. **Dei** de cuius dicitur (propter autem verbum) remouet quiddam dicitur circa dicta. quia enim dicitur enunciationum sumpta est ex parte nominis et potest esse finitum vel infinitum. crederet forte aliquis quod similis dicitur sumi possit ex parte verbi. sed remouet dicitur quod propter verbum finitum. scilicet quod infinitum verbum non est verbum. quod propter verbum finitum nulla est affirmatio vel negatio. et subdit. est enim vel fuit vel erit. et quicunque dicitur verba ex his sunt que sunt posita. conueniunt. n. tempus vult dicere quod in omnibus verbis propter dicitur finitum et infinitum est dicitur recti et obliqui. sed obliqui nomen est cum verbo non constituit orationem vel enunciationem significatam vnus aut falsum. vt in primo libro dicitur philosophus. quia in obliquis nominibus sic includit ipse rectus. sed in casibus siue obliquis verbi includit ipse verbum presentis temporis. preteritum enim et futurum. que dicitur casus verbi dicitur respectus ad presentem. dicitur enim. sed erit. idem est quod si dicat. sed est futurus. et si dicat. sed fuit. idem est dicere vt si dicat hoc est preteritum. et idem ex casu verbi et nomine potest constitui enunciatio. idem dicitur quod est vel fuit vel erit. et quicunque alia verba dicitur sunt de numero predictorum verborum sine quibus enunciatio fieri non potest. quia conueniunt tempus si est presentis et dicuntur etiam per respectum ad presentem. vt predictum est. que autem verbum infinitum non potest poni in enunciatione. et si ponatur an maneat infinitum patebit ex sequenti questione. **Ultimo** cum dicitur (que prima est) ex predictis concludit ordinem et distinctionem enunciationum. quia enim subiectum potest esse nomen finitum vel infinitum. que vtrumque potest accipi vel in definite. idem est affirmatio et negatio possunt accipi. scilicet enunciationes in quibus predicatur. scilicet est et non est. et combinaciones. **Quia** quoniam subiectum nomen finitum sine signo veli. et sic sunt. et quas tangit ari. dicitur quod prima affirmatio et negatio est ista. scilicet homo est. homo non est. et dicitur prima. quia nomen finitum prius est naturaliter nomine infinito. **Secunda** combinatio est quando subiectum nomen infinitum sine signo. et sic sunt etiam. et quas tangit dicitur rursus. non homo est. non homo non est. **Tertia** combinatio est quando subiectum nomen infinitum cum signo vniuersali. et sic sunt alie. et quas tangit dicitur omnis non homo est. omnis non homo non est. et addit quod in temporibus extrinsecus. alia ratio est. scilicet in preterito et futuro que sunt tempora ex

preterito. possunt sumi predictae combinationes sic in presentibus. **Aduertendum** quod dicitur. 4. diffinitiones que sunt. 4. enunciationes distinguuntur secundum triplicem dicitur que est in enunciationibus. vna secundum affirmationem et negationem. alia secundum subiectum finitum vel infinitum. tertia est subiectum vniuersaliter sumptum vel non vniuersaliter sumptum. **Nota** etiam quod ari. pretermisit ponere exempla de enunciationibus in quibus subiectum singulare. vt plato est. plato non est. quia terminis singularibus non addit aliquod signum. vnde in his enunciationibus non potest omnia dicitur inueniri. **Item** pretermisit ponere exempla in enunciationibus particularibus in quibus subiectum terminum vniuersalis cum signo particulari. quia tales habent tale vnum quodammodo cum subiecto vniuersali vel non vniuersali sumpto. **Ad** euidentiam cuiusdam dicitur parum ante querit. vtrum verbum infinitum maneat infinitum in oratione. videtur quod sic. quia ari. dicitur supra. c. de verbo. quod verbum infinitum similiter dicitur. de eo quod non est: sed non dicitur de aliquo nisi in oratione. **Et** ibidem. c. de verbo. dicitur quod verbum infinitum est nota dicitur de altero. sed hoc non est nisi in oratione. **Et** verbum infinitum est vna dicitur cuius sunt modi significandi que sunt principia construendi ipsius cum alia dictione. cum ergo habeat per se modum significandi per quos cum alio construatur potest. sequitur quod potest manere in oratione infinitum. **In** conueniens videtur esse quod dicitur propter solam ordinationem eius in oratione amittat suam rationem quod eius significatum non maneat: sed fiat. et dicitur. **Et** boetius sic arguit quod nisi hoc esset sequeretur vnum fallaciam positum a platone fieri ex omnibus negatiuis. arguit enim plato fallaciam vbi in prima figura ponere verbum infinitum a parte predicati. quod si illud esset negatiuum esset sine fallaciam habens minorem negatiuam in prima figura. quod tamen est impossibile. **In** oppositum est ari. hic in littera. vbi dicitur quod propter verbum finitum nulla est. scilicet affirmatio vel negatio. quia si per verbum infinitum esset affirmatio vel negatio sequeretur quod oppositiones tot modis possent variari quando est predicatur et non. sicut quando predicatur et non adiacens. quod est falsum. vt patebit infra. **Et** dico similiter quod verbis infinitum positum in oratione non differt a verbo pure negatiuo. probatio huius. tunc per boetium qui dicit. quod verbum infinitum positum in oratione vnum non retinet. sed est verbum pure negatiuum. ait enim quod verba infinita tunc sunt infinita cum sola sint. cum autem alicui nomini iuncta sunt: iam finita sunt. sed tamen cum negatione in tota propositione intelliguntur. quia in oratione affirmatiua aliquid affirmatur de aliquo. sed nihil de homine affirmatur cum dicitur. homo non currit. ratio huius dicitur est. quia verbum aggregatur ex duobus. ex re et compositione. qua signat aliquid esse aut non esse. verbum autem infinitum fit per additionem particule negatiue que remouet verbum a se. cum igitur addit

homo est. non est. non est. non est. A

Deo. 12.
De eo quod est
manet in oratione
Deo aliter
in sua figura
in oratione
Deo aliter
in sua figura
in oratione
Deo aliter
in sua figura
in oratione

noī posito in subiecto remouet qđ significat per
 vrbū eē. d a? nō at ob aliud ē propositio negatiua
 nisi qz remouetur aliqd eē aliud; verbū. g̃ i fini
 tū ē verbū intellectū cū negatione quod n̄ amittit
 ex pre nominis. cū enī dicit non homo cur
 rit. nō remouet aliqd eē ab aliq; sed verbū in
 finitū extra oīonez itelligit vt vna dictio. z in
 oīone non. qz verba ifinita cū sint sola itelligū
 tur vt nomia: nec remouet aliquid ab aliq. si tñ
 itelligeretur negatio in finitans referri ad rem
 vbi. n̄s esset dicere qz verbū ifinitū manerz
 ifini^o i oīone sic verbū priuatuū manet priua^o
 i oratione. vt hic. ille excecā. z hoc ē qz i verbis
 affirmatis priuatis cōpositio itelligit tñ pua
 tio rei. s; non ē sic de verbo ifinito. qz vt dicit
 boecius q dicit. homo non currit nihil de homie
 affirmat. sed magi ab hoīe aliqd tollit. tū qz si
 sic idēz esset dicere. homo n̄ currit. z hō ē n̄ cur
 rēs. sed ex fa. sequitur igitur non currēs ē ho
 mo p conuersionē. ergo idēz sequitur ex prima
 qđ ē falsuz. qz aīe potest esse verū consequēte
 existēte falso. vt posito qz nullus hō sit. qz tūc
 bec ē falsa. homo currit. ergo bec ē vera. homo
 non currit. bec autē falsa. n̄ currēs ē homo. vt
 posito qz n̄ currēs sit lup^o. qz tūc h̄ ē v̄a v̄l p̄t eē
 v̄a. hō n̄ currit. bec falsa. non currēs ē homo. qz
 valet istaz. lupus ē hō. **Ad p̄mū** in opposituz
 dico qz vrbū ifinitū iō ē ifinitū. qz res signifi
 cata p ipsū similiter cōuenit ei qđ ē z ei quod n̄
 ē: vnde ex hoc sequitur qz vrbū ifinituz signifi
 cat aliquē cōceptū determinatū. sic nec nomen
 ifinitū. sed ex hoc n̄ seq̄ vrbuz ifinitū iōtum ē
 ifinitū dici de aliquo. s; solū sequit̄ conceptuz
 vbi ifiniti non esse distinctū nec determinatuz
Ad aliud dico qz verbuz ifinitum est nota
 dicēdi de altero i p se accepto. sed qñ cū alio po
 nit denotat aliqd remoueri ab aliquo. puta n̄
 esse ābulare verū de homie. vt dicēdo homo n̄
 ābulat. qz cōpositio q̄ significat aliqd eē vel n̄
 eē de rōe verbi. z n̄ ē tñ mo^o significādi. et iō
 negatio non tñ referē ad rē vbi sed ad cōposi
 tionē. iō vbi ponit vrbū ifinitum i oīone: illa ē
 ppositio negatiua simpliciter. vñ lz in se sit no
 ta dicēdi de altero. non tamē manet nota dicē
 di i oīone. **Ad 3°** dico qz vbi ifiniti n̄ sūt mōi
 significādi quibus ordinari p̄t cū alia dictioē i
 oīone. zc. ita qz rō verbi ifiniti maneat. qz si sic
 iā non significaret eē alie^o remoueri ab aliquo
 s; tñ negatōz alteri^o eē ab alio. **Ad 4°** dico
 qz necē ē de vbo ifinito eē oīonē fieri. z. dictio
 nes i oīone. qz cū vrbū significet aliqd eē d aliq
 negatiua pticula adueniēs verbo iōtū vrbū ē
 remouebit eē alie^o ab aliq. z hoc ē facere pposi
 tionē negatiuā simpliciter. ita qz in nullo reali
 aut rōis differt p̄pō negatiua a p̄pōne vbi po
 nit vrbū ifinitū. **Ad vtri^o** dico s; qz dicit boe
 cius qz i mi. talis silli si vrbū ifinitū itelligitur
 vt vna dictio negatio tñ itelligit r̄ferri ad ac

tū vt sit sensus si currit. i. si ē currēs. qđ oīdit
 boeci^o. qz idē ē dicere soz. currit z soz. ē currens
 s; negatiua pticula cū hoc vbo ē sic dicēdo. soz.
 n̄ ē currēs. statī facit ppositionē negatiuā. cuz
 igit i hoc vbo currit p̄ ē vrbū cōtinebat sic. dicē
 do. soz. n̄ currit remouet ē currēs. qz totū vrbuz
 ita qz i toto vbo itelligit si cursus. hoc et dicit
 boecius paulo āte. qz cū dico soz. nō ābulat. n̄
 de boīe aut sorte aliqd affirmo: s; potius aliqd
 tollo. qđ si eēt affirmatio. i. si vrbū esset ifinituz
 aliqd de aliq eē affirmaret. vult g̃ qz si manerz
 ifinitū cōpositio eēt affirmatiua. z ita n̄ esset ver
 bum ifinitū. sed res verbi tantum.

Quando autē r̄. Postquā
 ari. distixit
 z multiplicauit enūciatōes i quib^o nomē fini^o
 vel ifinitū ponit tātuz a pte subiecti. z ē p̄dica
 tur z^o h̄ multiplicat enūciationes i qb^o nomē fi
 ni^o v̄l ifini^o ponit a pte sub̄i z p̄dicati. z p̄dica
 tur. 3. adiacēs. vbi sic p̄cedit. p̄. i. fac qđ dcm ē.
 z^o exponit quoddā dubiū circa dictas enūcia
 tiōes ibi (qm̄ vero p̄ria) p̄ma i. z. p̄ multiplicat
 enūciatōes i qb^o ponit nomē cū hoc verbo. est
 substātio. z^o illas i qb^o ponit alia vba adiectia
 ibi (i hie v̄o) p̄ma i. 3. p̄ distinguit enūciatōes
 i qb^o subycit nomē ifinitū nō v̄l sumptū. z^o
 illas i qb^o subycit nomē finitū v̄l sumptū. 3° il
 las i qb^o subycit nomē ifinitū n̄ v̄l sumptuz.
 fa ibi (simpliciter at se habet) tertia ibi (alie at
 ad illud) p̄ma i. 3. p̄ pponit taliaz enūciationū
 oppositionē. i. diuersitatē. z^o cōcludit eaz ba
 bitudinē z nūerositatē. 3° exēplificat in figura
 fa ibi (q̄re q̄tuo) tertia ibi itelligim^o. **Circa**
 p̄^o. z. r̄agit. qz p̄ pponit itētū dicēs qz qñ ē p̄di
 cat 3° adiacēs. dupl̄ dñr oppositiones. i. sunt
 duplo p̄les q̄ p̄. i. p̄missis ei enūciatōib^o i qb^o
 ponit tñ nomē ex pte subiecti. p̄ qđlibz subem
 ē vna cōpositio vel p̄biatio oppositōz. vbi gr̄a
 si subiectū ē nomē n̄ v̄l sumptū ē vna tñ cōbia
 tio. vt hō ē: hō n̄ ē. s; qñ ē p̄dicat 3° adiacens
 oz eē. z. oppositiōes eodē subiecto exñte. p̄m qz
 nomē p̄dicatū p̄t eē fini^o l̄ ifini^o. vbi gr̄a. bec ē
 vna oppositio. hō ē iust^o. hō n̄ ē iust^o. z bec est
 alia. hō ē n̄ iust^o. hō n̄ ē n̄ iust^o. sllr g̃ d̄ alijs cū
 g̃ p̄me esset. i. f. 4. cōbiatiōes vt p̄dēz ē. seq̄t qz
 ille erāt oēs cōgregate. iō f. 4. cōbiatiōes aut
 oppositiōes vt ex seq̄tib^o apparebit z^o ibi (di
 co at) expōit qđ dixerat. i. q̄ ē itelligit. 3. adia
 cēs. qz cū dico. hō ē iustus. aut hō n̄ ē iust^o. h̄ ē
 dico adiacere p̄dicato 3° nomē l̄ vrbū i affirōe
Non^o qz v̄^o ē. qñz p̄dicat z^o. qñz. 3. adia
 cēs p̄^o qñ p̄dicat p se. vt dicēdo. hō ē. hō n̄ ē. z tē
 p̄dicat eē exñtie qz eē simpl̄. qz p̄ h̄ac enūcia
 tionē dat itelligi qz hō ē exñs i rez natura. vel
 n̄ exñs z^o p̄dicat. z^o qñ n̄ p̄dicat p se. q. p̄nci
 pale p̄dicatū vt pri^o. s; qñ conūctum p̄ncipa
 li p̄dicato ad copulandum ipsuz subiecto v̄l
 remouendū. vt dicendo. homo est albus hō n̄

Acridit

12

off

unc

in

ber

oīone

oīone

oīone

oīone

oīone

oīone

oīone

oīone

oīone

oīone

oīone

oīone

oīone

oīone

oīone

fmāremone

hō est nō currit

qm̄ affubito

quod est A

ē albus vbi eē nō attribuit subcō cū li est. non
sit p̄dicatū nec ps p̄dicati: sed tm̄ copula ut on̄
sum fuit s̄. i. quadā qōe. vñ sequit̄ hō ē animal.
ḡ est simplr ex̄n̄s. sed attribuit̄ aīal subiecto me
diante h̄ vbo est. vñ hic res b̄ verbi est nō spe
cificat illud qd̄ subsequit̄. s̄. ip̄m aīal ad stādūz
p̄ ex̄n̄tib̄ tm̄. sed eoz̄ aīal specificat illā. qz̄ qñ ē
p̄dicat̄. 3. p̄dicat q̄ ip̄ ā est. 7 ita ens sūptuz pro
aīali est ita indr̄ns ad supposita. sicut aīal. s̄. tā
ad ex̄n̄tia q̄ ad nō ex̄n̄tia. d̄r̄ ḡ 3. adiacens non
q̄ sit p̄dicatū aut ps p̄dicati. sed qz̄ est tertia
dictio ī enūciatiōe adiacens p̄dicato siue illd̄
sit nomē vt qñ nomē predicat̄ siue illud sit ver
bū ut qñ vbum predicatur. ¶ Vel aliter ut ait

f. 230
quidā siue est nomē siue verbū vbi notat q̄ li
est pōt dici nomē: prout quelibz̄ dictio pōt dici
nomē. 7 sic est 3. nomē. i. tertia dictio. sed qz̄ di
ctio significans tps̄ magis prope dicit̄ verbuz̄
q̄ nomē. iō addit vel verbuz̄. q̄ si dicat ad h̄ q̄
sit. 3. adiacens nomē refert vtrū dicatur nomē l̄
verbū. ¶ Deide cū dicit (quare q̄ttuoz̄) claudit
eoz̄ numerū videlz̄ 7 bitudinez̄: vbi. z. facit. p̄
cludit numerū. z. expōit eaz̄ bitudinē ibi (q̄
due) claudit ḡ q̄ quattuoz̄ erunt ille enūciati
ones in qbus. s̄. est predicat̄. 3. adiacens de sub
iecto finito nō vlr̄ sūpto. d̄cm est q̄ due sunt op
positiōes. qñ est predicat̄. 3. adiacēs. cū ergo oīf
oppō sit inter duo sequit̄ q̄ sunt q̄ttuoz̄ enūci
ationes in quib̄ subcō nō vlr̄ sumpto ex̄n̄te fi
nito predicat̄ est. 3. adiacens. ¶ Deide cū dicit
(quare due) exponit eaz̄ habitudinē di. q̄ due
eaz̄ se h̄nt ad affirmatiōē 7 negatiōē 7 p̄n̄az̄
sicut p̄uatiōes alie due minie. subdit̄ at̄ statiz̄
exponēs qd̄dā d̄cm (dico at̄ qm̄) dixerat enī q̄
sunt q̄ttuoz̄ enūciatiōes. qd̄ p̄z̄. qz̄ loquit̄ hic de
enūciationib̄ in quib̄ hoc verbū est. adiacet
alicui nomi finito vel infinito. puta q̄ adiacet
iusto aut nō iusto. ex̄ p̄rimi d̄do. hō est iustus.
ex̄ sc̄di. hō est non iustus. 7 he due sunt affirma
tiue. qz̄ ī neurra apponit̄ negatiō ad verbū. qz̄
igit̄ oī affirmatiōi opponit̄ negatiō: ut ī primo li
bro d̄cm est. sequit̄ q̄ eis r̄ndent due enūciati
ones. ergo sunt q̄ttuoz̄ ille. s̄. hō ē iustus. hō n̄ ē
iustus. hō ē n̄ iustus. 7 hō n̄ ē. n̄ iustus. ¶ Ad expo
nendū p̄ri d̄cm multi multa dicunt. eo q̄ az̄.
loquit̄ occulte. eligendo tm̄ expōnem quā puto
veriorē sciendū q̄ triplr̄ nom̄ potest ī istis enū
ciationib̄ p̄dicari. qñz̄ ei predicat̄ nomē finitū.
7 tūc est vna oppō h̄ns duas vna affirmatiuā
7 aliā negatiuā. ut hō est iustus. hō non est iu
stus. que d̄nr̄ simplices. qñz̄ predicat̄ nomē in
finitū. 7 tunc est aliā oppō h̄ns duas vna affir
matiua et aliā negatiua. ut hō ē non iustus. hō
non ē non iustus que d̄nr̄ infinite. qñz̄ ēr̄ predi
cat̄ nomē p̄uatiū. 7 tunc est aliā oppō habēs
alias duas vna affirmatiuā aliā negatiuā. vt
hō est iustus. hō non est iustus que d̄nr̄ p̄ua
tiue. ¶ Dis vllis exponit̄ l̄ra q̄ q̄ttuoz̄ p̄ri d̄

Mo.

Mo.

A enūciatiōe

ctaz̄. s̄. enūciationū. due quib̄ affirmatiue. q̄z̄
vna ē simplex de p̄dicato finito. alia infinita.
de p̄dicato infinito se h̄nt 7 p̄n̄am ad affirmatiōē
7 negatiōē. ut. s̄. ad vna affirmatiuā sequatur
alia negatiua. nā ad affirmatiuā simplicē seq̄t̄
negatiua infinita. ut si hō ē iustus. ḡ hō non est
non iustus. ¶ Due vero. s̄. negatiue minore. i. n̄
ita se h̄nt ad affirmatiuas. vt ex̄ negatiuis se
quant̄ eoz̄ affirmatiue sicut ex̄ affirmatiuis se
quebant̄ negatiue. 7 q̄z̄ ad vtrunq̄ istoz̄ silr̄ se
h̄nt p̄uatiue sicut infinite. iō dicit q̄ due istarū
.q. se h̄nt ad p̄n̄tiā. sicut p̄uatiōes. i. p̄uatiue.
sicut ḡ ad affirmatiuā simplicē de p̄dicato fini
to sequit̄ negatiua de p̄dicato infinito. 7 nō eoz̄
ita ēt seq̄tur negatiua de p̄dicato p̄uato. 7 non
eoz̄: ut si hō est iustus. ḡ hō nō ē iniustus. 7 hō n̄
est non iustus. 7 eoz̄ silr̄ seq̄tur. si hō ē non iust̄
ḡ hō nō ē iustus. 7 hō nō ē iniust̄. 7 nō eoz̄: q̄re
āt sic sequat̄ 7 nō eoz̄ dicit̄ infra. ¶ Deide cū di
cit (intelligim̄ vō) ex̄p̄licat qd̄ dixerat ī qd̄dā
descriptiōe figurālī. dicit ḡ q̄ illud qd̄ d̄cm ē in
telligim̄ ex̄ h̄is que subscripta sūt. ē iust̄ homo
7 c̄. fiat vna figura in q̄ in p̄mo angulo qui sit a.
pōtur affirmatiua de p̄dicato finito. hec. s̄. hō ē
iust̄. in 2. angulo a latere qui sit b. pōtur nega
tiua d̄ p̄dicato finito. hec. s̄. hō nō est iust̄. in
3. angulo sub. b. qui dicat̄. e. pōtur affirmatiua
de p̄dicato infinito. vt hō ē nō iust̄. in 4. an
gulo sub. a. q̄ dicatur. d. pōtur negatiua de p̄
dicato infinito. ut hō nō ē nō iust̄. addit̄ ēt q̄
in. 5. angulo sub. e. q̄ dicat̄. e. ponat̄ affirmatiua
d̄ p̄dicato p̄uatiuo. vt hō ē iniust̄. in. 6. angulo
sub. d. q̄ dicat̄. f. ponat̄ negatiua de p̄dicato p̄
uato. vt hō nō ē iniust̄. 7 qm̄ ad. 4. p̄mas dicit
az̄. q̄ in hoc loco ē. 7 nō ē. adiacet iustoz̄ silr̄ in
negatiua finita. in affirmatiua at̄ infinita 7 nega
tiua adiacet nō iusto. dicit q̄ hec fm̄ dictā figu
rā sūt disposita. que admo d̄cm est in resolutio
rys. i. in libro p̄oz̄ in x̄ finē p̄mi. ¶ Qd̄ at̄ ad. c. se
quat̄. b. p̄bat az̄. in libro p̄oz̄. vbi s̄. sic de. q̄lz̄
est vey. a. aut. b. 7 de nullo siml̄ cū sint opposita
p̄dictorie. ḡ alterū est vey de. c. sed non. a. qz̄ esse
iust̄ non inest ei qd̄ ē eē nō iustū. ergo. b. sequit̄
ad. c. s̄. nō eē iustū ad esse nō iustū. vt si hō ē nō
iust̄. ergo hō nō ē iust̄ eadem rōe. sequit̄ si hō
ē iust̄. ergo hō nō ē nō iust̄. qz̄ ille nō iustus 7
nō eē nō iustū sūt oppō p̄dictorie. de eo at̄ q̄ eē
iustū nō potest dici esse nō iustū. ergo erit verū
dicere non eē nō iustū. ḡ sequit̄ q̄ si homo sit iu
stus q̄ homo nō ē non iustus. sed vt p̄dictū est
n̄ sequit̄ eoz̄: qz̄ ad negatiua de p̄dicato finito nō
sequit̄ semper affirmatiua de p̄dicato infinito
vt si homo nō ē iustus nō sequit̄. ergo homo est
non iustus. qz̄. s̄. hec hō non est iustus. habet. z.
causas veritatis. hanc. s̄. homo nō ē. 7 hanc. hō
ḡ ē. non habz̄ habitū iustitie. sed hec. homo ē n̄
iustus. non habet nisi vna causaz̄ veritat̄. quia
hec ponit bominē eē a quo negat bitum iustitie

et ita non sequitur homo non est iustus. quod homo est non iustus nisi supposito quod homo sit. et sic est quod convenit dici quod non sequitur ergo nisi cum constantia subiecti. Sic si sequitur homo non est non iustus. quod homo est iustus. quia prima habet duas causas veritatis. quia de eo quod non est homo. verum est dicere quod non est non iustus. Item de eo quod est homo verum est dicere quod non est non iustus. puta si habet iusticie scda at ponit boiem ee. quia ee iustu so inest boi exnti. g non sequit ergo nisi ut s cu constantia subiecti. sicut ee in puationis. na si bo est iniustu. sequit g non est iustus. et non ergo pp eandem cam. sicut si bo est iustu. sequit g bo non est iniustu. et si ergo bñ g dicat. quod due illaz. 4. se hnt ad affirmatione et negatione fm pnam. sicut puationes due puatione due vero mime. ino ergo sicut expositum est

Ad maiore euidetiã pdcõp qrit vtrũ ad negatiua de pdicato finito sequatur affirmatiua de pdicato ifinito. vt hoc non est iustu. ergo hoc est non iustu. videt quod non p ari. i lra qui dicit quod quatuor ppositionũ. duaz. s. d pdicato finito et duarũ d pdicato ifinito: due affirmatiue se habent ad negatiuas: quia ex vnius affirmatione sequitur alterius negatio. s. due affirmatiue non similitr se hnt ad negatiuas. **D**icitur quod ari. non itedit consequentiã valere i terminis cõpositis. **C**ontra. quia dicit i lra. dico at est hoc loco adiacere iusto vel non iusto. sed iustu et non iustus sunt termini simplices. g de istis intendit. **P**ad pncipale p poy dñ quod dñt cõstruendo et dñstruendo ee si b et si ee b. vbi ee dicit quod ex negatiua d pdicato finito non sequit negatiua de pdicato ifinito. quia ee non albu et non ee albu sic se hnt sic posse non ambulare et non posse ambulare. sic g ex secunda illaz non sequit poy. sic g non sequitur non ee albu. g ee non albu. **N**egatiua pot hẽre duas cas veritatis affirmatiua non. vt dñt ee exponendo lraz. g a negatiua ad affirmatiua ee fallã consequentiã. sic a disiunctiua ad alterã ptez. **I**n oppositũ. iustu et non iustu dicuntur de quolibet. si g de illo non dñ iustu. si iustu erit verũ de ipo. vt dñdictoria erũt simul. **P**ari. dicit ifra quod si verũ ee interrogatũ negare: verũ ee affirmare pdicatu ifinitũ. vt si qrit an soz. sit sapiẽs. si dicat non. sequit ergo ee non sapiẽs. g ee. **I**fra i lra dñ quod sequit. non omnis bo ee si iustus. na sicut se bz vtraz negatiua ad vtraz affirmatiua. **R** et dico quod exntib ppositionib de eodẽ subiecto pdicat variatis fm finitum et ifinitũ affirmatiue vel negatiue terminis sumptis singlarib vt cõpositis cõpositiõẽ exnte de pñti pterito vel futuro si duo pdicata affirmatiue ppositionũ dicantur de quolibet. ex negatiuis sequuntur affirmatiue. sicut ergo si at non. non. et fm hoc sunt due cõclusiones i qstione. **C**ui ratio ee quã ponit ari. in p poy. accipiatur enim termini simplices. puta. soz. ee bonũ. soz. ee non bonus. soz. non ee bonus. soz. non ee non bonus. si ee bonũ et ee non bonũ de quolibet dicant. et d nullo eodẽ abo. ex affirmatiuis

sequuntur negatiue. et ergo cõuertibiliter. quia si non cõtradictoria simul stabũt. quia si soz. non sit bonus sequitur quod sit non bonus. et sic bonus et non bonũ dicuntur de quolibet p positũ. tunc soz. erit bonus. simul. g est bonus et non bonũ. et ergo tenet pp idẽ. **I**n terminis et cõpositis ee eadẽ ratio. quia si ee albu lignũ et non ee albu lignũ diceret de quolibet. sequeret. non ee albu lignũ. g ee non albu lignũ vel dñdictoriũ stare. et tũc dñdictoria sit

Sed i qbusdã de eodẽ vtrũq pdicator negatur cõpositoy. et non dicuntur de quolibet. vt h. bo ee albu lignũ. bo ee non albu lignũ. vtrũq enim falsũ ee de boie. id non tenet pna. et id dictum ari. intelligitur ee verũ i terminis et pdicatis cõpositis q non necio dicuntur de quolibet. vt ee dictũ. ex bis pz ad argumẽta hinc idẽ. **A**d pñmũ cũ ari. dicit due vo minime. dico quod intelligit negatiuas non inferre affirmatiuas. quia non vliter inferũt. sic ergo quia non nisi qñ pdicata affirmatiuz dicuntur d quolibet et de nullo eodẽ ambo qd non cõtingit in pdicatis cõpositis. **A**d aliud de libro poy dico quod differt qstũ ad modũ enũciandi. i qbusdam tñ si differt realiter. vbi gra: qstũ ad modũ enũciandi soz. non currere ee verũ: et soz currere non est verũ. et tñ qstũ ad veritatẽ non differũt. **C**um autẽ dicitur ibidẽ quod ex negatiua de pdicato finito non sequit affirmatiua d pdicato ifinito. dico quod ee verũ modũ pdicato supposito. sed quod pdicata affirmatiuz non dicantur de quolibet. qd manifestũ ee de pdicatis cõpositis. **A**d vltimuz dico quod affirmatiua tot modis verificari pot de pdicato ifinito quot modis negatiua d pdicato ifinito. ee eni non boie non plus ponit q non ee boie: s. ee simpliciter plus ponat. posita g ipo stati pdicta tẽcũ cõstantia subiecti cõuertibiliter se hnt. et eqles hnt cas veritatis. **A**d p p alia pte pz quod bo et ens non bo non dñt d quolibet. vtrũq ei falsũ ee d chimera. sic dico quod iustu et ens non iustu non dicuntur de quolibet. non iustu at: vt ee terminus vnus infinitus ee idẽ quod ens si iustu. quia non dñ nisi de ente. **A**d 2º dico quod orationes sunt ordiate vt cõposita psupponit simplicẽ. vñ q querit aliqd adiacẽs huic vbo. ee psupponit ipsũ ee. vñ querẽdo an soz. sit sapiẽs. supponit soz. ee. et si soz. ee. et non ee sapiẽs. quia tñ negatiua pot dici de non ente. id ad ipsam non sãp sequit affirmatiua. **A**d aliud dico similitr quod i illa illatõ ne psupponit boie ee. et sic cũ cõstantia subiecti ad negatiua pt sequit affirmatiua. sic ergo.

Similiter aut se bz.

Postq ari. multiplicauit oppositiões vbi subicitur terminus vñs non vniuersalr sumptus. hic facit idẽ: nisi quia subicit terminus vñs vniuersaliter sumptus. circa qd duo facit. p facit qd dictũ ee. 2º cõpat bas ad precedẽtes ibi (s. non similitr) dicit g quod similitr se bz affirmatiue sup. et negatiue si sit nominis. i. subiecti vniuersalr vñs

f. bono.

f. pñm.

f. pñm. s. ee non sapiẽs.

ad hũ non ee sapiẽs.

h. uozum.

ſūptū. vt oīs hō ē iuſtus. oīs homo nō ē iuſtus.
q̄ ſunt affirmatiua ⁊ negatiua d̄ p̄dicato finito
¶ Itē oīs homo ē non iuſtus. oīs homo non ē nō
iuſtus. Disponatur i figura hoc modo. i p̄mo
angulo ſit a. ponat̄ affirmatiua de p̄dicato fini-
to. in ſecūdo angulo a latere oppoſito ſit. b. po-
natur ſua negatiua de p̄dicato finito. i. 3. angulo
ſub. b. q̄ dicatur. c. ponat̄ affirmatiua de p̄dica-
to infinito. in 4. angulo ſub. a. q̄ dicat̄. d. ponat̄
negatiua de p̄dicato infinito. ⁊ poſſūt addi affir-
matiua ⁊ negatiua de p̄dicato p̄uatiuo ſicut
p̄us. ¶ Poſtea ibi (ſz nō ſimiliter) compat̄ iſtas
ad p̄cedētes dicēs q̄ nō ſimiliter cōtigit āgu-
lares eē veras i iſtis ſicut in illis. qz ille ſūt ide-
finite ⁊ i indefinitis angulares poſſūt ſimul eſſe
vere. vt hō ē iuſtus. hō non ē iuſtus. ⁊ ſimiliter
iſta. hō ē non iuſtus poteſt ſimul eē vera cū iſta.
homo ē iuſtus. c. ratio ē. qz ſubiectū pōt eſſe p̄
diuerſis. ¶ Hic iſte vniuerſales. oīs hō ē iuſtus
oīs hō non ē iuſtus poſſūt ſimul eē vere cū ſint
p̄rie. qd̄ ſignificat cū ſubdit. he igiſ due oppoſi-
te ſunt. iterponit at̄ quoddā ad remouēdū du-
biū. cōtigit at̄ aliqui. ſ. āgulares ſimul eē veras
ſm. ſ. q̄ ſe cōſequūtur. vt vlt̄ affirmatiua de p̄-
dicato infinito ⁊ vlt̄ negatiua de p̄dicato fini-
to poſſūt ſimul eē vere. vt oīs hō ē non iuſtus.
⁊ oīs hō nō ē iuſtus. ⁊ ſiſ vlt̄ affirmatiua d̄ p̄di-
cato finito. ⁊ vlt̄ negatiua de p̄dicato infinito.
vt oīs hō ē iuſtus. ⁊ oīs hō nō ē nō iuſtus poſſūt
ſimul eē vere. ¶ Segt̄ illa ps (alie aut̄ ad illud)
vbi diſtinguit ⁊ multiplicat oppoſitiones. vbi
ſubycit̄ nomē infinitū nō vlt̄ ſūptū: vbi duo fac̄.
p̄. n. facit qd̄ dictū ē. ⁊ cōpat̄ has duas ad eaf
de ſubiectō finito. ⁊ in B ponit̄ h̄itudinē earum
inter ſe. Pa ibi (he aut̄ extra illas) dicit̄ q̄ alie
enūciationes h̄nt aliqd̄ additū. ſ. ex p̄te p̄dicati
alid̄ non hō. q. ad ſubiectū. vt non hō ē iuſtus
nō hō nō ē iuſtus. ecce due d̄ p̄dicato infinito. ¶ Itē
nō hō ē non iuſtus. non hō nō ē nō iuſtus. ecce due
de p̄dicato infinito. ⁊ ſubdit̄ cōcludēs numeruz
eaz̄ dicēs q̄ nō erūt oppoſitiones plures magiſ
iſtis. i. non erūt plures q̄. 4. qm̄ ſubycit̄ nomen
infinitū nō vlt̄ ſūptū. ⁊ p̄dicat̄ 3. adiacēſ p̄dica-
to variato ſm̄ finitū ⁊ infinitū. ¶ Notādum q̄
nomē infinitū debz ſubyci. q. ſubiectū. ⁊ nō di-
cit̄ abſolute ſubiectū. qz ſubiectū enūciationis
p̄pe ſūptū: cū ſit nomē debz ſignificare aliquā
rē determinatā. qd̄ nō facit nomē infinitū. i. d̄.
¶ Poſtea ibi (he at̄) cōpat̄ has ad p̄dcās dicēs
q̄ he. ſ. enūciationes d̄ ſubiectō infinito ſūt extra
illā de ſubiectō finito. i. nō h̄nt oppoſitionē cūz
eis. nec ēt̄ cū illis cōſequūtur. ſz ip̄e ſm̄ ſe ideſt
iter ſe h̄nt ſūpt̄. cōſequūtā ⁊ oppoſitionē. ⁊ erūt
vtētes. ſ. i oppoſitiōe ⁊ p̄na: eo q̄ ē nō hō vtēre-
tur. ſ. p̄ ſubiectō. ¶ Notādū q̄ ari. h̄ p̄termiſit
multiplices oppoſitiones vbi ſubycit̄ nomē infi-
nitū vniuerſaliter ſumptū. qz ſiſ poſſūt varia-
ri quēadmodū dictū ē ſup̄i in vlt̄ de ſubō fi-

nito. poſſunt ei accipi alie. 4. ſic. oīs non hō eſt
iuſtus. oīs non homo nō ē iuſtus. oīs nō hō ē nō
iuſtus. oīs nō hō non ē non iuſtus. ⁊ ſic a p̄mo
vlt̄ ad vltimū h̄ntur. i. 6. enūciationes qm̄ ē p̄di-
catur 3. adiacēs. cōputando illas. 4. qz. 4. ſūt
de ſubiectō finito vlt̄ nō vlt̄ ſūptū. ⁊. 4. de ſubō
infinito non vlt̄ ſūptū. ⁊. 4. de eodez vlt̄ ſumptū.
¶ Segt̄ illa ps (in bis vō) vbi poſtq̄ multipli-
cavit oppoſitiones vbi p̄dicat̄ hoc v̄bū ē. quod
ē verbū ſubſtantiuū. hic multiplicat oppoſitio-
nes i q̄b̄ p̄dicatur aliud verbū adiectiuū. vbi
ſic p̄cedit. p̄ facit qd̄ dictū ē. ⁊ remouet dubi-
um ibi (non eniz dicēdū) dicit̄ q̄ i bis. ſ. enun-
ciationibus i q̄b̄ non contingit. i. non ponit̄ eſt
ſed aliud verbū. vt in eo q̄ ē currere vel ambu-
lare idē faciūt. ſ. illa verba q̄ ad multiplicatōz
enūciationū oppoſitionū ſic poſita. ſ. cū ſubō fi-
nito vlt̄ infinito: ac ſi adderet̄ ē. vt oīs hō currit.
oīs hō non currit. ecce duas de ſubiectō finito
¶ Notādū q̄ hic ſolū diuerſificatur oppoſi-
tiones penes ſubiectū finitū vel infinitū qm̄ p̄-
dicat̄ v̄bū adiectiuū. ⁊ non penes p̄dicatū fini-
tū vlt̄ infinitū. qz p̄dicatū cū ſit verbū: non p̄t̄ infi-
nitari. oſtēſū ē enim ſupra i quadā questione q̄
v̄bū infinitū nō manet infinitū i orōne. ¶ Deind̄
cū dicit̄ (non eniz dō) remouet dubiū. qz eniz po-
nit̄ negationē infinitatē ad hūc terminū hō: ⁊
non ad hoc ſignū omnis. crederet aliqd̄ q̄ etiā
poſſz addi ad hoc ſignū oīs. ⁊ ſic poſſz vlt̄erius
multiplicari oppoſitio. hoc remouet dicēs talē
rationē. oē illud qd̄ debz infinitari: oportet q̄ ſi-
gnificet rē finitā. qz infinitū non pōt infinitari.
ſed hoc ſignū omnis nō ſignificat aliquā rē fini-
te. q̄ non poterit infinitari. b. rationis p̄ ponit̄ cō-
cluſionē dicēs q̄ non ē dicēduz non oīs homo:
ſed negatio addenda ad illud q̄ eſt homo. ⁊
ponit̄ mi. qz oīs non ſignificat vniuerſalē. i. ali-
quā rē p̄dicamētālē finitā vniuerſalē aut̄ par-
ticularē: ſed ſignificat qm̄ vlt̄. ¶ 3. ibi (ma-
nifeſtū ē) p̄bat mi. ſic. hec p̄poſitio. oīs hō cur-
rit. nō differt ab illa. hō currit: niſi qz vna conſi-
gnificat vlt̄. alia non. q̄ manifeſtū ē q̄ oīs ſoluz
ſignificat vlt̄. ⁊ ſic mo. rei ⁊ nō rē. ideo dicit̄ q̄
hec. ſ. ſine ſigno vlt̄ differunt ab illis. ſ. vniuer-
ſalibus: eo q̄ non ſignificāt vniuerſaliter. ergo
oīs ul nullus aliud nō ſignificat niſi qm̄ de hoīe
affirmat vel negat vlt̄. ex quo cōcludit̄. q̄ tē ead̄
oportet cōponi. i. q̄ tā in vlt̄ q̄ i indefinito oīz ce-
tera eē eadē p̄ter ſignū. ſi eniz nō differūt niſi
in nō hēre ⁊ habere ſignū vniuerſale. ſegit̄ q̄ cete-
ra oīa: p̄ter ſignū. erūt eadem hic ⁊ ibi. ¶ Ad eui-
dentiā p̄dcōz q̄ro vna questionē. vtrū nomen
infinitū aliqd̄ ponat. ita q̄ ad p̄dicationē eius d̄
aliquo ſeq̄tur p̄dicatio entis de eodē. videſ q̄
ſic. naz p̄ p̄oz i fine. dicit̄ q̄ ei qd̄ ē nō egle: aliqd̄
ſubiacer. ſ. i egle. ſed i egle aliqd̄ ponit̄. q̄ tē. ⁊ nō
egle. ¶ Negatio alicuius ē remotio alicuius
de aliquo. q̄ negatio adueniens homini remouz

ſic. q̄ dicit̄ nō eſt
homo q̄ p̄

q̄ tē

q̄ tē

aliquid ab eo. si aliquid tollit et aliquid derelinqt. na ablatio totius non est alicuius ab aliquo. **¶** Si nihil ponat. si ad negatiua d' predicato finito sequitur affirmatiua de predicato infinito. ut si homo non est iustus. ergo homo est non iustus. qd tam ap. negat. **¶** Boecius dicit q termin' infinit' pdicant re specie puat: s3 alia infinita derelinqt. ergo r' **¶** Contra. illud quod equaliter e veru d' eo qd e r' de eo quod non e nihil ponit. s3 talis e terminus infinitus. na eqliter e bos non homo et chimera. **¶** Terminus infinitus iponit a negatione forme. sed puata forma alic' non remanet aliquid qd e p illa forma. ergo r' **¶** R. r' dico p q rere an termin' infinit' aliquid ponat: e rere an de r'oe eentiali termini infiniti sit q exigit aliquaz natura subiici sibi ad hoc vt ppositio sit vera in q subiicit. na hoc q e terminu infinitu aliquid ponere: pot' habere duplicem intellectum: vel q de suo intellectu eentiali sit aliquid ei subiectu vt q exigit de sua natura reuel natura. **¶** 2. notandum q aliquid multiplr accipit. s. p re r' natura q existit vel p oieo q p uoce pot' significari. **¶** Ex his 3. dico ad. q. q nome inf' non ponit aliquid ita q in suo intellectu eentiali icludat aliquid ens s3 natura. icludit tm aliquid indereriatu ad ens. et ens intentionale. sic. n. d'ho. non homo quicqd possit intelligi sub negatione bois pot' dici non homo. vñ dicit boec' q indrnter e in quolibz q est s'lr. r' q non e s'lr. sed ens tm in op. ut chimera e non homo. nega. n. adueniens terio finito puat form finitaz significata p termin' r' relinquit ens ide terminatu ad qdcuqz intelligibile r' apph'sibile sub r'oe qlitatis determinate. r' id non homo couenit cuius uenit qlitercuqz ens nature lens intelligibile. put intelligi sub puatide qlitatis finite iporte p b' nom' si homo significat ens significabile. qz si non homo nil significaret plato non homo. non magis gesceret aimus audient' qz plata hac uoce buf. ex quo p3 q nomen inf' aliquid ponit ut ens significabile. tm non ponit aliquid deteriatu. **¶** Ad p' in oppo' dico q ei q e non eqle aliquid subiacer ut ineqle ta id de q d' sed q inequale sit positu ex vi significati p non eqle. **¶** Ad 2. dico q negatio adueniens termino relinquit aliquid non puatu q e ens intelligibile r' significabile. sed nil nature relinquit q pfuit. **¶** Ad 3. d' vno q hoc uerbum est tm est unio siue mo' uniendi extrema. sed et e res queda vnita cui apponit pdicatu. r' in h uerbo duo sut. s. opo' r' res. r' id non sequit' b' non est iustu. g' est non iustu. qz in ista hoc est non iustu affirmat' res uerbi. sed i hac b' non e iustu. negat' res ubi r' ytrobiqz negat' iusticia. vñ sicut ex negatione rei ubi non sequit' affirmatio eiusde: sic nec sequit' b' non est iustu. g' e non iustu. **¶** Alr' d' q siue uerbu sit copulatu siue ps pdicati. ut dicit illa pma ro. tm certu est q in istu dat intelligere sub'. cu sit acc'io p'etieue significatu. qz sic d'ho. homo e iustu. significat q homo

e aliquid cui iest iusticia. id pdicatu h3 uitate duoz termioz. id sic. non sequit' non e albu lignu. g' e non albu lig'. sic non sequit'. non e iustu. g' e non iustu. vñ r' d'cm ap. de hac conclusionem intelligendu e de pdicat' pposit'. ut ia sat' d'z e in. q. pcedenti. **¶** Ad boe' dico q lra e' sic intelligit. nega. adueniens terio finito remouet forz termini remouedo forz alicui' alteri'. ut si homo. qz si non aduenies boi remouet spes bois non remouedo spes a fini v'eq. s3 relinqt spes aliqz non remotas: s3 boe' non intelligit q nome inf' ponat i intellectu spes istas: q non remouent p negatoz adueniet' terio

¶ Etiam uero con

traia) Postq ap. distingit et multiplicat ut oppoes r' enuciatoes mo p'posito. n' expo nit qdaz dubia circa d'ca. r' ps ista didit in. z. in pncipale r' icidetalē. r' ytrobiqz reouet dub'. Pa ibi (trasposita vo noia) pma i. z. p expoit qdaz du' circa enuciatioes de subco finito. z. circa illas de subco infinito. Pa ibi (ille vo q f3) pma in duas. p facit q d'z e. z. opat vles enuciatioes ad singulares p' r'az. Pa ibi (mani' e ar) pma i. z. s3 q duo dubia ponit circa pdca. p' circa b' q dixit non uenit angulares sil' e' vas. z. circa b' q dixit. r'igit ar aliqn. Pa ibi (seqt' vo) **¶** Ad euidētia pmi notā q oēs enuciatioes q erāt i angul' supzaposite figure d'nt angulares. n' r'igit q i vlib' angulares e' vas. ut oē aial e iustu oē aial non e iustu. q eppollēt isti. nullu aial e iustu. id dicit q qm illa nega' q significat nullum aial e iustu. e' r'ia ei affirmioi q e. oē aial e iustu id seqt' q nūqz erūt sil' v' de eod. r'ia. n. mutuo se expellūt. **¶** Subdit. his vo opposite erūt aliqn s'lr v' s. due sub'rie. ut non oē aial e iustu q eppollet isti. qdā aial non e iustu. r' qdā aial e iustu. p'it. n. supponere p diuerf' r' sil' e' vas. **¶** qe ar sub'rie p'iculares d'nt opposite r'us vlib' d'z fuit s'. **¶** Postea cū diē (seqt' vo ea) pbat 3. d'z. s. q q'qz cōtigit āglares sil' e' vas. s. f. q se cōsequūt vt vlis affirmatia de pdicato infinito. r' vlis negatia de pdicato finito p'it: sil' e' vere. r' s'lr vlis affirmatia de pdicato finito r' vlis negatia de pdicato infinito. id diē q ad illā q e. null' homo e iustu seqt' illa q e. ois homo e non iustu. qd pbat ibi (illa vo q e) qz si ad illā. nullus homo e iustu n' seqtur illa. ois homo e non iustu. da e' opposita q e illa. n' ois homo e non iustu. s3 ad illā seqt'. n' ois homo e non iustus. q eppollet isti. aliqs homo e iustu. s3 illa n' p'it' cū pma: cū sit e' d'ictoria. id diē q illa q e aliqs homo e iustu e' opposita illi. s. p' me q e. null' homo e iustu qm. s. eppollet isti. n' ois homo n' e non iustu ad quā seqt' q n'ce e' aliquē. s. e. iustu. valet: q ista pma r'ia. null' homo e iustu. g' ois homo e non iustu. **¶** Dein cū diē (māifestu e ar) cōpat circa d'cta vles ad singlares. māifestauit. n. p' r'iaz i vlibus. qz hanc r'iaz non derermiauit. id h' remouz d'cas r'ias iter r'iaz i singlarib' r' vlib' **i z**

dicē gmani^o eē q̄ i singularib^o n̄ ē vuz iterroga
tū negare. s. de pdicato finito vuz ē ⁊ affire. s. d
pdicato ifinito. vt si q̄rif putas ne. for. ē sapiēs.
si vuz ē dicere n̄ ē sapiēs negādo. ⁊ vuz erit af
frire dicēdo. igif. for. ē n̄ sapiēs. ad negatiuā. n.
De pdicato finito bñ segē affirria de pdicato ifi
nito i talib^o terminis ⁊ cū cōstātia subci. in vli
b^o vō n̄ ē vna affir^o q̄ silr dica^o i silib^o terminis.
nega^o at ē vā: vt si q̄rif. putas ne: ois bō ē sapi
ēs. si vuz ē dicere q̄ n̄ ē sapiēs. B tñ ē flm affirre:
dicēdo. q̄ ois bō ē n̄ sapiēs: s; bñ ad illā: ois bō
n̄ ē sapiēs: seqt illa vā. q̄ n̄ ois bō ē sapiēs. qz b
ē oppō. i. dīctoria pme illius q̄ q̄rebat an ois
bō eēt sapiēs illa vō. s. ois bō ē nō sapiēs ē rria
eiusd. qz eqpolet isti. nullus bō ē sapiēs. De
de cū dicē (illa vō) manifestat q̄daz dubia circa
enūciatiōes de subō ifinito. ⁊ sūt duo frōz. z.
ibi (significat at) p̄mū dubiū ē istd. qz. n. locus^o
ē de noib^o ifinit^o ⁊ vbi. ⁊ dēz ē q̄ n̄ sūt noia vl
vba. crederz aliqz q̄ eēt affirōes ⁊ negatōes.
B remouz h. vbi p̄ p̄ponit p̄clusiones. d. q̄ ille
enūciatiōes dīacerēs. s. nomib^o finit^o p̄ finita no
mia l' vba. vt n̄ bō n̄ iust^o videbūt. q. negatio
nes. i. oīones negatie sūt noie q̄tū ad vbu infi
nitū. vt n̄ currit: l' sñ vbo q̄tū ad nomē ifinitū
vt n̄ iust^o. videbūt i q̄z sñ sūt. z. pbat ibi (sp
.n.) vbi arguit sic. ois negatō ē va l' falsa. s; no
men aut vbu ifinitū n̄ sūt hi^o. q. n. dicē n̄ bō: nil
magl' dicit vuz aut falsuz: s; min^o q̄z q̄ dicit bō
p se nisi aliqd addat. q̄ z. b. rōnis p̄ ponit ma.
ibi (sep. n.) z. mi. (q̄ vō dixit) pz l'ra. Notā^o
q̄ vt expōit bo. pp h dicit min^o q̄ dicē n̄ bō q̄z q̄
dicē bō. qz q̄ dicē bō aliquā rē determinatā dicē. s;
q̄ dicē n̄ bō: n̄ pstituit itellcū d' aliq̄ rē dteriatā
⁊ iō min^o ē vus aut falsus. i. min^o dicē vuz aut
flm q̄z q̄ dicē bō. Dein cū dicē (signat at) remo
uet du^o z. qz. n. dixit p^o q̄ negatia de pdicato
finito segē ad affirriaz de pdicato ifinito. cre
deret aliqz q̄ silr eēt rō: B remouz h. l' alr me
li^o dixerat s; q̄ enūciatiōes de subō ifinito sūt
ē illas de subō finito. hoc declarat h. qz forte
dubiū videre^o. vbi. z. facit. p̄ ondit q̄ enuncia
tiōes de subō ifinito n̄ sequūt ad illas d' subō
finito. z. ondit p̄naz iter se ibi (illa vō q̄ ē) dicē
q̄ illa. ois n̄ bō ē iust^o q̄ est affirria d' subō ifi
nito nulli illaz. s. de subō finito significat idēz
nec ē oppōita isti q̄ d' ois. bō ē n̄ iust^o. negatia
de subō finito. silr itelligēdū ē de oib^o alijs. c.
rō p̄t eē. qz subm̄ n̄ ē idē i isti ⁊ i illis. ⁊ iō nec se
quūt nec opponūt iter se. p̄na. n. ⁊ oppō vidēt
eē circa iō ⁊ supponūt identitatē subci z. (ista
vō) ondit q̄ enūciatiōes de subō ifinito hnt
p̄naz iter se. d. q̄ illa q̄ ē. ois n̄ bō ē n̄ iust^o q̄ ē af
firria: tā de subō q̄z de pdicato ifinito signifi
cat id q̄ ista. nullus n̄ bō ē iust^o. q̄ ē negatia de
subō ifinito tñ. silr de alijs vñ possz figura fie
ri d' isti sic de illis. ⁊ eēt. 4. d' subō vli n̄ vlr sū
pto. vt nō bō ē iustus: n̄ bō n̄ est iust^o. ecce. z.
de pdicato finito. n̄ bō ē n̄ iust^o: n̄ bō n̄ ē nō iu

st^o. ecce. z. de pdicato ifinito. ois nō bō ē nō iu
st^o. ois n̄ bō nō ē nō iust^o: ⁊ sūt abe de pdicato
ifinito iter q̄s possūt ēt assignari oppōnes ⁊ cō
seqntie quēadmodū i illis de subō finito q̄ sūt
supi^o assignate. Segē p̄ icidētalis (trāspōsita
vō noia) vbi ēt remouet du^o q̄ possēt oriri ex p
dcis an. nā imediate fecit ap. vi i p̄ponēdo ne
gatiōz ⁊ postponēdo. sepe at trāspōsūt noia et
vba. q̄z p̄ponēdo adiectiua substātinis. ut est
alb^o bō. ⁊ rō: ē bō alb^o. q̄z p̄ponēdo vba noia
b^o. ut currit bō. ⁊ rō: bō currit. ne q̄ crederz ali
qz q̄ B faceret silr diuersitatez. sicut i negatio
ne. b. remouet p̄bas p̄ rōz q̄ noia ⁊ vba trāspo
sita b. rō: idē significāt. vbi sic p̄cedit. p̄ ponit
p̄clusionē. z. addit p̄bōz ibi (nā si h.) dicit q̄
noia ⁊ vba trāspōsita idē significāt. ut dōo. ē bō
alb^o. vel rō: ē alb^o bō. In p̄a pte (nā si h.) pro
bat p̄ talē rōz. qz si nō. ḡ eiusdē affirriōis erunt
plures negatiōes. p̄na ē flm. q̄ an. ḡ oppō^o est
vex. h. rōis p̄ pōit p̄naz. d. nā si hoc qd dēz ē n̄
ē vex. ḡ eiusdē. s. affirriōis erūt multe negatio
nes. z. ibi (sed onsi) destruit p̄na. qz onsum ē
s; q̄ vna nega^o ē vni^o affirriōis. 3. ibi (e. n.) pro
bat p̄nam. nā h^o affirriōis q̄ ē alb^o bō. ē h̄ nega
tō. n̄ ē alb^o bō. ḡ si ista. ē bō alb^o. differrz ab ista
p̄ma. ē alb^o bō. hēbit aliqz negatiōz. ḡ vel banc.
n̄ ē bō alb^o. vel bāc nō ē nō bō alb^o. n̄ pōt esse
e^o nega^o: altera illaz bec. s. nō ē nō bō albus. ga
iā ē nega^o: e^o affirriōis. q̄ ē nō bō ē alb^o. ḡ alia q̄
restat nō ē bō alb^o. ē e^o nega^o: s; bec eadē ē ne
ga^o: b^o. ē alb^o bō. qz idē negat. ⁊ de eod q̄ altera
affir^o bec. s. ē alb^o bō. q̄re erit vna nega^o: duaz
affirriaz. bec. s. n̄ ē bō alb^o. q̄re ⁊ silr mltē nega
tiōes erūt eiusdē affirriōis. s. vt illi^o est albus bō
erit negatō illa. n̄ ē alb^o bō ⁊ bec. nō ē bō alb^o.
4. cōcludit cōclusionē p̄ncipalē ibi (qm̄ igi
tur) dī. māifestū ē ex p̄missis q̄ eadē ē affirriō ⁊
negatō: ēt trāspōsito noie l' vbo. 3. rō p̄bi vi
det perere. nā diceret aliqz q̄ nega^o: b^o. ē albus
bō ē. tñ illa. n̄ ē alb^o bō. ⁊ n̄ illa n̄ ē bō alb^o. sed
illa. n̄ ē bō alb^o est nega^o: b^o ē bō alb^o. ari. at sup
pōit i rōne q̄ illa n̄ ē bō alb^o s; nega^o: b^o. ē alb^o
bō. qd n̄ pbat. ḡ petit. R. dicēdū ē boe^o q̄ p
illā. n̄ ē bō alb^o: tñ negat^o q̄tū affirritur p̄ hāc ē
alb^o bō. ⁊ iō ari. suppōit sic māifestū q̄ sit eius
nega^o. nec curauit p̄bare. Altra cōclusiones
ari. istat. tū qz dicēdo. n̄ ois bō currit. ⁊ ois bō n̄
currit: n̄ significāt id. tū qz dicēdo q̄ oīuz oppo
sitiōz eadē ē disciplīa: ⁊ eadē disciplīa ē oīuz op
positioz. n̄ id significāt. qz p̄ma ē vā. p̄a est falsa.
significāt. n. q̄ aliq̄ disciplīa p̄ctlarī ē oīuz op
positioz. qd ē falsū. silr ē h̄ cuiuslibz boīs. asin^o
currit: ⁊ asin^o cuiuslibz boīs currit. qz p̄ma ē vā
p̄a ē falsa. R. ad p̄mū dī q̄ ari. logē tñ de no
minib^o ⁊ vbi. vt p̄z i l'ra. h̄ at istat de dictōne
sincathegori. q̄ ē ois. Ad z. ⁊ z. dī q̄ vtraqz
ē vā. nā tā subm̄ q̄ pdicatu stat p̄ aliq̄ disciplī
na p̄ctlarī. s; idetermineate ⁊ n̄ p̄ bac l' illa dter
miate. ⁊ silr de illa cuiuslibz boīs asin^o rē. id. n.

* nox

Ampt

significat hec et illa. alia rō ē grāmatical ad illa
et ad q̄cūq̄ istātiās alias: n̄ q̄ fiāt: qd̄ ari. itelli-
git cōclusionē d̄ significato termī et n̄ orōis. ter-
mi^o at̄ vbiq̄q̄ ponat̄ sp̄ idē significat. lz̄ q̄n̄z ex
trāsōne terioz possit significā: orōis variari
Quicqd̄ sit de ista rōsiōe i se: tñ nō ē ad mētē
p̄bi. ipse. n. itēdit remouere errorē circa orōes
ne crederet̄ qd̄ nō idē significēt orōes i q̄b^o noīa
et vba trāsponūt. **Dico** ḡ alī qd̄ **z**: ap̄. nō ē itel-
ligēda vlr. lz̄ tñ q̄b^o ad exēpla q̄ p̄ posuit vlr ad
filia. vt qd̄ idē significat. ē bō alb^o. ē alb^o bō. et
currit bō. et bō currit et̄. p̄ b. n. remouet̄ error
polis incidere circa dca. et filia. qd̄q̄ sit de alijs
q̄buscūq̄. **Notan^o** et̄ qd̄ eiusdē affirōis esse
plures negatiōes p̄cessū ē ēē pole. ut i^o. oīs bō
ē alb^o ē negatia hec. nullus bō ē alb^o. et hec. ali
qs̄ bō nō ē alb^o. lz̄ tñ n̄ i eadē q̄titate. qz̄ b̄ ē ipole
qd̄ vni opponāt̄ vlr p̄les vles diuerse: et n̄ egpol-
lētes. et sic itelligēdū ē dca ari. b. sed n̄ videt̄ qn̄
vnius vlr sint. z. oppositē i alia q̄titate. p̄ utā
vna vlr alia p̄ticularis. et silr̄ eoz̄ vni^o p̄ticularis
sint due oppositē. vna vlr alia p̄ticulari. **Ad**
maiorē euidētiā p̄dcaz̄ q̄rit̄ vtrū vbi de p̄nti
coplet nūc qd̄ istat vlr idifferēter q̄dlibz̄ p̄ntis. et
arguit̄ qd̄ n̄ coplet nē qd̄ istat. qz̄ hec ē vā. curro
qn̄ curro: lz̄ sedea. sed si curro coplaret p̄ tpe qd̄
nē istat falsa eēt ppō. ḡ et̄. **z̄** si tps̄ p̄ntis copu-
laret p̄ nūc qd̄ istat b̄ eēt repugnātia intellectuū
for. lz̄ p̄. **z̄** si sic q̄libz̄ p̄positio de p̄nti eēt ne-
cessaria. silr̄ qz̄ qd̄ ē vlr n̄ ē i b̄ istati nccē ē ēē vlr n̄
ēē i b̄ istati. **Ad oppo^o**. qz̄ si n̄ coplet nūc qd̄ in-
stat. ḡ b̄ eēt falsa. oē qd̄ ē: ē i b̄ istati. et ita aliqd̄
eēt et̄ n̄ eēt i b̄ istati. **z̄** nisi p̄ntis coplaret b̄ p̄ntis
d̄termiatuz̄. hec. bō currit. possz̄ esse vā p̄ boie
currēte cras. qz̄ vlr^o p̄monis n̄ artaret ad b̄ p̄ntis
magl̄ q̄s̄ ad illud. **z̄** p̄ p̄mittā aliq̄ nccā. z̄: di-
cā ad qōnēs. **Quā^o** ad p̄mū notā^o qd̄ vbum
p̄ntis p̄ se acceptū significat p̄ntis. significat at̄
vbi d̄ p̄nti rē suā: n̄ put aliqd̄ ē b̄ntis eē i p̄terito
et futuro. lz̄ sub mō eēndi p̄nti rē suā d̄notat. qz̄
p̄teriti nulla ps̄ istat et futuri. lz̄ p̄ntis istat et vbi
p̄ntis tps̄ significat rē suā p̄ modū istant. et est
q̄damō simile de noīe resp̄cū suoz̄ suppositoꝝ.
et de vbo de p̄nti. qz̄ bō significat formā hoīs. l̄
hoīs i actu. n̄ hoīs i p̄. vlr hoīs q̄ fuit sub ill
cōditōib^o: lz̄ hoīs p̄ actū suū: et q̄dlibz̄ vt itelli-
git̄. vt actū b̄ntis hoīs itelligit̄ bō. sic et̄ vbi de
p̄nti d̄notat rē suā vt b̄ actū p̄nti. et q̄dlibz̄ tps̄
cum itelligitur vt actū b̄ntis p̄ntis significat
p̄ vbi de p̄nti. d̄tia tñ ē i b̄. naz̄ qz̄ termin^o coīs
significat s̄n̄ tpe nil p̄hibz̄ ip̄z̄ itelligi sil̄ cōuēit̄
plurib^o. qz̄ q̄dlibz̄ itelligit̄ hēre actū e^o. lz̄ d̄ tē
porib^o p̄ntibus q̄ mltā sunt p̄m ordinem et suc-
cessionē n̄ p̄t itelligi qd̄ mltā sint sil̄ q̄b^o ouēiat
p̄ntis actu. pp̄ qd̄ dissimilitudo in noīe ē ad sup-
posita et de vbo p̄nti tps̄. **z̄** ē sciēdū qd̄ vbi
de p̄nti p̄ eoz̄ tpe copulat extremū extremo qd̄
significat vñ sic significat p̄ntis tps̄ discretū. vt

.s. distiguit̄ a p̄terito et futuro. sic sub tali tpe co-
pulat. vñ n̄ p̄t itelligi qd̄ copulet p̄ b̄ nūc signifi-
cato. qz̄ tē trāsacto b̄ nūc n̄ significatz̄ vbi p̄nti
tps̄ vt p̄argutū ē. sed nūc copulat p̄ntis cōe ad
p̄ntis qd̄ erit. et ad p̄teritū qd̄ fuit. et qd̄ ē put no-
mē cōe significat. nā tūc ista. tu eris alb^o. posset
istā verificare. tu es alb^o. coplat̄ ḡ pro q̄libz̄ tpe
p̄nti cū fuerit actu p̄ntis. **Quā^o** ad **z**: p̄z̄ ex di-
ctis qd̄ dō. ad. q. qz̄ v^o de p̄nti copulat nūc sub
tpe de p̄nti discreto. ut. s. distiguit̄ a p̄terito et fu-
turo nūc. qd̄ cōe ē ad qd̄cūq̄ p̄ntis. b̄ sic declarat̄.
dicis̄ enī qd̄ v^o de p̄nti copulat p̄ tpe de p̄terito.
qd̄ istat cū isteterit. ut nūc p̄ illo. qd̄ ē nūc et alias
p̄ alio cū isteterit. vbi grā. posito qd̄ aliq̄ porta
sit angusta quā nō posset nisi vn^o bō trāsire. et
qd̄ qd̄z̄ i porta ens. cū fuerit i porta vocef. a. et̄
a. stabit sp̄ p̄ ente i porta. lz̄ nūc p̄ ioanne nūc p̄
petro. silr̄ b̄ bō ē. li. ē. copulat p̄ i: nūc et cras cū
dico bō ē copulat p̄ illo nūc qd̄ ē tūc sub rōne p̄-
sēt i tps̄ p̄ b̄ singulari nūc. vñ sic coplat̄ v^o de p̄nti
p̄ q̄lz̄ p̄nti q̄usq̄z̄ b̄z̄ rōz̄ p̄ntis. et n̄ p̄ istati signi-
ficato. **z̄** p̄ i: qz̄ si copularet tñ p̄ illo nūc qd̄
istat. signet̄ et vocef. a. et̄ dō sic. bō ē. sp̄ ē qd̄ bō
ē i. a. transeat. a. et dicat̄ bō est. ista ē flā. qz̄ bō n̄
ē i. a. cū. a. n̄ sit. ḡ si ista ppō sit vā. nūc ut p̄ opz̄
nccō qd̄ n̄ ad istās significatū copulet nūc. et p̄
vel oporteret dicere qd̄ multoies ipōeret b̄ v^o
ē ut significaret sub nouo tpe. **z̄** nulla deter-
mia: sub q̄ itelligit̄ deteriabile coartat d̄teria-
bile vltra suā form. qz̄ si dō. bō ē alb^o. albi n̄
artat boiez. nisi ut stet p̄ albo. et n̄ artat. ut stet
magl̄ p̄ aliq̄ d̄cte qz̄ sit albi v̄tute albi. nec ad
alia nisi ad albū. vbi at̄ p̄ itelligit̄ significatū
absolute. put ē qd̄ i se. deide addit̄ sibi mo^o si-
gnificadi sub tpe de p̄nti sub q̄ significatū p̄ntis
itelligit̄. nūc at̄ rōei^o qd̄ ē tps̄ p̄ntis. n̄ magl̄ respic̄
nūc qz̄ tūc. si de p̄nti d̄ inq̄ b̄z̄ rōz̄ p̄ntis. ḡ si-
gnifica^o vbi itelle^o sub illa p̄ntialitate. ut mo^o
ē si magl̄ itelligit̄ sub illa p̄ntialitate ente qz̄ n̄
ente. **z̄** bis p̄z̄ ad arg. bic et̄ ide. **Ad p̄^o** oī:
qd̄ i d̄ditōalib^o n̄ copulat̄ ad p̄ntis absolute. sed
ponit̄ p̄ntis vni^o sub bitudie ad altez̄ ita qd̄ signi-
ficatur. qd̄ cum hoc habeat esse p̄ntiale. et illud
hēbit. vñ ibi copulat̄ p̄ntis p̄fusū. qz̄ sic se b̄z̄ ad
altez̄. lz̄ nūc loq̄t de vbo copulatē aliqd̄ abso-
lute. **Ad z**: dico qd̄ lz̄ b̄ v^o ē copulet tps̄ qd̄ i-
stat sub rōe q̄ istat: n̄ tñ ē r̄pugnātia intellectuū
cū d̄. for. sp̄ ē. qz̄ b̄ copulat̄ extremū extrēo sub
tpe p̄nti. put distiguit̄ a rōe p̄teriti et futuri. nā
qd̄ p̄teritū ē. n̄ ē silr̄. et futuz̄ n̄ ē silr̄. qz̄ li sp̄ ē de-
termiatū b̄ vbi ē. et nō r̄pugnat ei. ut itelligit̄.
distictū a p̄terito et futuro. n̄ enī ē repugnātia
intellectuū sic dō. for. sp̄ ē. qz̄ copulat̄ p̄ q̄lz̄ tpe
ut distiguit̄ a p̄terito et futuro. **Ad z**: dico qd̄
nō seq̄t̄ eē nccē talis ppōis. nisi i sp̄u p̄oīs. sic
enī ē vā illa ppō. oē qd̄ ē qn̄ ē c̄. ut expositū fu-
it. **Ad p̄^o** i oppo^o dico qd̄ vbiq̄z̄ copulat nūc
qd̄ istat. lz̄ n̄ illud sp̄. lz̄ p̄ntis cōe sūptū absolute.

Amplia

Amplia

neceffe ē offe

Ad 2° pcedo qd bec. hō currit. ē vera p boie
currente nunc qd instat vel cum insteterit. 7 sic
pro currente cras quando currit presentia l.

Hic vero vnus de plu

ribus) Postq̄ ari. multiplicauit oppositiones
7 eaz consequentiam in propositionibus simpli
tibus. hic inquit de eodē i enūciationibus que
sunt plures. 7 bec pars diuiditur in principalē
7 incidentalem ibi (quando vero hoc patitur)
prima in duas. primo facit quod dictum est. se
cundo concludit corl'm ex dictis ibi (si ergo di
aletica) Ad euidētiam primi notādū qd qz dter
minauit mltiplicitatē oppositionū 7 eaz conse
quentiā in enūciationibus simplib⁹ forte vide
retur diminutus. qz non determinat idē i enū
ciationibus que sunt plures. 7 iō ostēdit bic qd
non ē oppositio nec consequentia proprie i bis
que sunt plures. quare nec est iudicandus dimi
nutus. qz hic in illis n̄ determinat. Intendit ḡ
sic arguere. omnis oppositio ē affirmat⁹ 7 negat⁹
vni⁹ de eod. s; enūciat⁹ plres affirmat⁹ v⁹ negatiua
n̄ ē vnus d eodez. ḡ 7c. huius rationis tantuz
ponit minorē in qua stat virtus rationis. circa
quā sic pcedit. qz primo ostēdit que sit ppositio
plures. 2° quod dixerat manifestat magis ibi.
(dico autē) dicit ergo affirmare vel negare vnū
de pluribus aut plura de vno. ex qb⁹ pluribus
non fit vnus. non ē affirmatio vel negatio vna
sed plures. 7 multo magis supp. si enūciēt plu
ra de pluribus. ex⁹ primi. albus music⁹ currit.
ex⁹ si. sor. ē music⁹ alb⁹. ex⁹ terty. alb⁹ music⁹
currit 7 disputat. 2° ibi (dico autē) manife
stat magis ppositū. vbi duo facit. p qd sola vni
tas nominis non sufficit ad vnitatē enūciatio
nis. 2° qd nec sola plralitas nominuz ipedit vni
tatē. vtrūq; n. requiritur bic 7 ibi. dico autē
vnū. nā si vnum nomen sit positū ad significā
dū plura. 7 ex illis non fit vnū. qz si sic: nō im
pediret vnitatē. vt homo ē fortasse 7 animal 7
mansuetū 7 bipes. s; ex bis fit vnū. tota enī dif
finitō vnū per se significat. 7 dicit fortasse. qz il
la non ē ppria diffinitio hominis. sed quādo ex
plurib⁹ non fit vnū: nō fit enūciatio vna. vt ex
homine 7 ex albo. 7 ambulare n̄ fit vna enūcia
tio supp. qre si de istis affirmat vnus aliqd nō
erit affirmatio vna: s; erit vna quid vox supp.
cōtinua 7 continue prolata sine interceptione.
vt dicēdo. homo albus ambulans currit. s; af
firmationes erūt multe. nec similiter eoz⁹ si oia
illa enūciētur de vno erit enūciatio vna: sed
plures. vt dicēdo sor. ē hō alb⁹ ambulans. 7 d si
milib⁹ idē iudiciū habeat. Deinde cum dicit
(si ḡ dialetica) concludit quoddaz corl'm ex di
ctis: vbi duo facit. p facit quod dictum ē. 2° re
monet dubiū ibi (similiter autē manifestū) dic
ḡ qd sic ē de enūciatiōe plures. ḡ iterroga⁹ plres

n̄ ē iterroga⁹ vna. quod probat. quia iterroga
tio dialetica petit vnam respōsionē dari sibi. s; i
interrogatō plures non ē bi⁹. ergo 7c. dato etiā
qd illa iterrogiatio plures esset vna in vtroq;
sensu nō haberet vnā rīsonē nec eēt iterroga⁹
dialetica. dicit ḡ qd si p. qz iterrogiatio dialetica
ē petitio vnus rīsonis. puta vel ppositionis
.i. partis affirmatiue vel alterius partis cōtra
dictionis. i. ptis negatiue. ppositio enī. i. affir
matio ē vnus contradictionis. i. vnus partis
contradictionis. qz inq; sic ē segē qd bi⁹ inter
rogationis que ē plures non erit vna respōsio.
qz nec vna iterrogiatio. nec etiam si sit vna in
vtroq; sensu. vt dato qd sor. 7 plō sint i teatro. si
queritur sunt ne sor. 7 plō. in teatro. nec ē vna
iterrogiatio: nec ē danda vna respōsio. ḡ itero
giatio plures n̄ ē dialetica iterrogiatio: 7 ad
dit quod de bis dictū ē in thopicis. i. in 2° et apu
cboz. Postea ibi (sic autē) remouet dubium
qz enim ostendit qd iterrogiatio plures non est
dialetica crederet aliquis qd ois iterroga⁹ vna
esset dialetica. qd nō ē verū. qz iterrogiatio qd
est. nec ē iterrogiatio dialetica. iō dicit qd simi
liter manifestū ē quoniam nec hoc ipsum quid
est ē dialetica iterrogiatio. vt si querit de aliq
quid est. quod probat. qz ex iterrogiatione dia
letica data opz respōsorem eligere vtrancq; p
tem contradictionis quam velit. i. potest respō
dēt alterā partem quas velit. quā oportet itero
rogatē. i. dialetice deterrinare. i. distinguere. vt
sequitur. vtrū animal. puta sor. v⁹ plato sit ho
mo. vel non potest ei respondere qd sic vel qd n̄
qz supp. i qōe q̄ qrit qd ē. puta qd ē homo. non
potest eligi vtrancq; pars. qz non potest responde
ri sic aut non. i. qd animal rationale mortale. ḡ
talis iterrogiatio. n̄ ē dialetica. nō ē ergo inter
roga⁹ dialetica. qz non querit alterā ptē cōtra
dictionis qd opz in dialetica iterrogiatione. s; i
potest dici iterrogiatio demonstratiua querens
d qd qd ē rei qd est medium in dmonstratione.
Sequitur pars incidentalis (quoniam ve
ro) quia enim dixit. affirmationē eē plures vbi
plura subiciūtur aut predicantur. ex quibus
nō fit vnū. ideo hic incidentaliter ostendit ex qb⁹
plib⁹ fit v⁹. 7 ex quibus non. mouens questio
nē ex quibus pluribus diuisis licet inferre cō
iunctū vnum. 7 eoz⁹ ex quibus coniunctis diui
sa vbi duo facit: primo psequitur primā par
tem ex quibus. i. diuisis sit inferre coniunctuz
2° sam ex quibus coniunctis diuisa ibi (verū
ē autē) prima in tres. primo qd3 propōit. 7 2°
eam pertractat. 3° eam dterminat. secunda ibi.
(si enim quando alterum) tertia ibi (eorum igitur
que predicantur) circa primum duo facit.
primo questionem mouet ostendens eaz dubi
tabilem dicens qd eorum que predicantur bec
idest aliqua predicantur copulata idest coniu

A. si. p. nō fit
vna. A

sta. vt omne predicatū idest totum predicatus
sit vnum eorum que extra: idest diuisim predi-
cantur. ita q̄ ex diuisis sit vnum coniuictum.
alia vero non sic. quia ex diuisis non sequitur
coniuictum. queritur ergo que est differentia
inter hec ⁊ illa vt appareat ex quibus sequit̄:
⁊ ex quibus non. ⁊ ibi (de homine enī) expli-
cat quod dixerat per exempla. de homine enī ve-
rū est dicere. i. diuisim. q̄ est animal ⁊ extra qd̄
est bipes. ⁊ similiter vt vnum coniuictū. quia
sequitur. homo ē animal ⁊ est bipes. ergo ē ani-
mal bipes. similiter verū est dicere diuisis. soz.
ē animal. ⁊ diuisis esse albus ⁊ etiam homo vt
vnum coniuictum. sequitur enim. soz. ē homo
⁊ est albus. ḡ est homo albus. ecce ergo ex quibus
sequitur. sed non sequitur. soz. est cytharedus ⁊
ē bonus. ergo est cytharedus bonus. probatur
ergo q̄ in aliquibus sequitur. in aliquibus nō
¶ Deinde cū dicit (si enim) pertractat. q. argu-
ēs dupliciter q̄ non ex quibuscunq; diuisis se-
quitur coniuictū. p̄ ducens ad nugationē ma-
nifestam. ⁊ ad implicitā ⁊ occultā ibi (ampli-
us si enim) dicit q̄ si ita esset q̄ quādo dicitur
.i. predicatur alterū predicatorū. s. diuisis dice-
retur. i. predicaretur vtrūq; simul ⁊ coniuictū.
multa inconuenientia sequentur. de aliquo ei
homine verū est dicere esse hominem ⁊ esse al-
bum. ergo exposito ⁊ coniuictim eē hominem
albū. puta. soz. est homo albus: quare eoz. si cō-
iuictim verum est dicere hominē ⁊ album. ḡ
⁊ diuisim rursus vt prius. quare sequitur nu-
gatio. soz. est homo albus albus homo ⁊ hoc in
infinitum. **¶** Rursus verum est dicere de ali-
quo vt de sorte q̄ est musicus albus ambulans.
⁊ similiter diuisim q̄ ē musicus ⁊ q̄ ē albus et
q̄ est ambulans. si ergo ex quibuscunq; diuisis
sequitur coniuictū erunt hec eadem implicita
frequenter. puta q̄ est albus albus musicus.
musicus ambulans ambulans. ⁊ sic in infini-
tum. **¶** Notandū hanc rationē stare in hoc. qz
posita ipostasi ex quibuscunq; diuisis sequitur
coniuictū. sequitur q̄ si soz. est homo ⁊ ē albus
ergo est homo albus. ⁊ eoz. a coniuictio ad diuisa.
habeo ergo tres p̄positiones. vnam coniuictā
⁊ duas diuisas que omnes inter se sunt diuise
qz tres. si ergo ex omnibus diuisis possit fieri con-
iuictum coniungantur predicata trius. ⁊ statim
sequitur nugatio manifesta. qz sequitur. ḡ soz.
est homo. homo albus albus. rursus tota illa
accipiatur vt vna diuisa ab illis tribus ex qui-
bus componitur. ⁊ tunc erunt quattuor diuise.
si ergo ex eis sequitur coniuictus: erit vltior
nugatio. vt soz. ē homo. homo homo albus. al-
bus albus. ⁊ sic in infinitū. similiter intelligen-
dū est de alio exemplo. soz. est homo albus mu-
sicus. qz potest accipi coniuictim ⁊ diuisis. ⁊ tūc
idem q̄ prius. **¶** In alia parte (ibi amplius) du-
cit ad nugationē implicitā dicens q̄ si illud est

verū q̄ ex omnibus diuisis potest inferri cōiū-
ctum. sequitur q̄ si soz. ē homo ⁊ ē bipes distū-
ctim. ergo ē homo bipes coniuictim. sed cum bi-
pes includatur in homine sicut eius differentia
tantū valet dicere homo bipes quantum homo
bipes bipes. ergo dicere homo bipes est dicere
nugationē implicitā ⁊ occultā. **¶** Alterius con-
cludit manifestus esse q̄ plura inconuenientia
contingunt si quis ponat simpliciter. i. vniuer-
saliter fieri complexiones. q̄. s. ex quibuscunq;
diuisis sequitur coniuictū: ⁊ ideo an hic sit po-
nēdum quod sequitur vel nō dicemus statim
¶ Deinde cum dicit (eorum igitur) determinat
questionem ponens duas regulas. ex quibus
diuisis non sequitur coniuictū innuens ex his
q̄ in omnibus alijs sequitur. secunda ponitur
ibi (amplius nec). **¶** Prima regula est ista q̄
quando plura predicantur per accidens. ex il-
lis diuisis non sequitur coniuictus. dicit ergo
q̄ eorum que predicantur ⁊ de quibus predicā-
tur. per q̄ intelligit multitudines predicatorū
⁊ subiectorum que predicantur secundū accidēs
vel ambo de eodez subiecto. vel alterum de al-
tero. hoc non erit vnum. i. ex talibus diuisis nō
sequitur coniuictus. vt si homo est albus ⁊ est
musicus. non sequitur. ergo idē est musicus al-
bus coniuictus. qz vtraq; s. musicus ⁊ album
sūt accidentia eidez subiecto. s. homini. ⁊ addit
ad remotiones dubij. nec si album ⁊ musicum
v^o est dicere. s. quis vnum illorum predice-
tur de altero. non tamen erit vnum aliquid al-
bum musicum coniuictus. **¶** Quōcirca. q. per eā-
dem rationē. nec cytharedus bonus erit sim-
pliciter. i. non fit vnum predicatū coniuictim. si-
cut pater per oppositum. qz animal bipes sup̄.
sunt vnum predicatū coniuictus. qz non predi-
cantur de homine secundum accidens. sed per
se. **¶** Secunda regula ponitur ibi (amplius)
que est ista q̄ quando aliqua duo predicantur
de 3: ita q̄ in vno illorum duorum includitur
alterus ex talibus diuisis non sequitur coniu-
ctus. qz esset nugatio. ut non sequitur. soz. est ho-
mo ⁊ bipes. ergo est homo bipes. qz in homine
includitur bipes. sicut dīa in specie. ideo q̄ am-
plius nec sup̄. sequuntur coniuictis quecūq;
in aliquo insunt. i. vnum includitur in reliquo
quare similiter nec licet inferre alterus frequen-
ter. sed sup̄. semel tantum. vt dicendo. soz. est
homo ⁊ albus. ergo est homo albus. sed non vl-
tra. soz. est homo albus. ⁊ est albus. ergo est ho-
mo albus alb^o. qz in prima cum dicitur. homo
albus includitur albus. ideo ⁊ c. similiter non
sequitur. homo animal vel bipes. puta si soz. ē
homo ⁊ est animal bipes. non sequitur. ergo est
homo animal bipes. qz animal bipes includit̄
in homine. ⁊ est idem q̄ homo. ergo dicere. ē ho-
mo animal bipes. est dicere. homo animal bipes
animal bipes. **¶** Deinde cum dicit (vnum est aut)

hic prosequitur secundam partem. q. determi-
nans ex quibus coniunctis sequuntur diuisa
vbi sic procedit. primo pertractat questionem
secundo ex predictis infert solutionem totam
ibi (quare in quantiscunq;) prima in duas.
primo ostendit q. ex quibusdam coniunctis se-
quuntur diuisa. in 2° q. ex quibusdam non ibi
(non semper autē) dicit ergo q. verum est dice-
re de aliquo sup. coniunctim & simpliciter. i.
diuisim. vt quēdaz hominem. puta sor. est. ve-
rum dicere esse hominem & esse albus & eē cō-
iunctim hominem album. ita q. a coniunctis
sequitur diuisim. & 2°. Secundo (in quibus-
daz autē) ostendit in quibus non sequitur dās
duas. regulas circa hoc. secunda ponitur ibi.
(quando autē non inest) Prima ergo reglā
est ista. q. quando aliqua duo coniuncti de ali-
quo predicantur sic q. si alterū inferatur seqt̄
oppositum in adiecto. i. in determinatione ad-
data. vel ad verbū ex parte predicati quando
est. predicat 3° adiacens. que. s. opposita sequi-
tur contradictio non est verū sed falsum. s. di-
uidere & in coniunctim proferre. vt hominem
mortuum dicere homines. verbi gratia. non se-
quitur. sor. est homo mortuus. ergo ē homo. qz
ly. mortuus distrabit hominē. nā homo mortu-
us non est homo. si ergo inferatur q. est homo
est oppositū in adiecto: & sequitur contradictō
. s. q. est homo & non est homo. est mortuū & nō
est mortuū. & subdit (quando autē non inest)
. s. oppositū in adiecto. verū est. s. exconiunctis
inferre diuisa. & statim corrigit se. quia hoc nō ē
verū vniuersaliter. vt patet ex secunda regu-
la dicens. vel etiam sup. dico q. quando inest
. s. oppositum in adiecto semper falsum est. s. in-
ferre diuisa ex coniunctis. sed quando non inē
non semper verum ē inferre. vt dicit secunda
regula. Ideo ibi (quando autē non) ponit se-
cundam regulā que est ista quando aliqua p̄di-
cantur de aliquo secundū accidens ex coniun-
ctis non sequitur diuisim. vt homerus est ali-
quid vt poeta. ergo ē. non sequit̄. qz esse predi-
catur de homero secundū accidēs. quoniā & poe-
ta ē. sed esse non predicatur de homero secundū
se. quoniā homerus est. sed per accidens ratōe
poete a quo specificatur. Notandū q. vt di-
ctum ē in primo libro. quando est. predicat 3°
adiacens res verbi non specificat illud qd sub-
segtur ipsum cui adiacet. sed 2° et ita dicēdo.
homerus ē aliquid vt poeta. ly est non specifi-
cat poetam ad standū pro existentibus tantuz:
sed poeta specificat esse. quia quando ē predi-
cat. 3. predicat q. in alio est. nunc autē eē speci-
ficatū per poetā ita est indifferens ad supposi-
ta sicut poeta vt non magis stet pro existente
q̄ pro non existente. vnde hic eē predicatur p̄
accidens. qd dupliciter intelligitur. vel per ac-

cidens. i. per aliquid extraneū. nam esse poete
de homero extraneū ē ei q. est esse quando pre-
dicatur 2°. vel per accidens. i. secundū aliqd.
tamen eē de subō nō pōt. eē s̄l̄r de subiecto. nā
eē poete vt dicitur de homero nō nccio pōt eē.
qz sic ē nō sequit̄. homerus est poeta. q̄ home-
rus ē. Deinde cū dicit (q̄re i. q̄ris cunq;) ex re-
gulis datis infert solutionē q̄onis dicens q. in
q̄tis cūq; p̄dicatis. i. i. oib⁹ p̄dicatū q̄n ibi non ē
aliqua oppositio. qd p̄z si reddant diffinitōes
pro nominibus & p̄dicant̄ s̄m se & non s̄m acci-
dens. i. nō s̄m aliqd extraneū sue p̄pe ratiois
i. bis s̄p̄l̄iter erit verū dicere. i. diuisis. & exē-
plificat de parte negatiua. qm̄ illud qd nō ē. est
opinabile. & ideo non ē. verū dicere diuisis ipm̄
ē. qz opio nō ē 2° causa q. sit. s̄z magi q. nō sit. eē ei
opinabile diminuit vel distrabit eē simpliciter
sic mortuū distrabit hoiez simpliciter. sic enim
non sequitur. ē hō mortuus. q̄ homo ē. p̄p̄ ip̄ti-
citā oppositionē in adiecto. ita nō seqt̄ ē opiabi-
le. q̄ ē. s̄z fit fallacia s̄z qd ad simpliciter. Ad-
uertēdū etiā q. illa oppositio ē implicatio con-
tradictionis. p̄z si reddit̄ diffinitio p̄ nomie. nā
diffinitio hois ē aial rōnale r̄c. si aial. q̄ anima-
tū. differt igitur hoiez mortuū dicere hominē.
qz ē dicere hoiez nō aial non animatū. & p̄ conse-
quens hoiez non hoiez. Notā⁹ ē q. sic p̄di-
ctū ē q̄n hoc verbū ē predicatur 3° & alteri ad-
iacēs. p̄ p̄dicat eē illius cui adiacet de subō. vt
sic dicēdo. homerus ē poeta. p̄dicat̄ eē poete d̄
homero. & nō eē simplr. iō dicit boeci⁹ q. h. home-
rus ē poeta sūt duo p̄dicata. s. poeta p̄ncipalr &
ē. secundario. predicat q̄ eē qd i alio ē. qz predi-
cat eē q. subiectū habet nō s̄ se s̄z qd aliud vt
eē qd conuenit homero s̄ q. poeta. s̄z q̄n p̄dicat
2° ic̄ p̄dicat eē simpliciter & actu i ex̄tia. Ex
q̄ seqt̄ q. nūq; ab eē p̄dicato 3°. seqt̄ esse p̄dica-
tū 2°. saltē q̄n in ante specificat p̄ terinū noia-
le. vt hō ē aial. q̄ ē. vel hō ē albus. q̄ ē. vel sor.
ē poeta. q̄ ē. & si i aliquib⁹ tenet hoc ē grā mate-
rie non gratia forme. qz ē. predicatū 3° semper
predicatur secundū accidens modo p̄exposi-
to. nec sequitur q. propter hoc frustra determi-
net bicari. a quibus coniunctis tenet cōsequē-
tia ad diuisa. & a quibus non. qz in alijs coniu-
ctis ab esse quando sequitur diuisim. ut iste ē
homo currens. ergo iste est. in alijs non. ut iste
est bonus citaredus. ergo est bonus. & hoc est
magis ad propositū ari. h̄ q̄ de esse. vnde hic
nulla sit specialis mentio de esse. & suo specifica-
tio magis q̄ de alijs oppositis predicat. No-
tandum etiā quantū ad primaz partem que-
stionis. q. duo predicata diuisim sumpta tripli-
citer se habent respectu vnius subiecti. vel ga-
vtrūq; est subāle vel vtrūq; accidentale. vt al-
terū subāle & alterum accidentale. si hoc vlti-
mo modo semper tenebit consequētia a diuisis

est no p̄
ostendit
terminū
bale em
sumpta

ad coniunctum. at soz. est homo et est albus. ergo est homo albus. si vero vtrūq; sit subāle. B non contingit nisi vnuz in alio includatur. aut ergo precedit magis cōmune. et tunc tenet p̄na. ut soz. est animal et est homo. ergo est animal homo. aut ecōuerso. et tūc non tenet propter negationem. vt soz. est homo et est animal. ergo est homo animal: tamen dubium est si tenet primo modo. quia secundū aliquos negatio est dicere animal homo. sicut animal sēibile. vt patet reddendo diffinitiones pro nominibus. vnde ari. generaliter negat consequentias tenere q̄n vnū includitur in alio quocūq; ordinentur. si autem vtrūq; sit accidentale. hoc contingit dupliciter. aut ita q̄ vtrūq; respectu subiecti sit accidentale. et tamen ad inuicem vnum alteri sit substantiale. aut ita q̄ vtrūq; respectu subiecti sit accidentale et ad inuicē. si p̄ modo ad huc dupliciter. aut enim precedit communius. et tenet consequentia. vt soz. est coloratus et est albus ergo est coloratus albus. tamen hic dubium ē sicut prius et propter easdem causas. si autē eoz non tenet propter negationē. vt soz. est albus et coloratus. ergo est albus coloratus. vt patz negatio est. si 2º modo nunq; tenet consequentia vt soz. est albus et est musicus. ergo est albus musicus et soz. est cytharedus et est bonus. ergo cytharedus bonus. Ad maiorē euidētiā p̄dictozū queritur vtrū hec propositio sit vna. soz. ē hō albus. et hec. ois homo alb⁹ currit. et videtur q̄ non per boecius qui dicit sic. si ex illis q̄ subycis aut predicatis non fiat vnū sicut ex substantia animata sen sibili non erit vna propositio. sed ex homine et albo non fit ita vnū ergo et c.

¶ si sic eadē ratione hec tota propositio erit vna. homo albus ambulans currit. quod negat ari. in littera. **¶** secundū ari. in littera duoz que predicantur de 3º per accidens. vel alterū de altero predicatur per accidens non fit ex illis vnū d̄ quo. ut de vno possit aliquid affirmari vel negari. sed albū dicitur de homine per accidens. ergo d̄o soz. est homo albus. non erit propositio vna. **¶** cuiuslibet affirmationis vnus est negatio vna. sed hui⁹. omis hō albus currit. non est vna negatio. qz si sic ista esset hec. hō albus nō currit. q̄ non p̄tingit. qz ambe sūt simul false. posito q̄ nullus hō sit albus. qz in vtraq; implicatur qui est mē inter homines et albū. sicut inter exigens et exactus. vtraq; ergo implicat homines esse albū. ergo vtraq; ē falsa. propter implicationē falsi. **¶** Contra in illa propositio est vna veritas. ē ergo vna. nō enim ē idēz dicere. ois hō albus currit. et ois homo est albus. et ois hō currit. si enīz sic esset propositio plures. hō in vtraq; ēēt subm̄ absolute. et sequeretur. ois hō albus currit. ergo ois hō currit. qz albū ē predicatū in vna. et currere in alia. **¶**

az. inquirens que predicata diuisis. ut duo possint predicari ut vnū dicit q̄ soz. ē hō et alb⁹ et hoc erit vt vnū. **¶** Ari. dicit expresse hanc esse vnā. soz. ē hō albus. **¶** R. ad maiorē euidētiā q̄n is. p̄ inquirā de p̄ncipali. 2º iuxta hoc an hec sit vna. albū ē musicū. 3º iuxta B an hec sit vna. hō alb⁹ ē hō musicus. 4º iuxta B an hec sit vna. hō qui ē alb⁹ currit. **¶** Quā ad primū dico q̄ hec ē vna. hō alb⁹ currit. s̄lr et ista soz. ē hō alb⁹. idē. n. iudiciū de vtraq; vñ ex homine et albo fit vnū extremū respectu p̄pōnis. nō tam vnū simplr. **¶** Ad q̄ sciendū ē q̄ vnitas i p̄pōe est proportionalis vnitati in reb⁹. in reb⁹ at̄. q̄ dā hñt vnitatē simplr. sicut que sunt entia simpliciter. quedā dñr vnū p̄ quid. ut que ex talib⁹ p̄ponūtur. sicut dom⁹. s̄lr ē in p̄pōnis. vñ h est simplr vna. hō est aīal. vbi penit⁹ simplex p̄ dicatū enūciatur d̄ simplici subd̄. hec at̄. hō albus currit. nō est simplr vna. sicut p̄ior. qz propositio d̄ ab vnitate extremoz vna. s̄z currere nō ita enūciatur de vno p̄ceptuz. cū d̄. hō albus currit. sicut sic d̄o. hō est aīal. **¶** Est tamē primā vna. qz sibi p̄petunt passiones p̄pōnis vnus que sunt opposita p̄ria et p̄dictoria et diuidi per affirmationē et negationē et esse sillogizabile. et 2º illozū p̄. qz p̄ huius non diuidit ari. aliquā p̄pōnem in affirmatiuā et negatiuam nisi vnā. **¶** Quā ad 2º idē dico q̄ hec. albū ē musicū. est vna. qz tamen albū subycit se per accidens. idō s̄lr non est vna sicut nec hec. homo albus est musicus. vnuz enim subycitur et vnū predicatur. nisi enim vnitas termini p̄creti sufficeret ad vnitatē extremi. propositio vna conuerteretur in plures. qz hec est vna. soz. est albus. que conuertitur in hanc album est soz. **¶** pro ista conclusione arg. naz propositio ē vna in qua predicatur vnum de vno. eadē aut vnitas extremi sufficit ad subiectū que ad predicatū. sed hec est vna soz. est musicus. et hec similiter soz. est albus. ergo et hec album est musicum. qz vtrūq; extremū est vnum. **¶** Contra conclusionem instatur. tum qz musicum predicat̄ de albo ratione alicuius tertij. puta fortis. ergo idē est dicere. ac si diceretur soz. qui est albus ē musicus. sed hec est plures fm az. qui dicit in littera q̄ quando duo accipiuntur. quozū vnū de altero predicatur per accidens. vel ambo d̄ tertio per accidens ex his non fit vnum. tūz qz tot compositiones implicite sunt h⁹ album est musicum. quot huius soz. est albus musicus. sed propter compositiones implicite est hec plures. soz. est albus musicus. ergo et hec erit plures. album est musicum. nam cuz dicitur. albū est musicum due sunt compositiones implicite. s̄. soz. est albus qui est musicus. et eedē p̄pōnes implicite sūt h. soz. est albus musicus. assūptū patet. nam cum dicimus album est musicum

vt homo. aīal p̄p.

f. 133. alb⁹ t. 2.

f. 133. nō

dico ibi cui inest album esse musicū de virtute sermonis. **R**espon: ad primum dico q ratio ostēdit extremū propositionis non esse simpliciter vnū: est tamen vnū quantū sufficit ad vnitatem veritatis et falsitatis. et ad vnitatem affirmationis et negationis. et ut sufficit ad rationē sillogisticā. **A**d 2° dico q cum dicitur album est musicū. compositio implicita in subiecto est compositio actus et potentie. propter qd ex sūptis in subiecto fit vnū. et similiter ex sumptis in predicato. sed cū dicitur. homo est albus. musicus. albū et musicū sunt duo. quorum neutrum ē: ut potentia respectu alterius. sed vtrūq; est actus. ideo per modū vnus non possunt predicari de eodē. sed cum vtrūq; sumatur. ut predicatū necesse ē vtrūq; per se predicari. ideo est propositio plures. vbi duo accītia predicantur vel subiciuntur. **Q**uantū ad 3° dicendū similiter qd hec est vna. homo albus est bō musicus. propter rationem dictā. qz album ad hominem se habet. sicut actus ad pōz et musicū similiter. ideo ex homine et albo fit vnum extremum. et ex homine et musico aliud extremū. ideo predicatur vnū de vno. ens autē subintellectū iter adiectiuū et substantiuū non designat aliquid esse vel non esse. sicut compositio propositionis affirmatiue vel negatiue. sed designat cōformitatem quādam adiectiuū ad substantiuū. sicut qd habet rationem disponibilis. et illud rationem disponētis. vnde magis est mō intelligendi qz copula verbalis designans aliquid esse. **P**ro hac cōclusionē arg. sic. hec est vna. homo albus currit. ut ostensū est. vnitatis ergo hominis albi sufficit ad vnitatem extremi. et eadem rōe istud est v^o. homo musicus. ergo huius propositionis. homo albus est homo musicus. vtrūq; extremū est vnum. ergo et propositio ē vna. **E**x homine et albo fit vnū. sicut ex actu et potentia. similiter ex homine et musico eadez ratione. ergo vtrūq; extremū ē vnū. ergo et cetera. **S**ed contra. secundū ap. eorū que subiciuntur et predicantur quicūq; duo vel plura dīr de 3° per accidens. et alterum de altero dicitur per accidens. ex his non fit v^o extremū. nec est affirmatio vel negatio vna. sed sic ē in proposito. qz homo et musicus dicuntur de homine albo per accidens. et alterū de altero per accidens. ergo hec non erit vna. sicut hec. for. est homo albus. **R**espon: qd quāuis predicentur duo. quorum vtrūq; accidit 3° et alteruz alteri non est propositio plures. sed si duo predicentur. quorum vnum accidat. tunc erit alteri per quōdam 3° cui insunt et cuius sunt actus propositio plures. qz si duo accītia sibi inuicem ex hoc qd sunt actus cuiusdam terty predicentur. ex his non fit vnū. sicut ex actu et potentia. ex alijs at fieri potest. vnde p3 q ratio procedit ex insufficienti. qz omittit vltimā partē positā. **Q**uā

ad 4° dico qd hec est simpliciter plures. homo qui est albus currit. qz duo act^o per duas compositiones formales homini attribuitur. nam album attribuitur homini per hoc verbū ē importans formales compositionē. ita eī formaliter attribuitur album homini. lz per qui refertur homo. sicut si diceretur. homo est albus. qz formalis attributio accipit species a compōne verbali. sed hoc qd est qui est homini relato. denotat album attribui. cui etiaz attribuitur currere. nec attribuitur currere homini qui albus ita ut hoc totū accipiatur. ut vnū subiectum. **N**unq; enī respectu terty accipitur. ut vnum subiectū qd de alio significat formaliter esse vel non esse. h autem qd est qui est albus. lz ratione relationis importate per li qui suspendat animus audientis. ut hoc intē ad aliud referat tamen aliquid de alio significatur esse. alioquin nullo homine existēte albo non hec esset falsa. aliquid homo qui est albus non currit. sicut si dicatur. qz tu curris verū vel falsū significat. suspensus est tamen animus vsq; aliquid addatur. nā aī ipsotheticē. ut est pars propositionis verum vel falsum significat. **S**i tamen intelligatur qd li. q est essz quidam mō intelligendi iter substantiuū et adiectiuū: tunc esset propositio vna. sicut hec. homo albus currit. et eius cōtradictoria esset hec. homo qui est albus nō currit. **C**ontra banc conclusionē primo ar. sic. relatiū substantie refert vnū numero cuz suo antecedente. sed qui est relz substantie. ergo sic dicendo. homo qui est albus currit. denotat homo replicari. ita qd homo semel acceptus videt subici actui currendi. et iteratur ei qd est eē album. ex homine autē iterato respectu diuersorū predicatorum non potest esse vnū subiectū propositionis. ergo et cetera. **I**ntellect^o cuiuscūq; propositionis cathegozice resoluitur in duos intellectus simplices sine vero et falso. sed hec propositio non sic resoluitur. nā sic dicendo. homo qui est albus sine additione alterius significatur verū vel falsū. quia denotatur qd homo sit albus. sed qz homo refertur et relatio est ad alium actū: ideo animus audientis suspensus est donec aliquid aliud addatur de hoīne. sicut si dicatur. homo qui currit. verū vel falsū significatur per ipsas propositionē. sed adhuc dependet animus audientis quid debeat vlteri^o dici. **S**ed contra principale arguitur. qz vnitatis subiecti distributionis sufficit ad vnitatem subiecti actus. sed hoc totū. homo qui est albus ē vnū subiectum distributionis. quia ex illa cōuenit sillogizare sic. sed ille est homo qui est albus. ergo ille currit. in sillogismo autē totum medium ē id quod in vtrāq; propositione accipit et i maiori totū vt vnū dispōibile cadit signū. **P** h qd ē homo qd ē alb^o sufficit ad vni-

Por nite
prois. f
est. aial
resoluit
hominis
uale. qd
simplic
hite hō
resolue
p. 1. p. 7.

br. ff. alby
m. 1. p. 1. p. 1.

ratē medij syllogistici. g̃ r̃ extremi in p̃positione
q̃z ex p̃positionibus plures nō fit syllogismus
¶ Quando p̃positio ē plures necesse ē eē plu
ra extrema. q̃z ad minus. 4. cū cuiuslibet p̃po
sitionis sint duo extrema. accipiā aliō q̃ p̃dica
tū nō artat subiectū. si ergo i bac. homo qui ē al
bus currit. p̃dicetur currere de homine sicut d̃
suo subiecto. r̃ albu d̃ homine sicut de suo subō
non coartaretur homo per li albus. ergo seque
retur omnis homo qui ē albus currit. g̃ omnis
homo currit. q̃d ē falsum. **¶** Ad primū dico q̃
absolute. r̃ primo n̄ distribuit totū hoc. homo q̃
ē albus. sed homo p̃ se: tamē in habitudie ad b̄
q̃d ē qui est albus. q̃z quodāmodo homo accipi
tur coartatus. eo q̃ simul accipit̃ vt ei inest al
bū r̃ currere. **¶** Ad 2° dico q̃ hoc q̃d est. qui est
albus p̃ se non ē p̃ medij syllogistici nec debēt
tales determinationes addi ad subiecta. sic nec
alie determinationes. vt si sic syllogizetur. oīs
homo r̃ duo hoīes sunt tres. ille ē homo. ergo il
le r̃ duo homines sunt. 3. sic ergo debet syllogi
zari in p̃posito. omnis homo qui ē albus currit
ille ē homo. ergo ille qui est albus currit. **¶** Ali
ter potest dici q̃ simpliciter n̄ ē syllogistical̃ illa
omnis homo qui ē albus currit. q̃z simpliciter est.
plures. cū ergo dicit̃ q̃ homo albus ē vnus di
stribuibile negādū ē. **¶** Ad vltimū dico q̃ sunt
quattuor extrema. homo currere. homo relat^o
r̃ albu sibi denotātū in eē. ergo p̃positio est plu
res. **¶** Ad principalia. ad primū dico q̃ boeci^o
intelligit q̃ non est p̃positio simpliciter vna.
nisi ex p̃dicat̃ subiecti fiat v^o quē ad sp̃es vna
r̃ verū ē. tamē aliquo modo potest p̃positio dici
esse vna. licet extremū non sit vnus simpliciter
nam vnū fit ex actu r̃ potentia. r̃ albus quodā
modo est actus hominis. lz non simpliciter. est
tamē ut ipse dicit actus superficialis. propter
q̃ ex homine r̃ albo fit quodāmodo vnū. **¶** Ad
aliud dico q̃ non est eadez ratio. q̃z ambulans
r̃ albus sunt duo. quorum vtrūq̃z accidit alte
ri. r̃ neutru est actus respectu alterius nec po
tentia. propter q̃ homo alb^o accipitur. ut vnus
subiectū respectu predicati. r̃ homo ambulans
accipitur ut aliud subiectū respectu predicati.
vnde ex homine r̃ albo r̃ ambulante nō fit vnū
lz ex homine r̃ vtroq̃z illorum diuisim fiat vnū.
sed hec forte est vna substantia superficialis al
ba currit. q̃z substantia superficialis est potentia
respectu albi. r̃ ideo ex illis fit vnū sicut ex ho
mine r̃ albo. nam substantie adueniunt accītia
fm ordinez. ita q̃ vnus accidens est dispositio
ad aliud. **¶** Ad 3° dico q̃ quando duo accītia
quorum vtrūq̃z accidit 3° predicant̃ de illo. aut
subiiciuntur illi. tunc non est p̃positio vna. sic
non est in proposito. homo enim r̃ album nō ac
cidunt 3° ut sorti. lz album accīdat homi. **¶** Ad
4° r̃ vltimū dico q̃ hec est sua contradictoria.
aliquis homo albus non currit. r̃ cum dicitur

q̃ vtracq̃ est falsa. posito q̃ nullus homo fit al
bus. dico q̃ non. q̃z hec aliquis homo. albus n̄
currit. non ponit hominē esse album. Cum dicit̃
tur q̃ qui est: ē me^o. dico q̃ li qui est non signi
ficat ibi aliquid esse vel nō esse. sed designat cō
formitatē adiectiui r̃ substantiui tāq̃z quidam
mo^o intelligendi vel significandi. propter q̃ di^o
q̃ li ens vel qui est hic subintellectū. cum dicit̃
tur. homo albus currit. non asserit album d̃ ho
mine esse vel non eē: sed manet adhuc simplex
intellectus sūi vero r̃ falso. relinquatur ergo q̃
hec. homo albus currit. non ponit hominē esse
albus. sicut r̃ hec. animal rationale non currit.
nō ponit aīal eē rationale. sed est tantum vnus
conceptus simplex.

His vero determina

ti) Postq̃ az. determinauit multitudinē enū
ciationuz r̃ earū oppositionē. atq̃ d̃iaz in pro
positionibus de inesse. hic determinat idem in
propositionibus de modo. prima diuersitas ad
uenit ex additione facta ad predicat^o r̃ ad sub
iectum f̄z finituz r̃ infinituz. vel sig^o vniuersa
le vel particulare. secūda diuersitas aduenit ex
additione facta ad totaz compositionē fm ali
quē moduz. ut possibile vel impossibile contingēs
vel necessariū. que addita compositioni consti
tuunt modalem propositionez. circa q̃ sic pro
cedit. primo cōtinuando dicta dicendis propo
nit intentuz. 2° prosequitur de intento ibi (nam
si eorum) dicit ergo q̃ determinatio hīs. f. que
dicta sunt de propositionibus de inesse. viden
dum est quō se habent negationes r̃ affirmati
ones. i. oppositiones adinuicēz be. f. que sunt in
propositionibus de modo ut de possibili r̃ non
possibili contingenti r̃ non contingenti impossi
bili r̃ necessario. cuius causas subdit. habēt. n.
aliquas dubitationes. r̃ ideo oportet inquirere
de eis. **¶** Deinde cum dicit (nam si eorum) pro
sequitur de intento. vbi sic procedit. primo de
terminat de earum oppositione. 2° de earuz ha
bitudine consequentia atq̃ equipollentia ibi.
(p̃ne vero) primuz vero prosequitur modo du
bitatio de oppositione modalium. vtrum. f. fiat
earum oppositio per negationez modi vel ver
bi. circa q̃ tria facit. p̃io questionez pertractat
2° eaz determinat. 3° determinatā epilogat. se
cūda ibi (est ergo negatio) tertia ibi (vniuersa
liter quidē) prima in. 2. primo arguit ad partē
affirmatiuaz probans q̃ negatio debet pōi ad
verbū. 2° ad partē negatiuam. f. q̃ debet poni
ad mo^o ibi (videtur autem idem) **¶** In prima
parte ar. sic. sicut se habet in propositionib^o de
inesse. sic r̃ in propositionibus de modo. sed in
illis sequitur oppositio vel contradictio appo
nendo negationem ad verbum. ergo similiter
erit hic. mi. tripliciter declaratur. **¶** Primo q̃
ē p̃dicatur 2°. ut e^o q̃ est eē hominē nega^o ē n̄ eē

hoies pponedo negad3 vbo r n illa q e. ee n bo
mine. **z**: qn e pdicat 3 adiaces. qz b affirmie
q e ee albu hoies. negatio e illa q e. no ee albu
hoies. r n illa q e ee no albu hoies. qd pbat. qz
de oib e vna dicio. i. affir: aut nega: sed de lig
flm e dicere ipm ee albu hoies. g fz te erit veru
dicere de ligno ee no albu hoies. si illa eet nega
tio. qz n flm e. bec. n. e fla. lignu e ho n alb.
nega: g dz poni ad vbu. r erit va. ut lignu n est
alb ho. **z**: qn pdicat aliud vbu adiectm. qz si
b. e qn pdicat e. ide erit i qn: i scuz no addit
ee. fz aliud vbu loco ee. ut affirmie q e. abulat
ho. nega: e. no illa abulat no ho. fz illa no abu
lat ho. qz pbat. qz nil dnt dicere hoies abulare.
r abulate ee. sic g sumit nega: p negatoz ee vbi
pdicat e. ita sumit p negatoz adiectiui vbi vbi
pdicat. b r ois p ponit mi. cu sua declaratoe. qz
eoz q plectunt. i. pponit fz ee r no ee. i. i ppo
stioib de iee r. z: ma. cu clusioe ibi (qz si b.)
ita i modalib sic i illis de iee. seqt qe affirma
tiue q e. pole ee. nega: erit. pole no ee. ponendo
negatione ad v. r no alia. q e. no pole ee. **De**
inde cu dicit (videat) arguit ad oppo vbi. z.
facit. p r ois foit. z ea replicat. ut maglea firmz
ibi (trigit. n.) **In** pma pte ar. sic. ipole e duas
dicioes oppositas. i. affirmioz r negatioz ee sil
vas. fz apponedo negatioz ad ver i ppone de
mo r tigit eas sil ee vas. g talis no e nega: i. n
g e poneda nega: ad ver. p: mi. qz ide e pole ee
r pole no ee. vbi gra. o e q est pole didi vel pole
abulare. e pole n didi. r pole n abulare. c r o e.
qz o e q sic e pole. no sp e i actu. g pot no inee ei.
g cui iest affir: ierit nega: qz g e abulare. i. pole
abulare pt r n abulare. r q e visibile pt n vidri
er q seqt q hi. pole ee. no e nega: pole n ee. cu
sil possint ee ve. illi r ois p ponit mi. (videat)
z: ma. (at vo ipole) 3: clusioz (n e) g r. **z**: ibi
(trigit. n.) replicat r ois. ut maglea firmet di. qz
vnu ex duob r tigit. i. oz cedere. v l id de eode
sil r tigit dicere. i. affirre r negare. qz e oppositu
p mi pncipy. aut no fieri affirmioes r negatioes
q opponit f ee r no ee. apponedo negatioes v?
si igit p e ipolius. qz negat pn p se notuz. g b
z e magleligendu q. f. i. ppoib de mo no sit ac
cipienda negatiua p negatione vbi. g p negatioz
moi. ut. f. b affirmie. pole ee sit negatiua n pos
sibile ee. r no illa. pole no ee. silr de alys modis
e odm **De**ide cu dicit (e g nega:) dteriat q ois
vbi. 3. fac. p ex dcis ifert qois clusioe. z: r fir
mat ea p r ois. 3: p exeploz iductoz. fa ibi (fiut
ei) terra ibi (e vo q e) die g qz i. e. g nega: e q
e pole e ee. e ista. n pole e ee. r silr d ill d r tige ti.
qz b affirmiois r tigit ee. nega: e. n r tigit ee. silr r
i illis de ipoli r nccio. **z**: ibi (fiut eni) pbat p
r ois. vbi sic ar. sicut se bz ee i illis de iee. sic se bz
modus i illis de mo. fz p negatioz ee in illis de
iee fit dicio r oppo. g p negatione modi i istis
de mo. dicit g q queadmo in illis de inee. li ee

r no ee sut appoes. i. pdicata. qz tenent se ex pre
pdicati. r ipsi ee addit nega: res vero. i. noia sut
subiective. i. subiecta. ut b qd e albu qz ad pre
dicatu. illud vero ho qz ad sub. ut cu dr. ho
e alb. eode in b loco. i. i modalib ee qd e sub
e qz e dcm ppois modalis. modus vero ut r tin
gere r posse r. sut appoes. f. ex pte pdicati de
teriantes vitate r falsitate. queadmo de illis
ee r no ee. vult dicere qz modus e qdaz appo
deterians ppois. circa qua psistit vitas vel falsi
tas. sicut i illis de iee psistit circa ee. siue ppois.
Nota qz in oi ppoie modalis distiguit odm r
modus. odm e ipm ee cu subo de q aliqd affir
aut negat. io ponendu e sp a pte sub. mod at e
ipa dteriatio addita. qz deteriet tota ppois.
tn tenet se ex pte pdicati. verbi gra. for. currere
e pole. for. currere e odm r sub. li e pole e pdica
tu. sicut g in ppoib d iee. li ee poit a pte pdicati
r ei add eda e nega: ad bnda dictione. sic in p
ponib modalib modus ponit a pte pdicati. et
ei add eda e nega: qz sicut se bz ee in illis de iee
sic se bz modus i illis de mo. r ex b soluit ro sca
ad oppo. qz no silr se bz ee i istis de mo sicut in
illis de iee. sed sic se bz h modus. sic ibi ee. r ido
sicut ibi addit negatio ad verbu. ita h ad mo
r h r inteta **z**: ibi (e vo que e) declarat con
clusionem p exeplo. p i pponib de poli. qz nega:
b affirmatie que e. pole ee. nega: e. no pole ee.
r no illa. possibile no ee. qz bec r illa possunt sil
ee vere. vt pdictum est. similiter buius affir
ue de mo. possibile e non ee. negatiua e. no pos
sibile e n ee. que nunq simul sunt vere **z**: in
ppositionibus d necessario. qz hui affirmatie
que e. necessariu est ee non e negatiua que e ne
cessariu e non ee. sed non necessariu e esse. r bu
ius que e necessariu non ee e negatiua bec. non
necessariu non ee **z**: i pponib de ipossibili. qz
huius affirmatiue. impossibile ee. non est nega
tiua. ipossibile non esse. sed no impossibile esse.
silr hui q e. ipossibile n ee. negato e. n. ipossibile
n ee. ita q negatio sp poneda e ad mo **U**ltio
cu dic (vlt) epilogat dtermiatoz data. d. qz vlt
sic d e oz i pponib d mo ee ponere vt suba. fz
ad affirmioz r negatoz ad vnu. i. ad mo q se te
net a pte pdicati vñ ille sut opposite pole r non
pole. r tiges r n cotiges. ipole n ipole. ncciu r
ncciu. vuz r vuz. vt sic gualr addat nega: ad
mo **Ad** euidetiã pdcoz qrit vtru mo pdi
cet i pponib modalib. videat q non. qz illud
qd dtermiat tota copone n e alteru extremu
coponis. sed mo dterminat coponez. ergo r.
pdicatu at e alteru extremu **z**: si sic. g dictu
e e r dnt est falsuz. g antecedens. consequentia
patet. qz nihil aliud potest poni subiectum. vt
cu dr. for. currere est pole. falsitas dnt pbat.
qz dictum constat ex vbo r nomine. sed verbum
ponitur a parte subiecti. quia est nota semper
eorum que de altero predicantur secudu ari. s

.c. de vbo. **Q**uādo oppo^o ē ari. h̄ i lra **R**: in ista
q̄stioe. p̄mo p̄mittaz aliq̄ nc̄cia. z^o dicam ad
q̄one^o. **Q**uādo ad p̄mū nōndū p̄ q̄ eoz q̄ ponū
tur i p̄positione v̄l enūciatioe: q̄dā sūt res p̄di
cate l̄ subiecte. v̄t h̄o equus currit ābulat r̄c. q̄
dā sūt dispōnes subci l̄ p̄dicati. z̄ B̄ duplr̄. l̄ ei^o
q̄ ē subm̄ l̄ p̄dicatū. v̄l subci iq̄tū subm̄. l̄ p̄di
cati iq̄tū p̄dicatū. z̄ oīe B̄ ab illo. sic̄ oīe p̄. z̄ i b̄
lud qd̄ ē p̄. q̄z p̄ ē r̄m. z^o ē absolutū. s̄l̄r s̄bie
ctū iq̄tū subm̄. z̄ p̄dicatū iq̄tū p̄dicatū dicūtur
mutuo r̄larie. s̄z id qd̄ est subm̄ z̄ id qd̄ ē p̄dicatū
sumū ē s̄ se z̄ absolute. dispōes ḡe^o q̄ ē p̄dicatū
z̄ e^o q̄ ē sub^o sūt coiter noīa adiectia ut alb^o ni
ger: z̄ s̄l̄r aduerbia: ut b̄n male z̄ b̄i. v̄nde tal
dispō subyciī cū subcō: z̄ p̄dicat̄ cū p̄dicato in
q̄^o ē sub^o vel p̄dicatū: aut p̄s alteri^o ipsoz: ut
h̄o alb^o currit b̄n. iō tales dispōes dicūtur deter
miare aut disponere extre^o v̄l extreā. dispōes
āt sub̄ inq̄^o sub^o v̄l p̄dicati inq̄^o p̄dicat^o. i. al
teri^o illoz i p̄patōe ad altez s̄t bec. tūm so^o nc̄cio
z̄ t̄gēter ipole z̄ b̄i. d̄ q̄z. 4. p̄ncipalib^o agit az.
s̄pāl̄r i B̄ lib^o s̄. de poli ipoli nc̄cio cōt̄gēti. quia
bec. sūt s̄pāl̄r q̄ faciūt ppōnes modales. iste aut
dispositioēs p̄p̄e loq̄ndo nec subyciūt nec p̄di
cant̄. q̄z s̄t ipi^o subci i p̄patōe ad p̄dicatū. z̄ e^o
iō determinat totā cōpōnē. t̄n sic̄ d̄c̄m ē i p̄ lib^o
q̄ v̄bū i enūciatioe l̄z s̄t t̄m copla z̄ n̄ p̄dicatū:
nec p̄s p̄dicati: t̄n se tenet q̄maxie ex p̄te p̄dica
ti. ita dico h̄ de mō. v̄t dicēdo. h̄o nc̄cio ē aīal. li
nc̄cio determinat totā cōpōnē: s̄z magi determinat
ad p̄te p̄dicati. q̄z determinat p̄dicatū iq̄tū
p̄dicatū. i. p̄ cōpatōz ad subm̄. **2° notā^o q̄** in
p̄positioe modali dicēdo sic̄. s̄oz. currere ē pole
ē duplex cōpositio. v̄na iplicita i p̄ d̄cō posto
a p̄te subiecti. v̄t s̄oz. currere. q̄z h̄ iplicat̄ cursū
icē s̄oz. q̄z t̄m valz s̄oz. currere q̄tū s̄oz. ē curre. s̄.
sa cōpō ē p̄ncipal̄ p̄dicati cū subō q̄ iporat̄ p̄
li ē. s̄z n̄ determinat aut disponit p̄ li pole. q̄z mo
dus n̄ determinat h̄ illā faz cōpōnē p̄ncipalē s̄z
illā q̄ ē ipi^o d̄ci istā. s̄. iporatā p̄ s̄oz. currere 3°
notā^o q̄ i p̄positioe modali est duplex subm̄. s̄.
subm̄ enūciatiois z̄ subm̄ locutiois. voco subm̄
enūciationis ip̄m totū d̄c̄m. v̄t s̄oz. currere. sed
subm̄ locutiois d̄r̄ illō de q̄ ē s̄mo. s̄. p̄ma ps d̄ci
v̄t ly s̄oz. **Q**uādo ad z^o dico q̄ i p̄pōnibus de
mō ipz d̄c̄m subyciī. ita q̄ ē v̄bū ē p̄ subci. pu
ta s̄oz. currere. z̄ modus p̄dicat̄ mediāte t̄n ver
bo ē. v̄t ē pole. B̄ at qd̄ dixi v̄bū ōbere subyci ē
itelligēdū q̄ mod^o p̄d̄it noīalr̄. z̄ v̄bū d̄ci ē infi
nitivi mōi. v̄t i exēplo. p̄dcō. aliogn nō ē sic̄. v̄t
dicendo. h̄o nc̄cio ē aīal. q̄z h̄ ly h̄o t̄m subyciī.
ly aīal t̄m p̄dicat̄. ly ē ē copla z̄ 3° adiacēs. ly ne
cessario ē dispositio determinās totā cōpositōz
q̄ t̄m magi d̄cliat ad p̄te p̄dicati. sic̄ ipa cōpositō
iporatā p̄ ly ē l̄positū l̄ sub̄i lectū qd̄ dico p̄p
p̄positōz iplicitā in d̄cō. **Ad p^o i opp^o dico q̄**
ma. ē v̄a de cōpositioe quā determinat. mō aut
v̄t d̄c̄z ē n̄ determinat cōpositōz p̄ncipalē: c^o est

extremū mō p̄exposito. s̄z determinat cōpositioz
iplicitā. i d̄cō c^o n̄ ē extremum. **Ad z^o dico q̄**
d̄c̄z tal cōpositiois ē subm̄. z̄ v̄bū ibi postū n̄ est
nō p̄dicati. q̄z v̄t ibi h̄z vim noīalr̄ q̄ d̄c̄z ē i p̄ li.
p̄t. n. v̄bū ponit a p̄te subci q̄n̄ iduit vim noīis. v̄t
currere ē moueri. z̄ curro ē v̄. s̄l̄r i p̄posito dico

Quoniam consequentie vero

Postq̄ ari. determinat de oppōne pro
positionū modalū. h̄ determinat eaz b̄tudies
siue p̄rias aut egpollētias. v̄bi sic̄ p̄cedit. p̄ fac
qd̄ d̄c̄z ē. z^o circa qd̄ p̄dcā monz q̄dā. q̄. sa ibi
(Dubitabit at) p̄ma ps d̄idit i. z. p̄ determinat ō
p̄ria modalū s̄ opinionē alioz. z^o s̄ vitatē z̄ opi
nionē p̄p̄ā. sa ibi (q̄ ipole) p̄ma i. z. p̄ alioz opi
nionē recitat. z^o eā p̄ figurā explicat. sa ibi (con
siderat at) **Ad euidētā p̄me p̄t notā^o q̄** cū sit
4. ppōnes de mō sic̄ sūt. 4. mōi de qd̄ agitur
i B̄ lib^o q̄libz eaz p̄t q̄druplr̄ variari. z̄ sic̄ i v̄ni
uerso erūt. i. 6. v̄no qd̄ mō p̄nt accipi affirmatē tā
de d̄cō q̄ de mō. z̄ t̄c̄ sūt iste. 4. pole ē eē. cōt̄v
gēs ē eē. ipole ē eē. nc̄ce ē eē. ali^o p̄nt sumi nega
tiue tā de d̄cō q̄ de mō. z̄ t̄c̄ sūt iste. 4. n̄ pole ē
n̄ eē. n̄ t̄igēs ē n̄ eē. n̄ ipossibile ē n̄ eē. n̄ nc̄ce ē
n̄ eē 3° mō p̄nt sumi affirmatē de d̄cō s̄z negatīe
de mō. z̄ t̄c̄ sūt ille. 4. n̄ pole ē eē. n̄ t̄igēs ē eē.
n̄ ipole ē eē. n̄ nc̄ce ē esse. 4° p̄nt accipi e^o s̄. ne
gatīe de d̄cō z̄ affirmatīe ō mō. z̄ t̄c̄ sūt ille. 4.
pole ē n̄ eē cōt̄igēs ē n̄ eē. ipole ē n̄ eē nc̄ce ē n̄ eē
. n̄ ē ḡ z̄ egpollētīe eaz a q̄busdā ponētib^o. i.
opinātib^o sūt s̄ talē ordinē z̄ cōbiatōz. q̄z illi p̄
positioi q̄ ē. pole ē eē. cōuertit̄ illa q̄ ē. cōt̄igēs ē
eē. z̄ e^o s̄: bec illi. z̄ s̄l̄r ille due n̄ ipole ē eē n̄ nc̄ce
ē eē. z̄ q̄tū ad istā vltiaz errāt. v̄t p̄tēbit ifra. s̄
m̄l̄r illi p̄pōni q̄ ē. pole ē n̄ eē cōuertit̄ z̄ egpol
lēt ille. cōt̄igēs ē n̄ eē. n̄ ipole ē nō eē. n̄ nc̄ce est
n̄ eē. z̄ i B̄ vltio s̄l̄r errauerūt. v̄t p̄tēbit ifra. illi
v̄o q̄ ē. nō pole ē eē. egpollēt. ille n̄ cōt̄igēs ē eē.
ipole ē eē. nc̄ce ē n̄ eē. illi at̄ q̄ ē n̄. pole ē n̄ eē. eg
pollēt ille: n̄ cōt̄igēs ē n̄ eē. ipole ē n̄ eē. nc̄ce ē eē
z^o ibi (considerat) explicat qd̄ dixerat i figu
ra. fiat ḡvna figura q̄drāglaris: ita q̄ i p̄ anglo
sit a ponāt. 4. p̄me. i. z^o sit. b. ponant. 4. se. i. 3°
sit. c. ponāt alie. 4. i. 4° sit. d. ponant alie. 4. sic̄
iā p̄dcē sūt: z̄ n̄ c̄i l̄ra itez repetūt. p̄z. **Deide**
cū d̄ic̄ (q̄ ipole) determinat de p̄ria modalū s̄m
opinionē p̄p̄ā. circa qd̄. z. facit. p̄ p̄dcām opinio
nem examiat oīdēs i q̄b^o b̄n̄ z̄ i q̄b^o male. z^o ex
bis cōcludit z̄ cōfirmat suā opinionē verā ibi.
(aut certe) p̄ma i. z. p̄ oīdit i q̄b^o b̄n̄ d̄ic̄. z^o in q̄
b^o erravit ibi (nc̄ciuz v̄o) d̄ic̄ ḡ q̄ ppōnes ō pos
sibili z̄ ipoli b̄n̄ s̄t disposite. nā ad affirmatiaz v̄ni^o
seq̄ negatīa alteri^o. z̄ e^o z̄ sic̄ posuer̄t ipi. dicit
ḡ q̄ ipole z̄ n̄ ipole sequūt ad pole z̄ n̄ pole: con
t̄igēs z̄ n̄ t̄igēs: s̄z d̄cōzie z̄ cōuersim. q̄z ad af
firmatiam de poli aut cōt̄igēti sequit̄ negatīa de
ipoli v̄t ad illud qd̄ ē pole eē sequit̄ n̄ ipole ē eē
q̄ ē nega^o ipolis. s̄l̄r ad negatīōz de poli segtur

affir: de ipoli. ut ad n pole ee seqt ipole ee. r pz
 q ipole ee e affir: r n pole nega? qz h poi nega
 tio ad mo. ibi no. **(Ncciu vo)** ondit vbi erra
 uit. qz i ill de nccio qz ad p agulu r z. vlt. n.
 q ille de nccio no silr sequit ad illas o poli. sic
 ille de ipoli. puta q ad affirtoz seqt nega? r ad
 negatioz affir: sic ipsi ponebat. duo g fac. p on
 dit itentiu. z: reddit caz itenti lbi (ca vo est) dic
 g q ncciu. i. ppoe de nccio quo se bz p sideradu
 e. qz supp. n sic se hnt vt illi dicebat. vñ subdit
 maifestu ee qm n eod mo supp. seqt ad illa de
 possibili sic illa de ipoli p negatoz ppositaz. vt
 dicedo: n nccie e ee. vt patebit magl. sz f eozu
 ponē dictione sut ex. i. ex locu suu. na ppoes i
 pangulo r i 3: angulo debet poi dictione. ipst
 at i pangulo aut ordie ponit bac. n nccie est esse
 r i 3: bac. nccie est non esse. q due. f. pdicte no sut
 dictione. bn g dr q dictione sunt ex locu suuz
 vñ statim pbat q ille nccie est non esse r no ne
 cesse est esse. non inquam est negatio eius que
 est necesse no ee illa que e non necesse ee. pba?
 ipossibile e duas dictiones simul ee veras. sz
 ptingit vtraqz illas in eodez. f. tpe. i. simul esse
 veras. qz illud ide qd e necessariu no ee e non
 necessariu ee. pz ergo q vna illaz no e negatio
 alterius. mi. pz i exeplo. bec enim e va. asinum
 necesse e non ee homine. r similr bec e vera. asu
 nu non necesse e ee homine. g fm ordinē pdcm
 dictione sunt extra locu suu. qz non ponuntur
 vbi debet poni. f. i p r 3: angulo aut ordine. sed
 ponuntur extra l alys angulis. **(z: ibi ca vero
 e)** assignat causam dicti illius. qre illa ppositio
 de necesse non seqtur eodem modo ad illam de
 possibili. sicut illa d ipossibili cotrarie sumpra
 necessario ide reddit valēs. i. egpolēs ad illaz
 de necesse. r similiter e? na ad ipossibile e ee
 seqtur necesse e non ee. r ad ipossibile e no ee. se
 qtur necesse e ee. ita q ad illa de ipossibili affir
 matiaz de modo r de dco. seqt illa de necesse
 affirmatiua de modo: sz negatiua d dicto. r ad
 illa de ipossibili a affirmatiua de modo: sz ne
 gatiua de dicto seqt illa de necesse affirmatiua
 de vtroqz. **(rie ergo de dicto hnt ad inuicē con
 sequentiā. qre. qz sic e q illa de necesse rie dca
 vel sumpra sequatur ad possibile sicut ipossibile
 . i. q similiter se habz ad possibile ta ipossibile
 e ee qz necesse e non ee. na ide significant neces
 sariu r ipossibile. f. si contrarie sumantur. mani
 festu etiaz q non similr. f. absolute loquedo sed
 que admodu dictu e. f. f. contraris sumantur. r
 io sic ipossibile p negationē ppositā egpollet
 ad possibile. vt pñsum e. g r illa de necesse su
 pra rie p negatoz postpositā. f. necesse e non ee
 egpolet r coseqt ad possibile p negatoz ppositā
 vt dicedo. no necesse e n ee. bec. n. seqt ad possi
 bile e esse. **(Deide cū dicit (ac certe) ex dcis cō
 cludit opionē ppiā pbans q ad possibile ee
 seqt non necesse e non ee. r arguit sic ad possibi****

le ee vel seqt non necesse e ee vel necesse e ee: vt
 necesse e non ee. vel non necesse e no ee. no. n. e
 dare plures ppositiones d necesse. sed non seqt
 aliqua pmax triuz. g relinquatur q sequit qz
 ra bec. f. non necesse e non nccie. illius rationis
 p ponit mi. z: cōclusionē ibi (relingt ergo) circa
 mi. sic pcedit. p pbat q ad possibile ee non seqt
 non nccie e ee. r hoc p talē ratōnē. ad illā nccie e
 ee. seqt possibile e ee. qz si non da oppositū. non
 possibile e ee ad quā seqt. ipossibile est ee ex di
 ctis. sz bec. impossibile e ee non pot stare cū pri
 ma. f. cū hac necesse e ee. pz. ergo ad illam pma
 seqt possibile ee. tūc vltra ad possibile e ee seqt
 non ipossibile e ee. r ad bac vt ipsi ponit i p or
 dine seqt non nccie e ee. ergo a primo ad vltimū
 ad nccie ee sequitur non nccie e esse. q est sua con
 tradictoria p negationē ppositam modo: quod
 est inconueniens manifestu. pz ergo q ad possi
 bile ee non sequitur non necesse e ee. ideo dic q
 ipole e sic poni dictiones nccy. sic ipsi pone
 bant. na ad B q e necessariu ee. seqt q pole e ee.
 na si n seqt e? nega? f. n pole e ee. qz d qlibz nccie
 e: aut dicere. i. affirmare aut negare p p pnci.
 qre si e n pole ee seqt q ipossibile e ee: r q nccie
 e ee. i. si ad nccie ee seqt n pole. g r ipole. qd e i
 cōueniēs. p: qz ad pole ee seqt n ipole esse. bec
 vo. i. ad ipole ee seqt n nccie ee. qre a p ad vlti
 cōtingit q ad ncciu ee seqt n ncciu ee. qd e icon
 ueniēs maifestu. g r **(z: pbat sil q ad possibi
 le ee n sequit alie due. f. nccie e ee r nccie e n ee.
 ibi (at vero neq) r B p talē rōz: oi bona dñā. cō
 seqns pot stare cū ante. sz ille. z. n pnt stare cuz
 illa pole e ee. g n sequit ad eā. p mi. qz pole se
 bz ad ee r n ee. sz altera illaz duaz. f. nccie ee se
 bz tm ad ee. altera vo. f. nccie n ee ad n ee tm. g
 r c. dicit g q nec ncciu ee nec ncciu no ee. sequi
 tur ad possibile esse. illi enim scilicet possibile es
 se contingit vtrūqz accidere. f. esse r no ee. p: p
 mi. qz sil aliqd e pole ee r no ee. p: p. qz si aliqd
 e nccie ee vt no ee. n erit pole vtrūqz. f. ee vt n ee.
 qz altera se bz deteriate ad ee. altera ad n ee. ut
 e dcz. **(Deide cū dicit (relingt g) ifert cōclusōz
 di. q relingt ut ei q e pole ee egpollet n ncciu
 no ee. qz illa sola restat de nccie. r B verum e. et
 subdit q et verū e de nccie e no ee. q. f. no seqt
 ad illā pole e ee. sz bec. f. de nccio q seqt ad pole
 ee fit dictione. i. dictione e? q seqt ad no pole e
 ee. illd. n. i. ad no pole ee B q e ipole e ee. r nccie
 e no esse. c? nega? e n nccie. g a p ad vlti? ad pole
 ee seqt no nccie e no esse. r no aliq aliaz d nccie
 ee. **(Ultio ibi (sequit) epilogat circa deteriata
 di. q dictiones. i. affirmatiōes r negatiōes sequit
 se f pdcz modū. r nil ipole ptingit sic positif. i. sic
 ordiatis pdcis pponib. ut e dcz. **(In p g ordie
 vel angulo sint ille ppones. pole e esse ptingens
 e esse. non ipole est esse. non necesse est non esse.
**(In z: ille. possibile e no ee. contingēs e no ee
 no ipossibile e non ee. n necesse e ee. **(In 3: ille************

non possibile e eē. non contingēs e eē. impossibile e eē. nccē e non eē. In 4. ille nō possibile e non eē. nō cōtingens e non eē. impossibile e non eē. necesse e eē. Ad euidētiā p̄dictōz notandum q̄ p̄positionū modalīū alie sunt 3. alie contra dictōzie. alie subcōtrarie. alie subalterne. 4. or do 2. cōtrariātur. p̄mus at̄ 2. subcōtrarian tur. sed p̄mus 2. 3. et similiter 2. 4. contra dictōziantur. 4. ordo subalternatur p̄ 2. 3. 4. q̄b p̄z in figura. Notan̄t̄ q̄ consequētie 2. egpo lentie p̄dicte patent per has quattuor regulas

Prima regula e ista. cuiūq̄ dicto affirma to attribuit̄ pole. idē attribuit̄ cōtingens. et ab eodē remouet̄ impossibile 2. ab eius d̄dictōzio opposito remouet̄ necesse. 2. p̄ hanc regulā egpo lent 2. conuertūt̄ inter se p̄positiones p̄mi or dinis.

Secūda regula e ista. cuiūq̄ dicto ne gato attribuit̄: possibile eidē attribuit̄ cōtingēs 2. ab eodē remouetur impossibile. 2. ab e. contra dictōzio opposito remouet̄ necesse. 2. p̄ hanc re gulā conuertuntur 2. egpolēt̄ circa se p̄positio nes secūdi ordinis.

Tertia regula est ista. a q̄cūq̄ dicto affirmato remouetur possibile. ab eodē remouet̄ cōtingēs 2. eidē attribuit̄ impos sibile. 2. e. d̄dictōzio opposito attribuit̄ necesse. 2. p̄ hanc regulā conuertuntur 2. egpollēt̄ p̄posi tiones inter se tertij ordinis.

Quarta regula e ista. a q̄cūq̄ dicto negato remouet̄ possibile. ab eodē remouet̄ contingens: 2. eidē attribuit̄ impossibile. 2. e. contradictōzio opposito attribui tur necesse. 2. p̄ hanc regulā conuertuntur 2. eg pollēt̄ inter se p̄positiones quarti ordinis. vt p̄z ituēti p̄dictā dispositionē i figura.

Queritur circa hanc materiā de p̄positionib̄ modalibus. vtrū p̄positiones de modo 2. p̄positiones de inee sint distincte specie. videt̄ q̄ nō. nā differētius specie vnū non fit aliud maxie q̄n̄ nihil eorum p̄dicat̄ i trāsmutato. s̄z p̄positio de inee fit p̄posi tio modalis p̄ solā additionē modi remanente q̄cqd̄ erat i illa de inee. vbi gr̄a. bō e aīal. bec e d̄ inee. addit̄ nccio 2. fit modalis. vt dicēdo. homo nccio e aīal. 2. tñ rēanet tota p̄tia. ḡ rē. ma. p̄z. qz nūq̄ vnū oppositū fit aliud oppositū s̄n̄ corrup tione p̄mi: s̄z q̄ differūt specie sūt opposita. qz oppositis differētus constituūt̄.

Si differūt sp̄: vna n̄ seq̄ret̄ aliā: s̄z ad p̄positionē d̄ in eē seq̄t̄ q̄n̄q̄ aliqua modalis vt ad illaz. bō cur rit. seq̄t̄ illa. bō cōtingēter currit.

Ad oppo. qz p̄positiones aliter se h̄ntes ad oppositōz 2. p̄nas vident̄ specie differre. s̄z sic se h̄nt p̄positiones modales 2. de inee. ḡ rē. mi. p̄z ex p̄dcis i hoc 2. li bro.

R̄i ista questioe. p̄mo videndum e qd̄ modus sit 2. quot modis d̄r. 2. qd̄ sit p̄positō modalis 2. p̄positio de inee.

3. ad. q. an bec ab il la sp̄e distiguit̄.

Quātum ad p̄mū d̄r q̄ mo. est adiacēs rei determinatio. q̄: vt d̄r: b̄z fieri per adiectiuū: sed adiectiuū e duplex. quoddaz no minis. vt albū nigrū. q̄ddā vbi. vt fortiter agit

velociter currit. aduerbium eniz d̄r vbi adie ctiuū. ḡ duplex e modus. nominalis 2. aduerbial ḡ patet i hac p̄positioe. bō albus currit veloci ter.

Aduerbio p̄ at. q̄dā determinat̄ vbi gr̄a cōpositōis. vt illa. 6. possibiliter ipoliter nccio. cōtingēter vero falso. q̄dā determinat̄ vbi gr̄a rei verbi. vt fortiter agit velociter currit. 2. sic d̄ alyz.

Dimissis at̄ oib̄ alyz modis d̄ illis qui determinat̄ cōpositionē itēdit̄ in hoc libro. 2. il li tñ sunt q̄ faciūt p̄positiones modales. cū enī dicit̄. bō necessario currit significat̄ q̄ illa com positō sit necessaria. cū at̄ dicit̄. homo currit be ne. significat̄ q̄ cursus hominis sit bon.

Sci endū e q̄ isti. 6. modi q̄ p̄positioz faciūt moda les q̄n̄q̄ sumūt̄ aduerbialr vt ponitur neces sario rē. q̄n̄q̄ nominaliter. vt possibile impossi ble necessariū rē.

Sed aduertēdū q̄ p̄positio nes q̄ modificat̄ bis modis. s̄. vō 2. falso n̄ deter minatur h. c. ratio e. qz i eis sumitur oppositio eodē mō 2. similis p̄na sicut. i illis de inee. n̄ sic at̄ in bis de possibili 2. impossibili necessario con tingēti. sicut p̄z ex p̄dcis.

Quātū ad 2. dico q̄ p̄positio modalis e q̄ modificat̄ aliq̄ istoruz. 6. modoz p̄dcōz. vt forte currere e vuz rē. sic q̄ i talib̄ p̄positioib̄ de mō verbū imo totū d̄m̄ debet subyci 2. modus p̄dicari. oēs alie p̄positō nes dicunt̄ de inee i q̄b. s̄. n̄ ponit̄ aliq̄ modoz p̄dcōz.

Quā ad 3. lz i entib̄ rōis n̄ sit p̄p̄ sp̄es aut g. qz n̄ sūt i p̄dicamēto. vt oñsū e in li bro p̄dicamētoz i q̄dā q̄de. tñ eo mō q̄ ip̄oze lo q̄ndo imagiamur g. 2. d̄rias 2. sp̄es. dico q̄ p̄po sitiones de inee 2. d̄ mō distiguuntur sp̄e. q̄b p̄baē sic magl differunt p̄positiones de inee 2. de modo q̄ affirmatio 2. negatō. sed affirmatio 2. negatō differūt specie. vt ostensuz e i primo huius. ḡ rē. ma. p̄baē: qz magl d̄r p̄positio modal a p̄posi tioe d̄ inee q̄ vna d̄ inee ab alia de inee. l̄ vna mo dalis ab alia modalī. sed affirmatio 2. negatio possunt ambe esse de inesse. vel ambe de modo p̄z. ergo rē.

Si q̄ differunt i forma. differunt i sp̄e. qz d̄ria p̄ sp̄es e d̄ria p̄ formā. s̄z p̄positio de inee 2. de mō d̄rnt i for. qz forā i illis. de inee vi det̄ eē simplex iberētia. 2. ip̄a cōpositio p̄dicati ad subiectū. forma at̄ i ill de mō e ip̄a determi natio p̄positiois p̄ quas be ab illis eēcialr di stiguūt̄. ḡ rē.

Ad p̄mū i oppo. dico q̄ mi. e falsa. p̄positio. n. de inee n̄ fit modalis manent̄ formalr de inee. s̄z b̄n̄ materialr. sic e q̄n̄ ex aqua fit ignis. qz destructa forma aq̄ manz materia eius sub forma ignis. ita hic. forma enim de in eē non manet sicut prius.

Ad 2. dico q̄ con sequentia e falsa. nam ad aliquaz affirmatiuā sequitur negatiua. cū tamen affirmatio 2. nega tio sint opposita 2. specificē distiguāt̄. ad hanc enim. homo est animal sequitur homo non e la pis. et ad affirmatiuā de predicato finito sequi tur negatiua de predicato infinito. vt ostensuz fuit supra. ergo in proposito similiter e dicēdū.

Prima
regula.

Secunda
regula.

Tertia
regula.

Quarta
regula.

Quo
modo
p̄positio
de inee
fit
modalis

Quo
modo
p̄positio
de inee
fit
modalis

Quo
modo
p̄positio
de inee
fit
modalis

Quo
modo
p̄positio
modalis.

Quabitabit aures. ^{dicet}

bañ. mouet az. q̄dam q̄onē circa p̄dca
dixit pax añ q̄ ad nc̄e eē sequit̄ pole eē. ⁊ q̄
hoc n̄ ē vlr̄ verū. id̄ inquir̄ vbi sit verū. ⁊ vbi
nō. ⁊ hec ps̄ diuidit̄ in. z. in p̄ncipalē vbi inqui
rit̄ de int̄o ⁊ incidētalē. vbi p̄pat p̄pōnes de
necesse ad aliquas modales. Fā ibi (iest q̄dem)
⁊ prima in. z. p̄ q̄onē pertractat. z. ea d̄terminat
ibi (manife⁹ ē at) prima in. z. p̄mo arguit ad p̄
tē affirmatiuā. z. ad negatiuā. Fā ibi (at vero
rursus) p̄ponit q̄ q̄ōz dī. q̄ dubitabit aliquis
si ad id q̄ ē nc̄tium. i. ad nc̄e eē. sequit̄ pole eē
Et ar. q̄ sic. qz si nō. seq̄t̄ur e⁹ d̄ictoria. s. n̄ pole
eē. de quolz. n. ē affirmatio vel negatio vera. q̄
si aliquis dicat q̄ d̄ictoria e⁹ q̄ ē pole eē nō est
illa nō pole eē. nc̄e ē dicere q̄ ē ista pole nō eē.
lz flm̄ sit. ut s̄ est probatum. sed siue sic siue sic:
vterq̄ sunt false ⁊ incōpōles cū ista prima que
ē nc̄e eē. nā ad nc̄e ē eē. nō. pōt sequi non pole
eē. qz hec equipollet isti. impole est eē. que stare
nō pōt cū ista necesse est esse. s̄ ad nc̄e est esse
nō sequitur alia. s. pole ē nō eē. imo videt̄ eē cō
tradictoria e⁹. qz equipollet isti nō nc̄e est esse.
relinquit̄ q̄ ad nc̄e est esse. sequit̄ alia. s. p̄ia
pole est eē. ⁊ ibi (at vero rursus) ar. ad oppo
per hanc rōem. illud q̄ est pole pōt eē ⁊ non eē.
idē. n. ē pole incidi ⁊ nō incidi. ⁊ eē ⁊ non esse. q̄
s. est pole. si q̄ ad nc̄tium sequitur pole q̄ nc̄e
eē erit contingere nō eē. hoc at est flm̄. q̄ ⁊ illud
ex quo sequit̄. s. q̄ ad nc̄e eē sequit̄ pole eē. fal
sitas n̄tis p̄z. qz p̄tingit non eē. vel pole nō eē
est d̄ictoriū de nc̄e eē. q̄ non sequitur nec eq̄
pollet ei. **De**ide cū dicit (mani⁹ est at) deter
minat q̄ōz vbi sic p̄cedit. p̄ p̄mittit duplicē di
stinctionē. z. p̄ solutione infert duplicē solu
tionē ibi (si q̄ pole) prima i duas. s̄m duas disti
ctiones. Fā ibi (q̄dā vō ptātes) p̄ma adhuc i. z. p̄
pōit p̄ncipalē distinctōz. z. addit alteri⁹ mēbri
subdiuisionē ibi (irrōnabiles vero) prima diui
sio est ista q̄dā pole est ad opposita. ut pole s̄m
pōs rōales. q̄dā nō est ad oppo. ut pole s̄m
irrōales. vel sic ⁊ meli⁹. duplex est pō. q̄dāz ra
tionalis que valet ad oppo. quedam irrational
que nō valet ad oppo. sed est d̄terminata ad al
terū oppositorz. dicit ergo q̄ non oē pole. puta
pole eē vel pole ambulare valz ad oppo: sed est
in quibusdā non sic verum. s. q̄ sint ad oppo. q̄
p̄z p̄ in his que p̄nt. i. h̄nt pōm. nō s̄m rōem. ut
ignis est calefactibilis. i. calefactiuus: ⁊ h̄z vim
. i. pōm irrōnalem. vnde sic pōt calefacere q̄ n̄
possit in oppo. sed ptātes s̄m rōz ipse eedē s̄.
plurimoz d̄rioꝝ. puta hō potest dormire ⁊ vigi
lare. ⁊ e⁹: qz hoc pōt s̄m pōm rōnalē. **z. ibi.**
(irrōnabiles vero) subdiuidit alterum mēbrum
⁊ ē subdiuissio ista q̄ pō ē irrōnabilis. nō om̄is
d̄eterminata ad vnū ē. nec ois ad opposita: sed
quedā sic: q̄dam sic. ideo ait q̄ irrōnabiles poten

tie nō oēs. s. se h̄nt ad opposita: sed que admōz
d̄cm est. aliq̄ sunt ad vnum oppo d̄eterminate
Ignē enī nō est pole nō calefacere. ⁊ s̄m q̄cūq̄
alia q̄ semper agunt. s. vniformiter. alie vero s̄
q̄ s̄m irrōnabiles ptātes p̄nt s̄m q̄dam opposita
ponit̄ ex⁹ ut ptās asini vel bouis valet ad am
bulandū ⁊ non ambulandū. ⁊ subdit q̄ h̄ d̄cm
est. idcirco q̄ nō ois ptās est oppositorz: nec q̄
cūq̄ ē d̄r sub eadē spē vult dicere q̄ ē pōm
irrōnabiles q̄ quantum ad eē irrōnabilis sunt
eiusdē spē. i. eiusdē rōnis nō oēs sunt ad oppo
sita: sed quedā sic q̄dam non: ut p̄z. ex p̄dictis.
¶ Notandū q̄ hec eadē snia ponitur. 9. meth.
s. q̄ potētie rōnabiles sunt ad opposita. pō vero
irrōnabiles non. potētie at rōnabiles d̄r que s̄m ra
tionales vel per eēntiam ut intellectus ⁊ volū
tas q̄ pertinent ad aīam intellectiua ut distin
guīt̄ d̄ sensitua vel sunt rōnabiles p̄icipatiōz.
puta q̄ subsūt iudicio intellectus ⁊ imperio vo
luntatis: ut pō motiua ⁊ pō sensitua in boie. qz
s̄m imperiū ptis intellectiue p̄nt boies ambu
lare: ⁊ nō ābulare videre ⁊ non videre ⁊c. vlr̄ s̄
rōnabiles. q. denotiatiue aut nuncupatiue ut ba
bitus inte⁹ ⁊ voluntatis. vlr̄ ⁊ scia in intellectu
d̄r oppositorz ⁊ virtus moralis in volūtate d̄r
ē oppositorz. **¶** Oppo d̄r dupl̄ vel p̄uatiue l̄
d̄rie: ⁊ vtroq̄z mō intelligit̄ pōm rōnalem eē op
positorz. ex⁹ ambulare ⁊ non ābulare. sed n̄ am
bulare non dicit aliud p̄ter negationē aut p̄
uationē talis actus. ex⁹ secundi possum ascen
dere ⁊ descendere. qui sunt duo actus positiui
d̄ry. Ex⁹ primi. possum amare ⁊ non amare. ex⁹
secundi: possum amare ⁊ odire qui est act⁹ d̄ri
⁊ positiuus. **¶** Pō at irrōnabilis pōt accipi tot
modis per oppo. qz quot modis d̄r vnū oppo
⁊ reliquū. ex⁹ p̄ topi. tñ ut hic distiguitur d̄ pōz
rōnalē per non valere ad oppo accipiūt ut oppo
sita oib⁹ modis ill. ⁊ h̄: n̄ est ad opposita: s̄ ad
alterū d̄terminate. ut pō ignis ad calefacere
vel ignire. **¶** Q̄d aut̄ hic d̄r aliqua pō irrōnalis
eē ad opposita non est sic proprie d̄cm. nisi for
te q̄renus aliqua talis pō ut motiua in bruto
pōt in hoc ⁊ in oppo ut ambulare ⁊ nonambu
lare. ut relata ad diuersas app̄bensiones s̄sus
vel diuersos actus appetitus. nā appetit⁹ mo
uet ut p̄z. ex⁹: de aīa. tñ sicut appetit⁹ sensitiu⁹
magis agit̄ q̄ agit̄ sic q̄ non h̄z perfecte d̄riuz
sui actus. s̄ cogit̄ ⁊ trahit̄ ab opposito. sic ⁊ ipse
mor⁹ causat⁹. ⁊ id̄ magis p̄prie d̄r eē ad vnum
oppositorz q̄ ad alterū eoz ind̄nter. d̄ ista ma
teria plura recolo me dixisse super. 9. metha.
id̄ hec hic sufficiant reliqua querātur ibi. **De**
inde cū dicit (quedā vero ptātes) ponit̄ secūda
diuisionē p̄ncipalē vbi duo facit. p̄ distinguit
pōm. z. assignat in quibus mēbra diuidentia
reperiantur. Fā ibi (⁊ hec quidē) Fā q̄ diuissio est
ista q̄ pole aut pō quedā est coniuncta actui.
quedā est p̄cedens actum. dicit ergo ptātes

⁊ voluntas p̄
mō. que pot
nelle s̄ nō velle.
⁊ intelligit̄ d̄.
nō intelligit̄.

.i. potēte sunt. i. dicuntē egoce. i. multis modis
qz possibile nō dicit simpliciter. i. vno modo
sz qdē vni ē vt in actu. i. quoddā ē cōiūctum
cū actu vt aliqd possibile ē ambulare qñ actu
ābulat: et omnino. i. vlr aliqd ē pole eē qñ iam
ē i actu id quod dī pole. id vero. i. aliud dicit
pole et alio mō. qz forsitā aget i futuro. i. qz p
cedit. et ē ante actū. vt si aliqd dicit pole ambu
lare. qm̄ alñ ābulabit. **¶** 2. ibi (et hec qdē) ostē
dit i quib⁹ inuenitur potentia hec et illa dī. qz
hec. s. potentia ante actū ē in solis mobilib⁹. i.
generabilib⁹ et corruptibilib⁹. illa vero que. s.
simul ē cū actu: n̄ tm̄ ē in istis sed etiam in im
mobilib⁹ et incorruptibilib⁹. qz i vtrisqz verū
ē dicere h̄ qd ē. non ipossibile. i. pole siue ante
actū siue simul cū actu. vt possibile ambulare
qz actu ambulat. et eē ābulabile. i. qz non actu
ambulat sed ambulabit i futuro. pole eniz et n̄
ipossibile egpollēt. vt p̄z ex predictis. **¶** Aliter
potest exponi littera sic licet redeat i idē. quia
hec qdē potestas q. s. ē an̄ actū in solis mobili
bus reperitur q prius possūt eē qz sint. sed illa
q simul ē cū actu non tm̄ in mobilibus sz etiaz
in immobilibus reperitur et addit. qz vtroqz mo
do videtur possibile sed ante actū et cū actu. qz
in vtrisqz verū est dicere aliqd non ipossibile
.i. possibile esse. vt qd actu agit et ambulat et qz
aliqñ ambulabit. et tunc ista littera in vtrisqz
refertur ad declarādū diuisionē pmissā q ē se
eūda principalis. **¶** Deinde cū dicit (si ergo pos
sibile) vel hoc (igitur impole) ex dictis respon
det ad questionem fm̄ duas conclusiones vbi
duo facit. p̄ solutionē premitit. 2. ad cōfirma
tionē eius arguit ibi (quare quōniā) solutio ḡ
stat in duabus conclusionib⁹. p̄ma ē qz possibi
le qd valet ad opposita i quo potētia precedit
actū non sequitur ad necesse eē. et hoc probat ra
tio superi⁹ facta p parte negatiua. **¶** Secūda
conclusio est qz possibile qd non valet ad oppo
sita i quo potētia simul ē cū actu sequit̄ ad ne
cesse esse. et hoc concludit ratio prius facta ad
partē affirmatiuam. dicit ergo qz igitur possibi
le qd. s. valet ad opposita vbi potētia precedit
actū non ē verū similiter dici de necessario. i. n̄
sequitur ad necesse esse. et hoc quantū ad p̄mā
conclusionem. alterū vero possibile qd. s. n̄ va
let ad opposita vbi potentia sil̄ ē cum actu. ve
ruz ē. i. sequitur ad necesse eē. et hoc quantū ad
secundā conclusionē. **¶** 2. ibi (q̄re qm̄) arg. ad
cōfirmādū solutionē q̄tū ad h̄az cōclusionē. et
hoc sic. vlr sequitur esse partē. i. omne vlr sequi
tur suū particulare. ut si hō est. aīal ē. sed necē
eē est qdā particulare respectu polis esse qz di
cit pro tanto. qz pole se h̄z ad eē et non eē. sz necē
se h̄z tm̄ ad eē. et iō pole esse est in plus et cōiūct
.q. vlr. necē at esse est in minus et. q. particulare.
ḡ ad necē esse sequitur pole eē. sed non oīo. qz n̄
illud pole qz valet ad opposita. vbi pō precedit

actū. ut p̄z ex p̄dictis. **¶** Sequitur pars incidē
talis (et est quidē fortasse) vbi ponit nouū ordi
nē modaliū propōnum cōpando illas de necē
ad alias modales vbi sic procedit. p̄ facit qz d̄z
est. 2. iuxta predicta cōcludit q̄dam dionē enū
ciationū ibi (et hoc quidē p̄tate) p̄ma in duas.
p̄ ponit intentū. 2. p̄bat ibi (manifest⁹ est at) In
p̄ma parte intendit istā cōclusionē. qz p̄pōnes
de necēio sunt priores. et debēt precedere omnes
alias. iō dicit qz illud qd necim est. i. p̄pōnes de
necēio q̄tum ad affirmatiuas. et qz non neciuz est
q̄tum ad negatiuas. est fortasse prin⁹ oīm vlr eē
vel non eē. i. oīm aliaz tā affirmatiuaz qz nega
tiuaz reddendo singula singulis. qz necē eē est
prin⁹. i. primus omnibus affirmatiuis et non ne
cesse esse omnibus negatiuis. vñ subdit qz alia
p̄siderare oīz quē ad h̄arum p̄ntias. i. h̄z p̄ntiā
h̄az de necē eē. et non necē eē. qz oēs alie ordinā
tur h̄z istas. et iste de necē eē debent oibus alijs
p̄poni. **¶** 2. ibi (manifest⁹ est at) p̄bat hoc per talē
rōz illa que sunt actu sunt priora illis que sunt
p̄tate. qz ut dī. 9. metha. l. 3. i eodem generabili et
corruptibili pō precedat actū. sicut ēt statū hic
d̄m est. n̄ silr actus precedit pōm. qz alr nūqz
pō reduceretur ad actū nisi per aliqd ens actu.
sed necēia cū sint sempiterna sp̄ sunt actu. oīa at
alia sunt in pō. ḡ necēia sunt priora illis. R̄cē p̄
ores ḡ sunt p̄pōnes d̄ necēio oīb⁹ alijs. h̄ rōnis p̄
ponit mi. dī. manifest⁹ eē ex his que d̄cā sūt. qm̄ qz
est de necēitate ē sp̄ fm̄ actū. 2. ma. dī. qz sēpiter
na et que actu sunt priora sunt his que sūt p̄tate
.i. in pō. Ex quibus sequitur 2. intentā. s. qz p̄pō
nes de necē sunt oibus alijs priores. qz p̄ or
dinē rerū iudicandū est de ordine p̄pōnum. et
p̄ hoc aliqui h̄nt h̄ figurā vbi in quolz angulo
et ordine ponit p̄pō de necē eē h̄z. **¶** In p̄ angu
lo sunt iste. non necē est nō eē. pole est eē. contin
gens est eē. non impole est eē. **¶** In 2. angulo s̄
iste. nō necē est eē. pole est nō eē. contingens est
non eē. nō impole est nō eē. **¶** In 3. angulo sunt
iste. necē est nō eē. nō pole est esse. nō contingēs
est eē. impole est eē. **¶** In 4. angulo sunt iste. ne
cesse est eē. non pole est nō eē. nō contingēs est
non eē. impole est nō esse. **¶** Deinde cū dicit (et
hoc quidē sine p̄tate) cōcludit iux̄ predicta q̄dā
enunciationū dionem. que est ista. eoz que sūt
quēdā tm̄ sunt in actu et in pō p̄cedente actum
ut omnia generabilia et corruptibilia. alia vero
nūqz sunt in actu. sed so⁹ in potentia. ut multa
posia fieri. que nūqz fient. et ut quidam dicunt:
p̄z exem⁹ in conti⁹ qz est in potentia ad diuidi i
infinitem. et tamen nūqz est diuisum actu in ifi
nitum. dicit ergo qz hec quidem. i. aliqua entia
sunt actu sine p̄tate. ut prime subē. puta intelli
gentie. que fm̄ ari. sunt eterne. alia vero sunt ac
tu cum potestate. i. cū potentia. qd exponit sub
dens qz natura priora sunt. tempore vero poste
riora. vult dicere qz talia que sunt in potentia

et actu. non est intelligendum simul sed sunt priora natura. i. i. potentia. tpe vero posteriora. i. posteriora sunt in actu. hi. n. omne prius est in potentia et postea in actu accipiendo etiam prius et posterius si tantum natura sed etiam duratione. quia talia entia que sunt generabilia et corruptibilia. etiam sunt ari. non fuerunt ab initio. ideo etiam potentia tempore poterunt esse que fuerint in actu. et subdit 3° membrum dicens. alia vero nunquam sunt actu sed solum potestate. **N**otandum circa dicta quod distinguitur in genere duplex potentia. scilicet subiectiua et obiectiua. potentia subiectiua sumitur in re per comparisonem ad materiam de qua fit. materia enim est subiectum omnium formarum et in potentia ad ens. sed potentia obiectiua attenditur in re per comparisonem ad agens quod potest ipsam producere ad esse. et secundum hoc dicimus quod aliquid est in potentia passiva materie in potentia actiua agentis producentis. si ergo sit sermo de potentia subiectiua patet quod sempiterna et immaterialia non sunt in tali potentia sed in actu opposito tali potentie ut sunt substantie prime. i. intelligentie. sed si sit sermo de potentia obiectiua sic omnia citra primum fuerunt in potentia etiam precedente actu tempore vel natura. ari. autem videtur hic loqui de potentia subiectiua et de precessione secundum tempus et durationem. ut patet eius intentionem intueri

Utrum autem contraria) hec est ultima pars et ultimum capitulum huius libri ubi ari. mouet quandam questionem. circa predicta fuit sepe locutus. et quod totum est enunciationum oppositione. et quantum ad hoc posset esse una questio. utrum enunciationes sint contrarie vel opposite que sunt de contrariis subiecti aut predicatis. quod potest esse dupliciter vel quod ambe sint affirmatiue. vel ambe negatiue. ex primo. bonum est bonum. bonum est malum. exemplum secundum. bonum non est bonum bonum non est malum. vel enunciationes sunt contrarie que sunt de eodem predicato affirmato vel negato de eodem subiecto. ut deo. bonum est bonum. bonum non est bonum. et hec est questio quam ari. hic pertractat. ubi sic procedit. per questionem proponit. 2° prosequitur de ipsa ibi (nam si ea que sunt) dicit ergo quod dubitatio est utrum affirmatio sit contraria negationi et orationi. illa. scilicet que dicit. omnis homo est iustus sit contraria ei que est. nullus homo est iustus. vel quod illa affirmatiua. omnis homo est iustus sit contraria isti affirmatiue. omnis homo est iniustus que est de contrario predicato. Postea explicat in terminis singularibus put ista sint contrarie. callias est iustus. callias non est iniustus que sunt affirmatiua et negatiua eiusdem predicati de eodem subiecto. vel ille. callias est iustus. callias est iniustus. que sunt affirmatiue de contrariis predicatis. questio ergo est que egruz ei sit op

posita **N**otandum quod hic ari. accipit contrarietatem largo modo. ut se extendit ad omnem oppositionem signanter ad contradictoriam. unde nunc de contrariis ut patet in primo ex omni bono. nullus bono. nunc de contradictoriis. ut patet in 2° callias est. callias non est. nunc de subcontrariis ponit exempla. ut patet infra. bonum est. bonum non est etc. **A**duertendum etiam quod iniustum sicut iniustitia dupliciter potest sumi. ut dicitur in predicamentis. scilicet contrarie et priuatiue. ut accipitur priuatiue nihil ponit. quia priuatio formaliter est negatio. ut autem accipitur contrarie ponit bitum contrarium viciosum potestiuum. et hoc 2° ponitur hic iniustus aliter non essent enunciationes de predicatis contrariis. sed priuatiuis. est ergo quod. utrum ille enunciationes sint iudicande contrarie que sunt de contrariis predicatis vel subiectis. vel ille que enunciant modo contrario. scilicet affirmatio et negatio eiusdem predicati de eodem subiecto. **D**einde cum dicit (nam si ea) prosequitur questionem et intendit istam conclusionem quod enunciationes que enunciant modo contrario sunt contrarie. et non ille que sunt de contrariis predicatis. ubi duo facit. primo probat conclusionem. 2° cuiusdam dicti subiungit probationem ibi iuxta finem (manifestum est autem). **I**n tota prima parte intendit tale unam rationem. sicut se habet in opinionibus et conceptibus anime: sic se habet in voce in enunciationibus prolatis. quia voces sunt signa barum que sunt in anima passionum. et sicut se habet hic et ibi. sed in opinionibus anime sic se habet quod ille opiniones sunt contrarie: que opinantur modo contrario. et non ille que sunt vel que opinantur de contrariis predicatis. ergo similiter se habebit in enunciationibus. et hec est 2° intentio. huius rationis primo ponit maius. 2° probat minus. 3° infert conclusionem. **F**acit ibi (nam arbitrari) tertia ibi (quare. scilicet in opinionibus) dicit ergo quod que sunt in voce sequuntur ea que sunt in anima. utpote. quia similiter se habet hic et ibi. et quantum ad veritatem et falsitatem. et quantum ad oppositionem. id est si illic. scilicet in anima opinio est contraria que est contrarium predicati: ut hec. omnis homo est iustus sit contraria isti. omnis homo est iniustus. et similiter se habebit in his affirmationibus que sunt in voce. quod si non est sic in anima. utpote opinio contrarium predicati est contraria. ergo neque in voce est contraria affirmatio affirmationi. ille. n. que sunt de contrariis predicatis. prout ambe simul esse affirmatiue. ut predictum est. sed ea que est negatiua erit contraria affirmationi. quare considerandum est cui opinioni false que opinio vera contraria sit. utrum. scilicet affirmatio sit contraria negationi. aut ei que opinatur esse. i. affirmatiue contrarium. scilicet predicatum. quia sicut in anima est. sic erit in voce. et hec fuit maius. rationis. et subdit exempla. est. n. quedam opinio vera de bono. puta que opinatur de bono. quoniam bonum est. ut bonum est bonum. alia est opinio falsa que. scilicet opinatur de

bono. quoniā bonum nō ē. ut bonum non ē bo-
 num. & bec ē negatiua prime. ē autē alia opinio
 falsa de bono que. s. opinatur. qm̄ malum est ut
 bonū ē malū. & bec ē affirmatiua sicut prima. s. de
 contrario p̄dicato. ē ergo vidēdum que hax
 duax falsax ē d̄ria illi vere q̄ dicit. bonū ē bo⁹
 & si ē vna d̄ria & nō ābe. s. q̄ quā ē d̄ria. & q̄ illarū
 ē d̄ria. an illa bo⁹ nō est bo⁹. vel illa. bonum ē
 malū. **¶** Deinde cū dicit (nā arbitrari) probat
 mi. isti⁹ rōis p̄ncipalis. vbi duo facit. s. q̄ illa
 minor bz duas ptes. p̄ pbat p̄mā. s. q̄ ille opini-
 ones nō sunt d̄rie. q̄ opinatur mō d̄rio. z. fam.
 .s. q̄ ille opiones sunt d̄rie. q̄ opinatur mō d̄rio
 s̄a ibi (sed in quib⁹ est flā) p̄ma in. z. s. q̄ p̄ma p̄
 mi. dupl̄r pōt itelligi. p̄. n. pbat q̄ opiones que
 opinant̄ d̄ria p̄dicata de d̄rys subis n̄ sūt d̄rie.
 z. q̄ nec ille q̄ opinant̄ d̄ria p̄dicata de eodem
 subcō. s̄a ibi (si q̄ boni) **¶** In prima pte arg. sic.
 vñ d̄ria ē vni. qz d̄ria n̄ p̄nt s̄l stare vñ s̄l stat
 cuz vno. sed opiones q̄ opinant̄ d̄ria de d̄rys s̄l
 p̄nt eē vere. ut bo⁹ ē bo⁹. malū ē malū. vtraqz ē
 vera. h⁹ rōis p̄ ponit cōclusiones di. q̄ arbitrari
 d̄rias opiones diffiniri. i. eē d̄teriate. eo q̄ sūt
 d̄rioz. s. p̄dicatoz & subiectoz s̄m̄ est. z. mi. di.
 q̄ opinio boni qm̄ bo⁹ est. & mali. qm̄ malū est.
 eadē forte ē opio & vera eadē. s. specificē. q̄ ad
 eē vñ & addit q̄ idē ē. siue sit vna siue plures. qz
 dato q̄ eēt diuersa sp̄e ad huc ābe essent vere.
 vñ cōcludit vltra q̄ illa nō sūt d̄ria. eo q̄ sunt
 contrarioz. sed magis eo q̄ d̄rie. i. mō d̄rio opinā-
 tur **¶** z. ibi (si q̄ boni) pbat q̄ nec ille opiones
 sunt d̄rie. que opinatur d̄ria p̄dicata de eodem
 subiecto. vbi sic ar. tm̄ vñ vni opponit̄ q̄ vtiqz
 vey ē in eodē genere oppōnis. sed illa que opi-
 natur d̄ria p̄dicata de eodē subiecto sūt plures
 z. q. infinite ḡ rē. dicit. ḡ q̄ h⁹ op̄. que est bōi. qm̄
 bonū est. ē vna opio d̄ria. s. boni qm̄ nō est bonū
 & illa opinat̄ d̄rie. est vero. i. contingit alias esse
 opiones que opinatur de bono aliquid q̄ n̄ est.
 nec pōt eē. puta ut bo⁹ ē malū. bonū est inutile
 bonū est inonestū rē. nulla āt alias illarū po-
 nēda est d̄ria prime. nec illa que opinat̄ eē q̄ nō
 est. nec illa que opinat̄ nō eē q̄ est. ex⁹ primi bo-
 nū est malū. ex⁹ secūdi. bonū nō est iustū. bonū
 nō est honestū rē. nā vtraqz sunt infinita. siue q̄
 opinat̄ eē q̄ nō est. siue que opinat̄ nō eē q̄ ē.
 bec fuit minor. ma. āt supponit̄ ex p̄ lib⁹ & tanqz
 pbabilis de se. q̄ vñ vni opponit̄ **¶** Deinde cū
 dicit (sed in quib⁹ est flā) pbat aliā partez mi. s.
 q̄ ille opiones sunt d̄rie que mō d̄rio opinant̄
 & hoc per. 6. rōes. s̄a ponit̄ ibi (si q̄ bonū) (ter-
 tia ibi (falsus āt) q̄ta ibi (illa vero que est) q̄ta
 ibi (ampli⁹ si in alyz) sexta ibi (ampli⁹ s̄l se bz)

beze nō
opinat
uoz

hoc est
hoc est
hoc est
hoc est
hoc est
hoc est
hoc est
hoc est
hoc est
hoc est

āt est ex quib⁹ sūt generatiōes. generatiōes āt
 sūt ex oppositis. 3. cōclusionē di. quare ēt falsa
 .i. prima falsitas erit in oppositis. sed sup̄p. ille
 que cōtrario mō opinatur. sunt ex his ex quib⁹
 sūt ḡnatiōes rē. **¶** Notā q̄ ut d̄r p̄ phi. dupl̄r
 aliqd fit ex a. l. ex opposito l. ex subcō. ex oposito
 vel d̄rie. ut ex albo fit nigrū. vel d̄dictorie siue
 p̄riuatue. ut ex nō albo fit albū. & B est dictum
 p̄p̄ius. qz ex nigro nō fit albū. nisi q̄ten⁹ in ni-
 gro intelligit̄ nō albū. qz igr̄ illud ex quo gene-
 rat̄ & q̄ generat̄ se h̄nt sicut affirmatio & nega⁹
 iō dicit q̄ prima falsa & d̄rietas sunt in his ex
 quib⁹ sunt generatiōes. i. inter opionē affirma-
 tiuā & negatiuā. que opinantur mō d̄rio de eod
¶ In secūda pte (si q̄ ar. sic. magis vere magis
 falsa est d̄ria. sed illa. bonū est bonū. est magi ve-
 ra. qz per se est vera: q̄ illa bonū nō est malū. q̄
 est vera per acc̄ns. bec. n. bonū nō est malū. re-
 ducit̄ ad illā bonū est bonū. iō. n. bonū non est
 malū. qz bonū est bonū. ergo & illa bonū non est
 bonū. erit magis falsa q̄ illa. bonū est malū. qz
 illa est flā per se. ista per acc̄ns. ḡ ille erūt d̄rie.
 bonū est bo⁹. bo⁹ nō est bo⁹. & nō ista. bo⁹ ē ma-
 lū. que est de d̄rio p̄dicato. dicit ḡ q̄ si veruz est
 q̄ bo⁹ ē bo⁹. & q̄ bonū nō est malū. tm̄ bec. i. pri-
 ma ē vera s̄z se. illud vero. i. s̄a p̄ acc̄ns. accidit
 .n. s. q̄ est bonum non esse malum. magis āt est
 vera. que s̄m se est vera & etiam falsa secunduz
 se est magis falsa. sicut d̄cm est de vera. & per cō-
 sequens tales inuicē opponūt. ergo illa que di-
 cit q̄ bonū nō est bo⁹. est falsa s̄m se. illa autē
 que dicit qm̄ bonū est malū est flā. s̄m accidēs
 quare sequitur q̄ magis est cōtraria & falsa
 de bono ea que est op̄iō negationis q̄ ea que
 est contrarij p̄dicati. & p̄z q̄ dicit̄ **¶** In tertia
 parte ibi (falsus autem) arguitur sic. ille ē ma-
 gis falsus qui habet cōtrariam opinionē circa
 singula. sed ille qui opinatur modo contrario
 habet magis cōtrariā opinionē circa singula.
 ergo ille opiones que opinatur contrario mo-
 do sunt cōtrarie. quia magis false. huius ratio-
 nis p̄ ponit̄ maiorē dicens q̄ falsus magis ha-
 bet cōtrariā opinionē circa singula. qd̄ pbat
 quia cōtraria sunt de numero eorum que circa
 idēz plurimū distant. quare sequitur q̄ si hax
 .s. bonū non est bonū & bonū est malum. altera
 ē contraria. magis autem contraria illa que ē
 contradictionis. i. negatiua. s. bonum non ē bo-
 num. manifestū est q̄ bec erit contraria & non
 ista que ē de contrario p̄dicato. **¶** In quarta
 parte ibi (illa vñ) ar. sic. magis est contraria il-
 la que contrariatur explicite q̄ illa que impli-
 cite. sed ista bonū ē malū de contrario p̄dicato
 ē implicita. alia vero. s. bonū non ē bonū est ex-
 plicita. ergo rē. mi. patet ex p̄dictis. qz illa bo-
 nū est malū est implicite falsa & p̄ accidēs. illa
 autem bo⁹ non ē bonum ē falsa explicite & per
 se contraria. ergo rē. qz illud quod ē per se tale

2. p̄mo.

Opposito
rōis.

3. p̄mo.

4. p̄mo.

ē magis tale q̄ illud quod ē per accidens tale.
 huius rationis ponit minorem dicens q̄ illa que
 ē bonū ē malū. implicita ē. et illa quoniam bo-
 nū non ē. necessariū ē idēz ipsum opinari. i. illa
 bonū ē malū reducitur et implicatur in illa. bonū
 non ē bonū. ergo et c. **Notandum** istam rationē
 in hoc stare. pp̄ qd̄ vñū qd̄q̄ et illud magis. sed il-
 la. bonum est malū que est de tr̄io predicato. n̄
 tr̄iatur isti: bo^o est bo^o. nisi in virtute b^o. bonū
 nō est bonū in qua implicite continetur. ergo illa
 bonū nō est bo^o. que est de mō contrario. ē ma-
 gis cōtraria. **In. 5. parte (Amplius si in alijs)**
 ar. sic. sicut est in opinionib^o in quib^o predicata non
 bñt tr̄ia. ita d̄z eē in illis in quib^o predicata bñt
 tr̄ia. sed in illis sunt tr̄ie que mō tr̄io opinant^r
 ḡ et in istis. dicit ergo q̄ si in alijs que sñt cō-
 traria ōz sñt se hēre q̄. s. ille opiones sñt tr̄ie.
 que opinant^r mō tr̄io. et hic. s. vbi nō est tr̄ietas
 videt^r bñ esse d̄m. q̄. s. ille sunt cōtrarie. q̄ con-
 trario mō opinant^r. aut. n. vbiq̄ est cōtraria il-
 la que est cōtradictionis. i. negatiua aut nūq̄.
 sed in illis in quib^o nō est eē contraria. ista ē sñā
 et cōtraria que est opposita vere. ut ille qui opia-
 tur hominē n̄ eē hominē sñm opinat^r. si ergo be-
 .s. tr̄arie. hō est hō. et hō nō est hō. ḡ et alie que
 sunt cōtradictionis. i. que bñt se d̄ictorie sñā
 firmatio et negatio de eodē. **Deinde cū dicit.**
 (amplius sñr) ponit. 6. rōem vbi duo facit. p̄ for-
 mat rōem. z̄ remouet dubitationē ibi (mani^o
 ḡ) **In prima pte ar. a permutata p̄portione**
 sic. sicut se h̄z illa n̄ bo^o nō est bo^o. ad illā. bo^o
 est bonū. ita se h̄z ista. nō bo^o est bo^o. ad istā bo-
 num nō est bo^o. et hec sñtudo p̄z. qz sicut prime
 due sunt vere. ita alie due false. ergo permutatī
 sicut se h̄bēt. hō bonum nō est bonum. ad hāc
 nō bonum est bonum. ita ista. bonum est bonū.
 ad hanc bonum nō est bonum. sed ista. nō bo^o
 nō ē bonum. est cōtraria illius. nō bonum ē bo-
 num. ergo et ista bonum ē bonum. ē cōtraria b^o
 bonum nō ē bonum. et b̄etur propo^o qz ille due
 sunt d̄ modo tr̄io affirmatiua et negatiua. hui^o
 rōis primo ponit ma. di. qm̄ sñm sñt. s. opi-
 niones boni qm̄ bonum est et nō boni qm̄ nō bo-
 num est. et sñm sñt. i. sicut ille vltra boni. qm̄
 nō est bonum. et nō boni. qm̄ bonum ē. z̄ ponit
 mi. di. q̄ illi que est nō boni. qm̄ nō ē bonū que
 ē vera opio ē cōtraria. nō illa que dicit. qm̄ non
 bo^o ē malū. que ē de tr̄io predicato quod p̄bat
 qz p̄nt eē simul vere. illud. n. qd̄ ē non bonū p̄t
 esse malū. et nūq̄ vera est tr̄ia vere. nec est cō-
 traria illa que est nō malū. i. hec non bonum
 non ē malū. non ē tr̄ia huius nō bonum non
 ē bonum. sicut nec prima propter eandē cāz. qz
 qm̄z erunt sñt vere. qz aliq̄d non bonū. puta pu-
 er infra annos non ē malū tr̄ie. ergo relinq̄t^r
 q̄ ei opinioni que ē. nō bonum qm̄ non ē bonū
 ē cōtraria ista que ē. non boni qm̄ ē. bonū. ut

dicendo: nō bonum nō ē bonum. non bonū est
 bonū. qz enunciat mō tr̄io. sicut affirmatio et
 negatio opposite p̄z. **Deinde cū dicit (mani^o
 ergo) remouet dn^o. qz. n. s̄ posuit ex^o in p̄pōni-
 bus indefinitis. puta bonum ē bonum. bonū
 non est bo^o. crederet aliquis q̄ non sñr esset in
 vlibus. hoc remouet di. mani^o esse. qm̄ nil iter-
 est si dicam^o et vlr fieri affirmationem. qz tr̄ia
 erit ei vlis negatio. ut opinioni que opinat^r. oē
 bonum est bonum. est tr̄ia bec nihil eoz que sñt
 bona est bonum. i. nullum bonum est bonū. qz
 bec bonum est bonū. si bonū accipitur vlr. pu-
 ta dicendo. omne bonum est bonum. eadem est
 ei que opinatur: quicquid est bonum est bonū.
 vnde tātum valet dicere. omne bonum est bo^o
 nullum bonum est bonum. sicut dicere. quicquid
 est bonum est bonum. et nihil eorum que sñt bo-
 na est bonum. et addit q̄ sñr est et in non bono. i.
 si non bo^o subiciatur. qz ille erunt cōtrarie. oē
 non bonum est bonum. omne non bonum nō ē
 bo^o. non bo^o est bo^o. non bonū non est bo^o. ita
 q̄ semper erunt contrarie que modo tr̄io enun-
 ciant. ut p̄z ex predictis. **Sequitur illa pars**
 (quare si in op.) vbi ex predictis infert conclu-
 sionem principalem di. qz sic se habet in op.
 ut d̄m est. s. q̄ opiniones sunt contrarie que tr̄-
 rio modo opinantur. et ea que sunt affirmatiōes
 et negationes. s. in voce sunt note eorum que sñt
 in anima: ut sñm sñt se habeant hic et ibi. qz in q̄
 sic est. sequitur qm̄ negatio est contraria affir-
 matiōi circa illud idem sub^o vlr sumptū. ut hic. oē
 bonum est bonum. nullum bonum est bonū. et
 omnis homo est bonus. nullus homo est bon^o.
 que sunt contrarie proprie loquendo de cōtra-
 rietate. et sñm sñt in cōtradictorijs. vnde sub-
 dit. cōtradictorie autē aut non omnis homo ē
 bonus. que est cōtradictoria illius. omnis hō
 est bonus aut non oē bonum est bonum que est
 cōtradictoria illius. omne bonum est bonū.
 non omnis valet tm̄ q̄ quidā non. p̄z ergo ex
 oibus predictis: q̄ in oī genere oppositiōis il-
 le enunciations sunt iudicande opposite. que
 enunciant modo opposito. s. affirmatio et nega-
 et non que sunt de oppositis predicatis resp̄cū
 eiusdem subiecti. s. vel oppositorū subiectorum
Ultimo cū dicit (manifestū ē autem) p̄bat
 quoddam supius dictū suppositū. s. q̄ p̄positō
 vera non est contraria vere. hoc enim in supe-
 rioribus dictū ē. vbi. z. facit. p̄ p̄ponit conclu-
 sionē. z̄ addit p̄bationē ibi (contraria enī sñt)
 dicit ergo manifestū eē ex dictis et dicēdis qm̄
 nec opinionē verā nec contradictionē. i. contra-
 dictoriā enūciationē verā non cōtingit eē cō-
 trariam vere alteri. s. opinioni vel contradic-
 torie enūciationi. **z̄ ibi (contraria enī sñt)**
 p̄bat intentum per talē rationē. contraria nō
 possunt circa idem simul eē. s̄z quecūq̄ opinio**

7. p̄. 1.

1. p̄. 2.

7. p̄. 3.

7. p̄. 4.

nes aut enūciationes vere possunt similes. ergo una opinio vel enūciatio vera non erit contraria alteri vere. huius rationis pponit ma. i sua pbatōe dicens: q̄ dicitur circa idē sūt opposita. i. impossibilia. 2° m. dicit q̄ circa idem contingit verū dicere eundem. i. q̄ omnes vere simul possunt eē: 2 addit ad maiorē declarationē q̄ eidem non contingit sūt contraria iē: ex quo sequitur q̄ nulla vera opinio aut enūciatio contraria alteri vere opinioni aut enūciationi singula singulis reddēdo. Circa unā rationē factā a pmutata pportione. notandū q̄ proportio ē bitudo unius q̄ritatis ad aliaz fm euclidē. sic. 8. ad .4. se habet in dupla pportione. pportioabilitas vero ē bitudo duarū pportionū q̄ simul sumpte habent quattuor terminos vt sicut se habet quattuor ad octo. sic q̄q̄ ad decē. modus autē arguendi a commutata pportione accipitur ab euclide libro .5. conclusionē. 15. 2. 16. q̄ quecūq̄ quantitates pportioabiles fuerint permutati pportioabiles erūt: 2 transfertur ad argumenta vt patet p̄ p̄oz in duabus regulis si. a. 2. b. conuertunt 2. c. 2. d. conuertuntur si a 2 c contradicūt. 2 b 2 d contradicunt. vt sicut se habet primū ad 3° sic se habet 2° ad 4°. cōsequentia ari. ē necessaria qz alterū contradictoriorū dicitur de q̄libet 2 conuertibile cū vno contradictorio n̄ recipit p̄dicationē alterius: nec e^o ideo conuertetur cū reliquo contradictorio: vlr ergo tenz argumentum a commutata pportione q̄tuz ad cōtradicare 2 cōverti 2 vbiq̄q̄ potest h̄ri aliq̄ pportio cōtrādicens. 15. cōclusioni euclidis. 2 q̄ n̄ non tenet. sed nunq̄ tenet quantū ad contradicere. 2 sequi. sed fit semper fallacia consequentis. verbi gratia. quando fit talis permutatio cōparando superius 2 inferi^o. vt sic se habz homo ad non hominē secundū consequentiam sic animal ad non animal secundū cōsequentiaz ergo permutati sicut homo ad animal. sic non homo ad n̄ animal. sed omnis homo ē animal. ergo omne non homo ē non animal. falsum est quia aliquid non homo. vt asinus n̄ ē n̄ animal similiter hic. sicut se habet superficies ad hāc superficiē sic color ad hunc colozē. q̄ permutando sicut superficies ad colozem. q̄ non potest eē sine colozē. ergo nec superficies ad hunc colozem qd̄ non potest esse sine hoc colozē. falsus est. similiter hic. sicut corpus ad hoc corpus sic locus ad hunc locū. ergo permutādo sic corp^o ad locum. sic hoc corpus ad hunc locum. sed corpus non potest esse sine loco. ergo nec h̄ corpus sine hoc loco. falsū ē. similiter h̄ sicut se habet ens ad non ens. sic possibile ad impossibile. ergo permutando sicut ens ad possibile sic non ens ad impossibile. sed omne ens est possibile vt distinguitur contra impossibile. ergo omne nō ens est impossibile. falsū est. qz antixpus est nō

ens. non tamen est impossibile. In talibus enim extrema duarum conditionum. vt in primo 2 in quarto exemplo adinuicem comparata habent proportionē conuersam inferendo. 2 n̄ eandem. oppositum enim consequentis infert oppositū antecedentis. 2 non e^o ideo sic arguendo in inferendo sicut primus ad 3°. sic 2° ad 4° fit fallacia p̄ntis. sed e^o v^o argui sicut pri^o ad 3° sic 4° ad 2°. sic ē in pposito. sed omnis homo est animal. ergo omne non animal est nō homo. 2 itē. sed omne ens est possibile. ergo oē impossibile est non ens. Similiter quantum ad duo alia exempla consequentia non tenet q̄ cōmune determinat sibi aliquod cōmune inferi^o sub cōmuni nō deteriorando sibi aliqd̄ inferius sub alio communi: licet ergo superficies sibi determinet colozē 2 corpus locum. non t̄n̄ nec superficies hūc colozem: nec hoc corpus hunc locū. in multis ergo non tenet permutatio nisi intelligatur modo supradicto. sic enim voluit 2 disposuit illis pater luminū qui ē benedictus in secula seculorum Amen.

Explicit scriptum fratris Antony andree d̄ ordine frat^u minorū super sibz piarmenias.

Pro quod dimisso est aliam in ea que admodum impo.

Pro quod bonum potest capi dupliciter. si suscipit... Si tunc dicitur... et sic divisio non est bonum.

Incipit scriptum super libris divisionum boecii editum a fratre antonio andree ordis fratrum minorum

Qui divisit mare rubrum in divisiones psal. 135. De boecio auctore libri potest intelligi propter verbum ubi describitur perfecta editio libri divisionum quantum ad quadruplex genus cause. ostenditur namque auctoritas reverenda in causa efficiente profunditas ingrenda in materia piaceute iocunditas appetenda in fine subsequente proclaritas amplectenda in forma appetente

Prima probat implicita ratio (qui divisit) ille est boecius qui scientiam tradidit de dione. ipse ergo tractavit de divisione utilitatem demonstrando. ut patet in prologo. veritatem per tractando. falsitatem retractando. ut patet in toto tractatu ut de eo possit dici illud genensis primo. vidit lucem quod est bona et divisit lucem a tenebris. appellavitque lucem diem et tenebras noctem. lucem. scilicet veritatis de arte dionis quod est bona. id est utilis. id est divisit eam a tenebris falsitatis. quod die a nocte. quod veritas quodammodo dies est. et falsitas nox. **S**ecunda probat penetratio excessiva (mare) congrue materia quidem et subter libri dicitur mari. quod quod mare habet profunditatem in se non. n. est facile nosse rerum diones. unde psalmus. qui descendunt mare in navibus. sequitur. ipsi viderunt mirabilia eius in profundo. nobilitatem in visu. omnes. n. sciuntur dione. eccle. primo. omnia flumina intrant mare. et mare non redundat. probentatem in situ. quod magna veritas et prevaleret. unde psalmus. mare magnum et spaciosum manibus ibi reptilia. quorum non est numerus. reptilia. id est varietas conclusionum. que per omnes scientias reptant.

Tercia probat temperata obiectiva (rubrum) rubedo ei est color mediocriter declinans ad nigredinem. id est congregativum magis. unde amor et concordiam designat. finis autem intentionis est concordia veritatis ad exercitium didendi. et hic est finis intra notitia. scilicet de dione ad exercitium diffinitionis. et hic est finis exterior. sed propter quod via non. diversa valde ad diffinitionem. ut patet in 7. metab. et hic infra ad exercitium sillogizandi. et hic est remotior notitia. scilicet sillogizandi et totum logicum. ad exercitium fruendi et videndi deum qui est finis ultimus ad quem omnes scientie ordinantur matb. 16. rubicundum est color. ubi. scilicet videtur ille de quo can. v. dilectum meum candidum et rubicundum electum ex milibus. et videtur ab illis de quibus Tre. 4. candidiores nazarei eius niue nitidiores lacte rubicundiores eboze antiquo saphiro pulchriores. **Q**uarta probat explicata distinctiva (in diones) quod spectat spatium ad formam tractatus que est dionis libri. didit. n. librum in capitula. capitula in paragrapha. paragrapha in parastila. ut sic rota dionis a toto libro usque ad partes minias ordinate compleatur. per multas et varias diones. per que intelligitur illud gen. 15. appuit lapsus ignis transiens inter diones. lapsus. scilicet veritatis explicativa iter diones multipharicas libri. ut sic per hanc creatam

veritatem agnitam ad veritatem increatam finaliter pertingamus. Amen.

Quia notitia subiecti presupponit in scientia. dicitur subdistingui. non oportet cognoscere quod est. et quod est. **T**ercia autem expositione littere de subdistingui libri. vnde moueo quod. vix liber iste dionis sit de dione. ut de subdistingui. videtur quod non. nam de dione non est scientia. ergo diuisio non est subdistingui in hoc libro. nam est euidenter. ante probatur. tunc quod omnis scientia est de bono. ex primo dicitur aia. scilicet diuisio non videtur quid bonum. quod ducit ad non esse. ergo tunc tunc quod omnis scientia est de veri. sed dionis non est veri. pro non equiuocum est veri. sed dionis est equiuocum. quod dicitur multis modis. ergo tunc tunc quod oppositorum eadem est disciplina. sed pro dione sunt opposita. et de prode nulla habet scientia. ergo nec de dione. **S**ecunda de dione non est vna scientia. ergo non est subdistingui in hoc libro. nam patet. quod liber iste non continet nisi vnam scientiam. ante probatur. tunc quod de illo non est vna scientia quod dicitur multis modis. secant enim scie quod ad res. ex 3. de aia. sed dionis dicitur multis modis scilicet boecii hic in littera. ergo tunc tunc quod subdistingui et accenti nihil est coneunum. scilicet quedam dionis est subdistingui quedam accidentaliter. ergo tunc tunc nec erit de eis vna scientia. **T**ercia de dione est realis. ergo dionis non est subdistingui in hoc libro. nam patet. quod liber iste pertinet ad logicam que est scientia realis aut formocinalis. et non realis. ante probatur. tunc quod dionis est res. scientia aut de re est realis. ergo tunc tunc quod omnis scientia de veri est realis. patet de metha. et de aliis inducitur. scilicet dionis est quid veri. ut suppono et probabit. ergo tunc tunc ad principale. subdistingui scie dicitur continere omnia dicitur in scientia. scilicet dionis non est hic. hic. n. in isto libro dicitur minatur de diffinitione. ut patebit infra. diuisio autem non continet diffinitionem. ergo tunc tunc subdistingui scientie dicitur habere partes. scientia enim vna est vnius subiecti partes et proprietates considerans ex parte posteriorum. scilicet diuisio non habet partes cum sit forma simplex. ergo tunc tunc in oppositum est boecius unde et liber iste intitulatur de diuisione. **R**espondeo in ista questione oportet supponere quedam generalia de subiecto scientie dicta in questionibus superius in prologo. predicamentis primarum. 6. principiorum. et tunc ad istam questionem dico. 4. conclusiones. **P**rima conclusio est ista. de diuisione potest esse scientia. hanc ostendo sic. de omni illo potest esse scientia quod habet partes et passiones demonstrabiles de subiecto. scilicet dionis est huiusmodi. ergo tunc tunc probatio mihi habet enim partes subiectivas. puta diuisionem generis. diuisionem totius et. habet etiam proprietates. puta per se et per accidens. **S**ecunda de omni eo dicitur veniat esse scientia. circa quod contingit errare et recte agere. sed diuisio est huiusmodi. ergo tunc tunc mihi patet et patebit magis ex sequentibus in expositione littere. Ex his patet. ad primum in oppositum quod est contra istam conclusionem. dico. n. quod ante est falsum. ad primam probationem nego. mihi. quod dionis est duplex. quedam rei. ut si aliquod totum nature. puta homo scindatur realiter in suas partes. quedam est rationis ut cum aliquo commune diuiditur in contenta quoquomodo. prima est in par

Pro dione... dione non est... diuisio non est...

Pro... dionis est... hanc ostendo...

res integrales et conducit ad malum et non ad
eē totius de qua boeci^o non tractat. Ea ē in par
tes subiectiuas que realiter non didit s; docet
diuidere s; proprias rez differentias q̄ non
conducit ad malū aut non eē. sed magis cōfert
ad cognitionē et diffinitionē rerū. et de hac tra
ctat boecius. non tamē video quā de vtraq;
possit eē scientia. q; vtraq; est ens. et per conse
quens bonū. q; bonū conuertit cū ente. Ad se
cūda nego mi. q; diuisio ē qd aptū natū p̄dica
ri de pluribus. cū arguitur q; non. q; est equi
uocū. dico q; falsū ē. q; predicat s; idē nomen
et s; eandē rationē. Ad p̄bationē. q; dicitur
multis modis dico q; verū ē multitudine sup
positoz. sicut et quodcūq; v̄le. non vero multi
tudine signatorum q̄ sola facit equiuocationes
Ad tertiam dico s; ari. 6. top. q; q̄ bene dif
finit tria significat. posito q̄ vno opposito cōse
quēter ponit aliud. et cognoscit vñū reliquo co
gnito. determinādo q̄ de diuisiōe. determinat ali
quo mō de p̄pōne. vñū et diones nō sunt nisi aliq̄
mō cōpositoz. Secūda p̄ est ista. de diuisiōe
est vna scia. hāc p̄bo sic. vñū subiecti ut vñū. est
tñ vna scia. sed dō simplr sumpta est bi^o. q; ut
sic s; vna cōem rōem d̄ de omī diuisiōe. q̄ r̄c.
Cōfirmat per boe^o qui de omī dione tradit v^o
librū et vna tñ sciam. Ex his p; ad 2° ar^o q;
est ista conclusiō. dico. n. q; añs est s; m̄. Ad p̄
bationē primā iā p; ex p̄dcis. q; nō d̄ multis
modis nisi multitudine suppositoz que nō tol
lit vnitatē requisitā ad subc^o. Ad s; am dico
q; oīs diuisio est formalī acc̄ntalis. q; est qdā
acc̄ntis. tñ materialiter pōt esse substāntialis aut
acc̄ntalis. s; q; diuidit subām vel acc̄ntis. illā ē
p̄pōnē q; subē et acc̄nti nihil est cōe vniuocū. n̄
puto eē verā q; p; tenēdo q; ens est cōe vniuo
cū oīs de quib; p̄dicatur. q; credo eē verū. ut iā
dixi in poz. Tertia p̄ est ista. sciētia de dione
est scia rōnalis nō real. hāc p̄bo sic. scia logical
nō est realis sed rōalis. de diuisiōe est scientia
logicalis. q̄ r̄c. ex his p; ad 3° ar^o q; est istam
cōclusionē. dico. n. q; añs est s; m̄. Ad primam
p̄bationē dico q; duplex est res quedā itra in
tellectū tñ. quedā extra. diuisio at de qua hic
agit. est tñ res et ens rōis et nō res extra. et talis
res nō denotat sciam realē. sed tñ res 2°. Ad
secūdam dico q; maior nō est v̄l̄ vera. q; nō oē
v̄le est ens reale. ab int̄tionib; n. pōt abstrahi
aliqua intentio cōis et v̄lis. sicut a reb; Quar
ta p̄ est ista. liber iste est d̄ diuisiōe ut d̄ subō
hāc p̄bo sic. illud est sub^o in hoc libro de quo h
agit q; ad se et suas pres et passiones. bec. n. est
rō subci. sed diuisio est bi^o. q̄ r̄c. mi. p; q; h agit
de omī diuisiōe que est p; subiectiua diuisiōis
absolute. Et de p̄prietatib; eius que sunt p; se et
per acc̄ntis. ut in expositione ampli^o apparebit.
Sed circa dicta est vñū du^o que diuisio est
hic subiec^o. et dicit q; diuisio put significatur p

sermonē vel que fit per vocē significatiuā. i. di
uisio plata per vocē. Contra oñsum est in prin
cipio predicamentoz et periarmentias q; nulla
pars logice est de voce. alioquin sillogismus in
mente nō esset sillogism^o. nec enūciatio in men
te esset enūciatio. eodē m^o dico de diuisiōe. Ali
ter ergo dōm q; diuisio in mente est hic subc^o.
q; sic cōsiderata habet partes et passiones. q; at
voce p̄ferat accidit sibi. ut est sub^o. et du^o ē
quare ari. nō tradidit sciētia de diuisiōe. dicit
q; duplex est diuisio. vna est de esse logice. ut ē
diuisio generis in species. et de tali determinat
ari. libro posteroz. q; illa valet ad diffinitiones
et p̄fir ad demonstratiōes. alie oēs diuisiones s; de
bene esse de quibus omnibus agit boeci^o in
hoc libro. ex his pater ad 4° ar^o q; est contra
istam conclusionem. dico ergo q; maior sic est
intelligenda q; subiec^o debet continere deter
minata in sciētia que. s. in ea per se et principalī
considerantur. ut sunt partes et passiones. hic at
agitur de diffinitione nō principaliter. sed inci
dentaliter. ut inferius patebit in expositione.
Ad 5° dico q; equiuocatur de partibus. sub
iectū enī oportet q; habeat partes subiectiuas
nō necessario integrales. forma autē simplex et
si nō habet partes integrales: potest tamen ha
bere subiectiuas. et hoc sufficit ad subiectuz sci
entia. sic autem est in proposito de diuisiōe. ut
pater satis bene ex predictis.

Glaz magnos studi
osis) Liber iste in duas partes diuidit
principales. in probemiū et tractatū ibi (diuisio
nāq;) prima in tres s; q; tripliciter trahit au
ditores ad amorē huius sciētie. primo enī red
dit auditores attentos ex doctrine vtilitate. 2°
dociles ex doctrine facilitate. 3° beniuolos ex do
ctoribus humilitate. s; ibi (quare q; maxim^o)
tertia ibi (nec vllus liuoz) In prima parte in
tendit talem rationē. omnis scientia honorata
fructuosa et vtilis est attente speculanda. s; sciē
tia de diuisiōe est huiusmodi. ergo r̄c. hui^o ra
tionis mi. ponit in littera. quā probat auctozita
te andronici phi diligentissimi senis qui i lib^o
quē edidit de diuisiōe docet q; magnos fruct^o
affirmat scientia diuidendi hominibus studio
sis. i. ingeniosis. et etiam quan^o hęc sciētia diui
dendi fuerit i honore semp apud p̄p̄teticā di
sciplinam. i. apud sectam et disciplinam ari. et se
quacium suozum. et auctozitate plotini phi gra
uissimi. i. valde autēntici. hoc idem probatur
auctozitate etiā porpbiry a quo iste liber est re
petitus in cōmentariis. i. in cōmento qd fec̄ sup
librum p̄lonis qui intitlatur sophistes. a quo
eodem poz^o vniuersalitas introductionis in ca
thegozias. i. in librum predicamentozum ē lau
data per hanc. s. sciētia diuidendi. dicit enim
poz^o in libro suo introductorio in predicamēta

necessariam esse peritiam .i. notitiam .s. predicabili-
 lium .s. generis speciei proprii etc. tum propter
 alia multa .s. ad predicamenta ari. et ad demonstra-
 tionem et diffinitionem . tum etiam propter utilita-
 tem partiendi .i. diuidendi que est maxima inter
 omnes. hec autem omnia dicta de porphirio pa-
 tent euidenter in principio libri sui. Cum sit neces-
 sarium etc. ubi notitia illoz .s. predicabilium dicit esse
 necessariam inter alia ad diuisionem faciendam
 ex quibus omnibus patet mi. rationis. et etiam pa-
 tet littera ex predictis. **¶** Notandum quod tempore
 ari. atbenis dicitur fuisse tres scole siue secte phi-
 losophoz. vna epicureoz. alia stoycoz. tertia
 peripateticoz que fuit ari. et suoz sequacium apud
 quam scientia de diuisione fuit in honore ratione
 utilitatis et fructus inde consequentis in tota phi-
 losophia. **¶** Deinde cum dicit (que quod maximus) red-
 dit auctores dociles ex doctrine facilitate atque
 breuitate. vbi hic dat tales rationem. omnia scia
 faciliter et per modum introductorium atque breuiter
 tradita debet reddere dociles auditores. scilicet scia de
 diuisione tradita in libro est breuis. etc. huius rationis
 mi. ponit in littera dans duplicem modum procedendi
 cum sua causa. prius est quod hanc scientiam tra-
 det modo facili et introductorio: licet habuerit
 circa hanc materiam competentem et subtiliter tracta-
 tionem et studium. cuius causam subdit ibi (ut nec
 anxietas) quod subtilitas decise orationis et scilicet non
 perfecte ingerit anxietatem mentibus audientibus. ut
 quod doctrina nimis subtiliter et truncate traditur
 2° modus procedendi est quod hanc scientiam tra-
 det et perscribet cum moderata breuitate. 3° causam
 subdit ibi (nec superuacua) quod superuacua loqui-
 tas hanc reem non debet habere. i. occupare men-
 tes rudium et insolentium qui nouiter audiunt doctrinam.
 hoc enim non est bonum nec iustum. dicit ergo quod
 de diuisione est maximus usus. omnes scientie
 namque vtuntur diuisionibus. estque de ea facillima
 doctrina. ideo ego .s. boetius sicut plura alia tra-
 didi romanis auribus. i. latinis. ita et idem. i. librum
 istum perscripsi et tradidi introductorie et cum mode-
 rata veritate et breuitate. per litteram ex predictis. **¶** No-
 tandum quod boetius multa tradidit latinis. siue trans-
 ferendo de greco in latinum. totam enim philosophiam
 naturalem et metaphisicam et logicam et plura alia
 debet transulisse. siue est scribendo. nam multos libros
 ipse composuit: inter quos est liber iste vnus de di-
 uisione quem modo introductorio et cum moderata
 breuitate composuit et scripsit. et hic modus pro-
 cedendi est qui reddit dociles auditores. **¶** De-
 inde cum dicit (nec vllus liuor) reddit auditores
 beniuolos ex sua humilitate. et interdit tales ra-
 tionem. omnis doctor qui rem arduam naturaliter et igno-
 tam tradit cum magno labore et legentium utilita-
 te meretur habere beniuolos auditores. scilicet ego sum
 breuis quantum ad hunc librum de diuisione ergo etc. mi-
 norum ponit in littera dicens quod nullus liuor inui-
 die debet obfuscare obliquum morsibus detractio-
 nis illud quod arduum est in natura et digestum est ad

legentium utilitatem ut auditores dent potius vi-
 am studijs nunc cognoscendo quantum ad maledicam
 si qua sint. nunc componendo quantum ad benedicam. po-
 tius inquam quam stringant super eam bonis artibus.
 supponit per suam detractionem dum quicquid nouum est re-
 pudiat impudenti obstinatione. quod enim non vide-
 at .i. quilibet debet cognoscere tamquam notum quod mi-
 tum valet ad defensionem et destructionem bonarum artium
 et scientiarum si apud mentes hominum quibus sit despe-
 ratio disciplinandi .s. quoniam homo sperat et operatur
 se ex suis operibus et doctrinis alijs displicere.
 retrahit enim homo sepe a benefaciendo quando
 sperat quod alij de suo bono opere offendantur. 03
 ergo auditores esse beniuolos ut ex hoc magis
 doctores inducantur et trabantur ad docendum.
¶ Ultimo cum dicit (sed hec hactenus) imponit fi-
 nem dictis et continuat se ad dicenda dicens quod hec
 dicta sunt hactenus et dimittantur. sed nunc no-
 men ipsius diuisionis dicendum est ostendendo quod
 modis dicitur diuisio. et secundum vnum quodque vocabu-
 lum et membrum diuisionis proprietates et partes
 vniuscuiusque oppositi sunt pertractande supponit.
 iuxta predictum modum procedendum.

Diuisionem namque. **¶** Finito pre-
 mio persequitur
 auctor tractatum intentum. vbi sic procedit. per di-
 uidit diuisionem in suas species et manifestat per
 exempla. 2° persequitur de eis determinando de ea-
 rum proprietatibus ibi (quibus autem summope)
 prima diuidit in duas. primo diuisionem diuidit.
 2° membra per exempla exponit ibi (sed horum
 omnium) **¶** Ad euidentiam prime partis nota-
 dum quod diuisiones quedam dicuntur per se. quedam per acci-
 dens ut magis inferius patebit. per ergo ponit diuisionem
 per se. 2° per accidens ibi (preter has autem) dicit ergo quod
 diuisio dicitur multis modis. quod tripliciter intel-
 ligendo. ut supra dictum est de multitudine suppo-
 sitioz non significatoz: est enim vna diuisio gene-
 ris in species. alia totius in partes. tertia vocis in
 proprias significationes. hanc autem quelibet dicit diui-
 sio per se. **¶** Secunda ibi (preter has) ponit diui-
 sionem per accidens dicens quod preter has diuisio-
 nes per se que dicte sunt. est alia diuisio que dicitur per
 accidens fieri. et est triplex. vna est cum subiectum didit in ac-
 cidetia. alia cum accitibus didit in subiecta. tertia cum ac-
 cidetibus didit in accitibus. expoit autem illud modum. d. quod h
 fit quod vtraque accitibus. .s. diuisio et altere didentium
 insunt eidem subiecto. h ipse boetius inferius declarat. et per hoc
 statim patere per exempla ut dicendo. alioz quedam sunt dul-
 cia. puta lac. quedam amara. puta sal. tam albu est quod
 est diuisio que dulce quod est didetibus insunt eidez subiecto. .s. lacri.
 sicut ex alia parte albu et amaru insunt salu. **¶** Ex predictis
 ergo per quod in vniuerso sunt. 6. species diuisionis. 3. per se. 2. 3. per
 accidens. **¶** Deinde cum dicit (sed horum omnium) expoit predictas
 diuisiones per exempla. vbi. 2. facit. per exemplificat de di-
 uisionibus per se. 2° de diuisionibus per accidens ibi
 (eoz vero que sunt per accidens) prima in 3. per expoit diuisiones
 generis. 2° diuisionem totius. 3° diuisionem vocis. secunda

ibi (totū vō) tertia ibi (vōcis vō) p̄ma in. z. p̄rio
facit qđ dictū ē. z. exponit quoddam notabile
circa diuisionē generis ibi (oportet autē) conti-
nuat ergo se ad dicēda dicēs qđ subdenda sunt
exēpla omnīū mēbroz. i. oīnz dionū p̄dcāz q̄te-
nus ratio totius diuisionis dicte elucescat. exē-
pla enī elucidant itētū. z. statim subdit ei. qz de
dione generis p̄ in genere substātie. nā g^o diuī-
dit in spēs dicēdo sic. aīaliū alia sunt rationa-
lia alia sunt irrationalia. iterū rōnaliū alia sūt
mortalia alia imortalia. z. in genere accidenti
vt sic dicēdo. color alia sūt alba. i. albedo. alia
nigra. i. nigredo. alia media. **¶** Et subdit quod-
dam notabile circa hoc qđ oīz omnē dionē generi
i. spēs fieri ad minus i. duas partes aut in plu-
res. s. nō in infinitas. qz nec sunt infinite spēs
eiusdem generis. nec minus duabus. s. cur hoc
eueniat postea ostendendū ē. **¶** Circa istaz litte-
ram possūt duo queri. p̄mū vtrum mortale sit
dīa diuīsiua aīalis z. cōstitutīua hominis. qz h̄
videtur velle boecius qđ diuidit aīal ratiōale
per mortale z. imortale. **¶** z. vtrū genus reqrat
necessario plures species: ad min^o duas. sed qz
he questionē iam tractate sunt s̄ i. p̄oz. iō nunc
p̄termitto eas. querātur ḡ ibi (z. ibi (to^o vero)
exponit per exēpla diuisionē totius i. p̄tes vbi
duo facit. p̄ facit qđ dictū ē. z. reducitur ad diuī-
siōez totius quandam aliā dīsiōē ibi (cūq; bo-
minis) dicit ergo qđ tūc totū diuidit in p̄tes qđ
vnuquodq; diuidit i. eas p̄tes ex quib^o cōponi-
tur. vt dicendo sic. domus aliud tectū aliud pa-
rietes aliud fūdāmētū. z. iterū dicēdo hominē
cōponi ex aīa z. corpore. qz aīa z. corpus sūt par-
tes eētiales hominis. sic p̄tes. tectuz. funda-
mentū sunt partes integrale domus. **¶** Postea
ibi (cūq; hominis) diuisionē quādā. i. speciei in
indiuīdua reducitur. i. ad diuisionē toti^o i. partes
dicens qđ cū dicimus. ciceronē virgiliū z. cete-
ros particulares homines eē partes hoīs. cōis
ē diuīsiō. q. toti^o in partes. qz isti cū sint p̄ticu-
lares homines iungūt z. componūt vim. i. ratō-
nem totius hominis. i. hoīs in cōmuni. q. cu-
iusdam totius. z. ne crederēt qđ talis diuīsiō eēt
generis in species. subdit qđ nec homo ē genus
nec singuli. i. singulares hoīs sūt. spēs s. magi
sunt partes quibus coniungitur totus homo. i.
communis homo qui ē species. **¶** Notādum qđ
diuīsiō specierū in singularia magis videt con-
uenire cum diuisionē generis in species. tuz qz
vtrōq; est diuīsiō totius vniuersalis i. partes
subiectiuas. tum quia vtrōq; diuīsum dīdit
z. contrahitur in diuidentia per differentias cō-
stitutiuas. nam sicut genus per differentias spe-
cificas sic species per differentias indiuīduales
quecunq; ille sint. tamen pro quanto indiuīdua
sunt partes. z. species ē quoddam totus diuīsiō
speciei in indiuīdua reducitur ad diuisionē toti^o
in partes. immo hoc modo generaliter oīs diuī-
siō est totius in partes. qz omne diuīsiū ē quod-

dā totum. z. diuidentia sunt partes eius aliquo^o
ad hunc ergo modū generalē respiciens boeci^o
reducit diuisionē speciei ad diuisionē totius in
hoc loco. qz sicut generaliter totū constituitur
ex partibus. ita species ex indiuīduis nō imtri-
sece z. fortiter. sed pro quāto a pluribus particu-
laribus abstrahitur natura speciei. **¶** 3. ibi (vo-
cis at) exponit per exēpla diuisionē vocis in
significationes vbi sic procedit. p̄ facit qđ dictū
est. z. subdiuidit hanc diuisionē assignans eius
duos modos ibi (sed huius diuisionis) dicit ḡ
qđ diuīsiō vocis in proprias significationes fit
qđ vna vox multa significans exponitur oīdē
do pluralitatē sue significatiōis. ut dicēdo sic.
canis qđ est quoddam nomen z. vox. quoddam est ani-
mal quadrupes latrabile. quoddam celeste sidus
qđ. s. micat z. splendet ad pedem morbidū orio-
nis. i. cuiusdā signi aut stelle sic dicte. quoddam est
piscis marinus qui crescens in magnitudinē
corporis imoderatam. i. nigra. nam valde apli-
atur piscis ceruleus. talis ergo est diuīsiō vocis
in significationes. **¶** Notādū qđ canis qui est
stella dicitur micare ad pedem morbidum ori-
onis quatenus in climate illo. siue regione vbi
dominatur influit morbos z. corruptionem. vnde
z. dies caniculares z. periculosi z. pestilentes
sunt plus ceteris diebus. **¶** Postea ibi (sed hu-
ius diuisionis) ponit h^o dionis duos mōs dī. qđ
h^o dionis duplex est modus s̄m qđ vox multa
significans potest esse nomē vel oīo p̄pō ex plu-
ribus noīb^o. ex^o de noīe positū est s̄. ut canis.
ex^o de oīone. ut cū aio. i. dico te eacidā romāos
posse vicere. bec. n. oīo p̄t h̄re duplicē s̄m. vel
qđ eacida vincat romanos. vel e^o qđ romāi vi-
cant ipsam. similiter ē hic canē comedere panē
z. subdit nomina illoz dicēs qđ diuīsiō talis no-
minis ē diuīsiō equiuoci. z. diuīsiō talis oratio-
nis ē diuīsiō ambigui seu ambiguitatis quam
greci vocāt amphibologiā. vnde nomē multa
significans dicitur equiuocū. z. ideo talis diuīsiō
ē equiuoci i. equiuocata. oratio autem multa si-
gnificans dicitur amphibola. i. ambigua. z. ideo
talis diuīsiō dicitur diuīsiō amphiboli in āpbi-
bolata. **¶** Deinde cū dicit (eorum vero) exēpli-
ficat de diuisionib^o per accēs. vbi sic procedit.
p̄ facit quod dictum ē. z. expōit quoddā supe-
rius dictū circa has diuīsiōes. secūda ibi (acci-
dens vero i. subiecto) tertia ibi (accidentium in
accidentia) dicit ergo qđ eoz que dicuntur s̄z ac-
cidens. i. diuīsiō subiecti in accidentia fit hoc
modo. vt cū dicimus. omnium hominum alij
sunt nigri alij candidi alij medij colores. bec eī
.i. nigrū albū z. sunt accidentia hominū z. non
species. z. homo ē eorum subiectū z. nō genus. z.
ideo talis diuīsiō ē subiecti in accidentia z. non
generis in species. z. ibi (accidens vero) exēpli-
ficat d. alia dione d. qđ sectio. i. dīsiō fit accēt in
subcā sic dicēdo. oīuz qđ expōit. i. qđ sunt bona
qz bonū ē qđ oīa appetūt. ex p̄ etbi. alia s̄ i. aīa

¶ De ista diuisione d
no. y. inuenio exēpla
stata manzco trahit
nūm 2 in quē resolu
officabilibz in ila p̄te
Insup nōn est qđ quā
p̄tis in se s̄i conpō
ad. p̄te. i. Insup nō
Amclibus diuīsiō. p̄

alia sunt in corpe. illud. n. q. expetit. i. bonū est
accūs aīe et corpi. et nō g. et aīa et corpus sunt
subcā boni et nō spēs. et iō talis dīo est accūs i
subcā. et nō gnī in spēs. **3.º** ibi (accūs) exēpli/
ficat de tertia dīone. et dīdī in. z. ptes. p. fac q.
dcm est. z.º ponit qdā ppetatē b.º dīonis ibi (s.º
b.º dīo) dicit q.º dīo accūs i in accūs sit b.º? ut
cū dīcīm oīm cādīdōz. i. albor. alia sunt dura
ut margarita. alia liqntia. ut lac. q. at talis dīo
sit accūs in accūs pbat. qz liquor et albedo et
durities sunt accūs. cū g. albū et durz et liqduz
sepatū ē. i. dīsum. sequit q. qñ sic dīcīm accūs
in accūs sepam. i. dīuīdīm. **4.º** Postea ibi (sed
b.º dīo) ponit qdā ppetatē b.º dīonis. et dīdī in
duas. p. facit q. dcm est. z.º ex hac ppetate ifert
dīam b.º dīonis ad aliqz sdictas ibi (dīcīt aut)
dicit q.º b.º dīo vicīsim in alterutrā cmutetur
puta q. dīuīsum fiat dīdens. et ex. ut p. in exē.
possum. n. dicere eoz q. sūt dura. alia sūt alba
alia nigra. et itez eoz q. sūt liqda: alia sunt alba
alia nigra et ex. sūt eoz q. sunt nigra. alia sūt du
ra alia liquida. et it.º eoz q. sūt alba. alia sunt li
quida alia dura. vbi idēz nūc est dīdens. ut p.
Intuēti. **5.º** Postea ibi (dīcīt aut) ex hac ppetate
dat dīam b.º dīonis ad alias sdictas dī. q. ex
hoc bec dīo dīcīt ab oībus sdictis. nā cū dīffīnī
.i. dīdītur vox in ppetas significatōes. nō p.
fieri ex.º q. significatō dīuīdat in voces. sic qñ
g.º dīdītur in spēs. nō pōt fieri ex.º q. spēs dīda
tur in genera. nec ēt ptes pnt dīdī in to.º qñ
to.º dīuīdat in ptes. p. ergo dīo accūs in accūs
dīffīa dīffert ab oībus dīonib.º p. se. non autēz
ab alijs dīonib.º p. accūs. qz ibi ēt est aliq.º vicīssi
tudo. nā sicut sub.º dīdītur i accūs. ita ex.º ac
cūs i subcā. ut p. ex.º p. dīcīt. **6.º** Ultio ibi (q.º vō
supius) exponit qdā sup.º dcm. s.º q. bec dīo
accūs i accūs. ita fit q. vtrūq. s.º tā accūs dīuī
dēs q.º dīuīsum contingit eidem iēe subiecto. liqnt
.i. manifestū ē ita ēē si attentius perspīcīt. nāz
sic dīcēdo. eoz que sūt dura alia sūt alba alia
nigra. vt lapis ē albus. puta margarita: et heba
nus ē niger. manifestū ē q. hebano isūt vtraq.
accūs. s.º durities et nigredo. qz alterū ē dī
uidens alterū dīuīsum. sūt ex alia pte lapidi inē
durities et albedo. et addit q. etiam i ceteri simi
libus dīuīsonibus idēz inueniet diligēs lector
7.º Circa istam lectionem mouētur duo dubia.
8.º Primū ē dīuīssōe i cōi. vtrū. s.º notificet dī
uīsum l.º dīuīdētia. **9.º** Ad qd breuiter dīcī pōt q.
notificatō rei duplex ē. vna ē i trīnseca idicans
qd res sit. et bec habet fieri per pōza. et pertinet
ad dīffīnitōē. dīffīnitō enī ē oīo idicans qd ē
rei. alia ē extrīseca. oīs. s.º notificatō q. nō est de
q. ditate sed de accūsē rei: accūsēdo accūs
largo modo p extraneo oē illud. s.º qd est extra
eētiam rei. et bec pōt fieri p dīuīssōē et per po
steriora. dīuīssō enī notificat dīuīsum: nō qd sit
sed quantū sua cōtinētia se extēdit. dīuīssō er

go notificat dīuīsum hoc z.º modo. notificat ēt z.º
mō ipsa dīuīdētia oīdēdo et explicādo q. ipsa
sub tali dīuīssō cōtinētur. **10.º** z.º ē de ordine par
tīū dīuīssōis an boecius cōueniēter eas ordi
net. **11.º** Ad qd breuiter dīcī potest q. sic. et hoc mō.
dīuīssōes enī per se ordinantur ante dīuīssō
nes per accūs. tū qz oī p. accūs prius ē aliquid
per se et per p. absolute. et simpliciter p. se pri
us ē illo quod est per accūs. tū qz cognita dī
uīssōe p. se facilius cognoscitur dīuīssō per ac
cūs tanq.º illud quod oritur ex illo. omne enī
per accūs reducīt ad per se. **12.º** Inter dīuīssō
nes autē p. se primo ponitur dīuīssō generis in
species sicut illa que per se intenditur i logica.
vnde et illa dīuīssō dīcītur d.º ēē logice. z.º pōitur
dīuīssō totius in partes ante dīuīssōes vocis
eo q. ipsa ē principalis ad quam aliquo mō oēs
alie reducūtur. qz omne dīuīsum aliquo modo
ē totū et dīuīdētia partes. vltimo ergo restat dī
uīssō vocis i significatōes. **13.º** Inter dīuīssōes
vero per accūs. qz subiectū ē prius accūsē
te. iō illa ē prima que ē subiecti i accūs. z.º illa
que ē accūsē i subcā. qz ibi aliquo modo ca
dit subiectū. s.º vt dīuīdens. vltimo illa que est
pure p. accūsē tam ex parte dīuīssō qz ex parte
dīuīdētium que. s.º ē accūsē i accūs. et sic
patet totus ordo vt rationalis.

14.º Quibus autem **15.º** Postq.º boe
cius dīuīssō
dīuīssōnem i suas partes et exposuit per exem
pla. nūc psequitur de eis dēterminando earuz
p. p. etates. circa quod duo facit. primo dēter
minat de eis comparatiue assignando adīuī
cem earum dīffērentias. z.º dēterminat de eis
absolute et secundum se assignando earum pro
p. etates. secūda ibi (nunc ergo) prima i duas.
primo continuat se ad dīcēda. z.º psequitur d.
intento ibi statim (omnis enī vocis) dīcīt ergo
q. illis quibus. i. a quibus inquiritur summo
pere. i. diligenter. s.º studiū et ratio veritatī itel
ligenda et cōsideranda ē prius que sit proprie
tas omniū horum. i. dīuīssōnū a quibus dīffē
rentias inter se sigillatim segregentur. i. dīstīn
guantur. p. p. etas enī rei qua vna res ab alia
dīstīnguitur dūcīt in magnam noticiam q.
quid est rei. **16.º** Postea ibi (omnis enī) profe
quitur de intento. vbi duo facit. primo enī bre
uiter se expedit de dīffērentia dīuīssōnū per
se et per accūs. et be dīcuntur per se et be per
accūs. z.º assignat dīffērentias inter dīuīssō
nes p. se ibi (secundum se autem) dīcīt ergo q.
omnis dīuīssō vocis generis et totius vocatur
dīuīssō per se. alie vero tres. s.º subiecti in accūs
dētia. accūsē i subiecta. accūsē i in
accūsētia ponuntur in dīstībūtōē. i. dīuīssō
nem accūsē i idēst vocantur dīuīssōes p.
accūs. **17.º** Notādū q. ex nūc dīcītis et sup.º p.º q.
sūt i vniuerso. 6.º species dīuīssōis. 3.º p. se. 2.º p.

accidēs. quaz sufficientia colligit p hūc mo^o
quia omnis diuissio sicut ens vel est p se vel p
accidens. et voco diuissioē per accidens non il
lā que fit per alteruz. qz sic oīs diuissio eēt p acīs
nihil enī diuidit nisi per alterū. idē enim non
diuidit seipm. sed dicit diuissio p accidens in q̄
ponitur accidens vel diuidēs vel diuissum vt
fit diuissio p accidens materialiter non forma
liter. qz forte formaliter loquendo omnis diui
sio ē p se. qz per se species diuissiois in cōmuni
talis ergo accidētalitas non tollit perfectatē
formalē diuissiois s; tantū perfectatē materia
lē. **Tunc ad propositū si ē diuissio p se. aut est**
diuissio rei in rem aut vocis in rem. si 2° modo
sic ē diuissio vocis i significaciones. si p mō hoc
contingit dupliciter. aut enim illa res diuissa p̄t
saluari in qualibet re diuidente. et sic ē diuissio
gnīs in spēs. aut nō potest saluari in q̄libet. s; i
omnibus simul. et sic ē diuissio totius. si antez
fit diuissio per accidens vel vtrūq; ē accidens
taz diuidens q̄z diuissum. vel alterū tantuz. si p
mō sic ē diuissio accidēt i accidētia. si 2° modo hoc
ē dupliciter vel diuissum ē accidēs. et sic est acci
dent i subcā. vel diuētia sunt accidentia. et sic
ē subiecti in accidentia. Sed tūc occurrit diu
biuz an sint tm̄. 3. diuissioes p se et tm̄. 3. p acīs.
videf qz nō. tū qz species componitur ex gene
re et dīa. ḡ pōt didi i ḡ et dīaz d̄ qua dīone nō
fit hic fmo. tū qz spēs diuissiois in indiuidua. et hec
diuissio nō ē aliq̄ illaz. tū qz sic contingit diui
dere ḡ. ita et alia predicamētalīa. s. spēs diffe
rentiam ppriū et accidēs. de qua diuissioe nil
dicitur in hoc loco. tū qz sic contingit diuidere
voces i significaciones. ita eoz significatiōz in
voces. vt qñ vna res significat pluribus voci
bis p; i noīb^o sinonimis. q̄ dīo nō erit aliqua
istaz. tū qz q̄qd diuissio ē quoddā totū. ḡ oīs di
uissio ē totius i partes. et per p̄s ē vna tm̄ diui
sio. Ad p̄mū r̄ideo qz diuissio spēs i ḡ et dīaz
reducit ad diuissioē toti^o i ptes. q̄tenus sūt ei^o
ptes eētiales. nec hoc ē d̄ dictū s; qz spēs non
diuissiois i ḡna. qz illud intelligendū ē qz spēs non
diuissiois i ḡna sic i ptes subiectias. quēadmodū
eoz ḡ diuissiois i spēs. et ideo non ē ibi vicissitudo
s; hoc qd̄ dicitur hic intelligendū ē qz spēs diui
diū i ḡ sic in pte eētialē. id talis diuissio redu
cit ad diuissioē toti^o i ptes. Ad 2° dictū fuit
supra in littera qz diuissio speciei i indiuidua re
ducit ad diuissioē toti^o in partes. Ad 3° dico
qz si spēs diuissiois i spēs. et dīa i differentias et
ppriū in propria illa est diuissio generis i spe
cies. qz omnes species continent sub specie in
cōmuni sicut i genere. sicut et oīa genera sub ge
nere. quomodo autē non sit iconueniens idem
ēe speciem et genus secūdū aliā et aliā rationez
dictū ē in por. in quadā. q. quēadmodū etiam
est verū dicere qz plurale ē singulare. Ad 4°

dicendū qz si illa diuissio rei i voces possit aliq̄
modo tollerari. licet sit propria tunc reducēda
est ad diuissioē conuersam que est vocis iu s; u
gnificationes. **Ad vltimū cōcedo qz oē diuissio**
ē qd̄dā toti^o i tm̄ toti^o qd̄ h̄ facit diuissioē seorsū et p
se que. s. ē diuissio toti^o i ptes integrales et q̄ti
tatiuas. Deinde cū dicit (fm se aut) assignat
dīas inter diuissioes p se. et diuidit in. 3. p̄ po
nit dīas inter eas diuissioes generis et vocis. 2°
inter diuissioes generis et toti^o. 3° inter diuissio
nes vocis et toti^o. s. a ibi (totius qz sectio) tertia
ibi (restat vocis) p̄ma i. 4. s; qz assignat. 4. dif
ferētiās. Prima attēdit penes diuersitatē
diuētiū quā assignat p̄tinuādo se ad vda di.
qz h̄ sunt dīe dīonis s; se. nā dīo gnīs d̄t a di
uissioe vocis. qz vox diuissiois in pprias signifi
caciones. ḡ vero nō. s; in quasdam quodā a se
creationes. Nota qz spēs p̄creatur et catur
ex genere. qz p̄stat intrinsece ex ḡne et dīa nō sic
res significata cōstat ex voce significatē. id d̄t
q̄ ad hoc bec dīo ab illa. qz igit dīo gnīs fit in
spēs. id ḡ d̄t diuidi in quasdam a se creationes. et
h̄ dicit quodā d̄o qz ḡ tm̄ nō facit spēm. s; ē
p̄currit dīa cū ḡne ad p̄stitutionē spēs. Secūda
h̄ vox est vltior re significata q̄ ad significare
qz plura significat. vltior. n. ē nom̄ canis. q̄z ani
mal latrabile. sed hoc nō ē p naturā. sed ex im
pōne. et s̄l̄r si ē toti^o nō ē a natura. vtrūq; at ē to
tū et p̄t aliquo. qz p; qz ab eis nō d̄uertitur ef
fendi p̄na eo mō quo sibi est p̄ntia. qz dico p̄ tā
to. qz in equocis nō ē pprie p̄ntia. Tertia dīa
ponit ibi (illa qz) que attēditur penes cōitatē
vtriusq; et ē qz illa. s. dīo gnīs d̄t a dīone vocis
qz illa hic que sunt sub voce nil h̄nt cōe preter
nomē s; qz p; ex diffinitione. equocoz in p̄di
camētis. spēs at que collocant sub ḡne. et i qui
bus ḡ diuissiois suscipiunt nomē gnīs et diffi
nitiōē. ḡ. n. p̄dicat de spēsbus vniuoce. et p̄ se
quēs secūdū nomē et diffinitionez. Quarta
dīa ponit ibi (apli^o qz) que attēdit penes ḡna
litate apud oēs. vbi. 2. fact. p̄ dīam expōit. 2°
ex illa corre^o cludit et epilogat circa dicta ibi.
(vñ fit) dicit ḡ qz amp̄ sup̄. d̄t bec dīo ab illa.
qz dīo vocis nō ē eadē apud oēs. vbi ḡna. s. no
mē canis qz apud nos in latina et romana lū
gua h; plures significatiōes. fortasse s̄l̄r. i. vno
mō p̄bat i lingua barbara si vñ tm̄ significat.
qz illa plura q̄ apud nos vno noīe significānt.
ipsi forte plib^o noīb^o significāt. ḡ dīo vocis si ē
eadē apud oēs. s; oīs dīo gnīs ē eadē apud oēs
Ex quib^o infert corre^o ibi. vñ fit. qz sequit ex
p̄dictis qz dīo vocis p̄tinet ad p̄nem et p̄suetu
dinē. qz nō est idem apud omnes. sed apud ali
os permutatur. Ultimo epilogat di. qz be s̄
differentie distributionis. i. diuissiois generis
in species et vocis in significaciones. Deinde
cum dicit (totius quoz) assignat dīas inter

A p̄o qz dicitur hic antony s; tūc occurrunt dubia. an sint
in his diuissioes p̄p̄. in toto. tū. vbi dicit ita palia
p̄ndit aliam qz dicit p̄dicatū. vbi nō qz magna
dīa inter p̄ta et p̄ndit alia. qz indiuidua p̄ p̄ndit alia
p̄tine nō p̄ p̄ta. hoc f̄ vnam canonici in p̄. p̄h̄. in
p̄tine in corpore q̄nt vbi dicit de p̄mo art. d̄o p̄na et
distinctiones. s; p̄na tū d̄t dīa p̄ p̄na p̄no p̄ndit alia
et hoc est cā. s; qz nō p̄nt d̄t d̄t in p̄nto. sicut ḡ.
et p̄d̄ q̄ d̄t p̄ta p̄ta p̄ndit alia. et qz p̄nt in p̄ta
linea p̄ndit alia. id nō.

impōnem.

alteri rōis. ut hō ex manu pede corpe rē. r i bis
claz ē q totū nō p̄dicat de ptib⁹. Aliud ē to⁹
bōge⁹ q. s. cōstat ex ptib⁹ eiusdē rōis r sp̄i. ut
aq̄ r es. qz q̄lz ps aque ē aq̄. qz aq̄ sp̄s p̄dicat d
tota aq̄. r de q̄lz ei⁹ pte p eo q natura specifica
aq̄ in sua rōe abstrahit a rōe toti⁹ r ptis. n̄ bec
aq̄ nō p̄dicat de suis ptib⁹. r B vult dicere boe
ei⁹ q to⁹ r ptes sunt idē in subā. s. specifica. sed
nō in q̄titatē r in p̄pa rōe q̄ sunt ptes r totum.

Deinde cū dicit (restat vocis) assignat d̄rias
inter d̄ionē vocis r toti⁹. r ponit. 3. d̄rias. q̄ruz
vna sequit̄ ex altera. r tinnās ḡ se ad dicenda
ponit primā d̄riam q̄ est q to⁹ r stat ex ptib⁹ in
q̄s didit. vox vō nō r stat ex his q̄ significāt in
q̄ didit. Sc̄da q̄ sequit̄ ex illa ponit̄ ibi (r sic
qdē) r ē q̄ d̄io toti⁹ fit in ptes. sed d̄io vocis nō
fit in ptes. s̄ in res q̄s significat q̄ nō sunt ptes
vocis significātis. Tertia q̄ sequit̄ ex p̄dictis
ponit̄ ibi (vñ fit) r est q̄ sublata pte to⁹ destru
itur. s̄ sublata vna. re significata p̄ vocē q̄ signi
ficat plura ad huc illa vox potest manere. qz si
gnificabit aliquas res que restāt

¶ Tunc ergo quoniam

se) Postq̄ boecius cōpauit vel determinauit d̄
speciebus d̄ionis compatine assignando dif
ferētias eoz iter se: nūc determinat de eis abso
lute r seorsū assignādo r ptractādo eaz p̄p̄ta
tes. circa qd̄. z. facit. p̄ determinat de d̄ionibus
p se. z. de d̄ionibus per acc̄ns. Fa ibi (nunc
autē de his) p̄ma diuidit̄ i. 3. p̄ determinat d̄ di
uisione ḡnis. z. de d̄uisione totius. z. de d̄iō
ne vocis. Fa ibi (nūc de ea) tertia ibi (restat igitur)
p̄ma habet duas ptes. vna p̄ncipalē i qua
agit de d̄iōne ḡnis. aliā incidentalē i q̄ agit de
d̄iffinitione p eo q̄ d̄iō ḡnis per se ordiat̄ ad
d̄iffinitōz. Fa ibi (hāc igitur) p̄ma in. z. p̄ facit
qd̄ dictū ē. z. declarat quedā notabilia circa di
uisionē ḡnis. Fa ibi (fit at̄ ḡnis eiusdem) p̄ma i
. z. p̄ p̄mittit qdā nec̄ia ad itētū. z. p̄legit d̄ itē
to. Fa ibi (d̄r at̄ ḡ) p̄ma in. z. p̄ cōtinuat se ad di
cēda. z. p̄legit itētū ibi (p̄mū qd̄ ḡ fit) dicit ḡ
qz nunc dicte sunt d̄rie d̄iōis p se. restat vt
ip̄a d̄istributio. i. d̄iuisio ḡnis ptractetur fm se
r similiter d̄iō toti⁹ r vocis. Deinde cū dicit
(p̄mū qd̄ ḡ fit) p̄legit itētū p̄mittēs qdaz ne
cessaria ad p̄ncipalē intētū. s. d̄iffinitōes ḡnis
r sp̄i r d̄rie q̄ date sūt a por. vbi. z. facit. p̄ illas
d̄iffinitiones recitat. z. qdā ibi postū probat
r declarat ibi (r ē qdē ḡ) dicit ergo q̄ p̄ d̄iffini
endū ē qd̄ fit ḡ r sup̄p. s̄lr qd̄ sp̄s r qd̄ d̄ria. r
statim ponit eoz d̄iffinitōes di. ḡ ē qd̄ p̄dicat̄
de plurib⁹ d̄r̄tib⁹ sp̄i in qd̄. Sp̄s vero est q̄
sub ḡne collocat̄ sup̄p. imediate ad d̄riam id̄iui
duoz q̄ sub ḡne r̄tinētur. s̄ mediate. D̄ria vō
ē qua aliud ab alio p̄ponim⁹ distare r differre.
¶ Notādū q̄ circa d̄iffinitionē ḡnis plura pos
sent q̄ri. vtruz ḡ possit d̄iffiniri. vtrū d̄iffinitur

prima intētio vel fa. r s̄lr de ptib⁹ d̄iffinitōis
vtrū couenienter ponātur. similiter circa d̄iffi
nitōnē sp̄i r d̄rie plura possunt queri. s̄ qz bec
ptractata sunt i por. id̄ nūc p̄termitto. r q̄rāt̄
ibi. vnde r d̄iffinitōes iste non ponūtur hic n̄
si incidentaliter p̄ quanto. s. valēt ad d̄iuisiones
ḡnis. r accepte sunt de por. qz eniz hic agitur de
d̄iuisione ḡnis q̄ quādoqz fit i sp̄s q̄nqz fit i dif
ferentias. vt dicit̄. ideo necessariū est nosce qd̄
fit genus qd̄ species r quid d̄ria. r ibi (r ē qd̄
genus) pbat r declarat quoddā dictus. s. q̄ ge
nus p̄dicat̄ in quid. r iuxta hoc q̄ d̄ifferentia
p̄dicatur in quale: vbi intēdit talē rationē. illd̄
p̄dicat̄ in quale ad qd̄ couenienter respōdetur
ad interrogationē p̄ quale. s̄ d̄ria ē hi⁹. ḡ rē. s̄
militer de ḡne. qz couenienter respōdet̄ ad in
terrogationē p̄ quid. vt qd̄ ē homo. respōdetur
q̄ animal. hoz duoz sillogismoz p̄ ponit ma.
vtriusqz (r ē qdē genus) z. mi. vtriusqz (nā cuz
interrogamur) rē. p̄z lra. Deinde cū dicit (di
cit at̄ genus) exequit̄ de d̄iuisione generis d̄er
miare. vbi sic p̄cedit. p̄ determinat de cōd̄itione
hui⁹ d̄ionis quō fit. z. de cōd̄itione d̄iuiden
tiū q̄lia sūt r qualia debēt eē ibi (sūt autē d̄rie)
p̄ma i. z. p̄ facit quod d̄m̄ ē. z. infert quoddam
corollm ex d̄icis ibi. (vñ fit) p̄ma i. z. p̄ p̄ponit
tētā veritatē. z. ip̄az expōit̄ ibi (si sp̄s) dicit ḡ
q̄ ḡ didit̄ alias. i. q̄nqz i sp̄s q̄nqz i d̄rias. z.
ibi (si sp̄s) expōit̄. r p̄ z. mēbrū. z. p̄mū ibi (cū
at̄ p̄p̄us) p̄ma i. z. p̄ facit qd̄ dictus ē. z. infert
corollm ex d̄ictis ibi (vnde fit vt materia) dicit
ḡ q̄ si sp̄s i q̄s debet diuidi ḡ carēt p̄p̄us no
minibus tūc vtimur d̄rys loco sp̄ez. r fit d̄iui
sio ḡnis p̄ d̄rias. verbi: ḡra cū dico animalium
alia rōnalia alia irrationalia fit d̄iuisio p̄ dif
ferentias. qz rationale r irrationale sunt diffe
rentie. cuius causas subdit. qz huius speciei. q̄
est animal rationale. non est vnum nomen posi
tum. ideo loco eius ponimus d̄fferentiam r eā
generi copulamus. qz omnis d̄fferentia addita
proprio generi facit speciem. Ex quo infert
corre⁹ ibi (vnde fit) scilicet. q̄ in constituti
one speciei genus est ut materia. d̄fferentia ve
ro ut forma. ¶ Notanduz q̄ sicut in composito
naturali forma adueniens materie constituit
compositum. q. contrahens materiam que d̄ se
est cōmunis r indifferens ad omnes formas.
ita in composito rationis d̄fferentia adueniens
generi. q̄ de se est cōmune r indifferens ad oēs
species contrahit ipsum r specificat r facit spe
ciem. r ideo bene dicitur. q̄ genus est ut mate
ria. d̄fferentia vero ut forma. Deinde cuz di
cit (cum autē p̄p̄us) exponit̄ primū mēbruz
di. q̄ cū sp̄s appellāt̄ p̄p̄us noib⁹. rē d̄io ḡnis
si fit p̄ d̄rias. s̄ i sp̄i. Ex p̄dictis seq̄t̄ q̄ d̄io ḡnis
in sp̄s ē p̄pa r p̄ se intēta. qz illa alia que est in
d̄rias est propter eam. r ad supplendum. Defe
ctū istius cum sp̄s p̄p̄ia nomina non bēant.

¶ Nota hic qd̄
no p̄p̄us no. pla
tenti noz que nob
qd̄ sequitur.

Quoniam cum dicitur (vni sit) infert corollam ex dictis. vbi .z. facit. p infert corollam. z. remouet dubium ibi (si at) dicitur qd qz sic e q sp de spib ppa noia n ba/bem. segt q diffinitio spei colligit ex pluribus terminis. plurib. s. qz duob. qz si ois spes pp um nomē hēz ois diffinitio fieret tm ex duob termis. vbi gra. si volo diffinire qd e hō ne/esse e mihi dicere. aial rōnale mortale. sz si spe cies subalterna q e aial rōnale eēt ppo noie nū cupata. puta vocef. a. addita reliq dria. s. mor tale eēt diffini. boīs vssima r pfecta. r eēt illa. hō e. a. mortale cōstans ex duob tm terminis

Notā q tota qd dicitas spei cōstat ex duob. s. ex gne r dria. sic cōpo i natura cōstat ex ma teria r forma. diffini. igit idicās qd e eē cōstat tm ex genere r dria. si igit ppū g r ppa dria rei eēt nota ois diffini. eēt ex duob tm terminis. vep qz ppū g r primū qd h boe. vocat spēs. s. subalternā sp nobis e ignotū. iō circunlogmur eū per genus remotū. r aliquā vel aliquas dif/ferentias cōmunes sllr qz specificē dria ppe re rūsūt coiter igit circunlogmur eas p ples drias semp at accidentales. r inde puenit q vt plu/rimū diffinitiones constant ex plurib termi nis qz duob. vt pz bic in exēplo boecy de dif/ finitione hominis vbi videt velle q mortale sit dria specificā boīs vbi excuset q exempla ponimus rē. ex pmo pzoq. verū q mortale nō possit eē dria oīsuz e pbatūqz in porpbirio in quadā qōne (z. non autē ad integras) remo uet dubiū. forsitan at dubitaret aliquis qre hō determinādo de dīfione gnīs mentiōz facit de diffinitione. huius causā reddit. qz eaz ratio e p neta. ita q dīo valz ad dīfōz. r dīfī. valz ad dīfionē. dicit ergo q diuisio generis e ad inte/ gras. i. pfectas diffinitiones speciei. vñ r forte rō vtriusqz in eodez r circa idē versat eo sup. q mutuo sibi subseruiunt ad sui cognitionem qd oīdit statī. nā ex multis iūct dionib cōm/ ponitur vna diffinitio. vt amplius patebit in/ fra c. de diffinitione. similiter eoz naz qz mul ta sunt equiuoca r aliqua vniuoca. sola vniuoca pertinet ad diuisionē generū. nā genus vni uocū e. equiuoca vero ptnēt ad diuisionē vo cis in significationes. r ideo prius videnduz e quid sit vniuocū r qd equiuocū ne forte falla tū r ne equiuocū diuidamus. q. gen. i species cū ipm diuidamus in propas significationes ex quo habetur propositū. s. q diffinitio est ne/ cessaria ad diuisionē. qz p diffinitiones colligi mus qd sit vniuocū r qd equiuocū. pz ex pdcis q ratio diuisionis r diffinitiois mltū e conne xa

Notā hāc sētētā i B stare. dīfio nēcia e ad diffinitōz. nā didēdo gna p drias colligim q qd est r diffinitōz spei vt dicef infra. sllr eoz diffini. e nēcia ad diuisionē. nā p diffinitōz co/ gnoscimus qd e vniuocū r qd equiuocū. pz i pn/ cipio pdicamētoz. qz igit solū vniuocū admitt

tit i diuisione gnīs r equocū i dīfōe vocl. pz q diffinitio nēcia e ad diuisionē. nā ignorato qd sit vniuocū r equocū dīfictē possem falli i di/ uisionib. qz sp putātes nos didere g i spēs di/ uiderem vocē i significationes. r eoz nō e gmi rū si determinādo de dīfōe facim mētionē d dīfōne

Segit illa pf (sūt at dria) vbi dteriat de dditione draz didētū g qles dnt eē r qles sc accipiēde. r didētū. s. pres f q oīdit de talib differētys. s. ppetates

Pria e q sint p se r nō p accidēs

Secūda e q sint oppositē. qz ois bo na dīfio e p opposita. ex p elēchoz

Tertia est q sint p xie. nō remote

Quarta q sint note nō ignote

Quinta q sint cōuertibiles. i. totaliter euacuātes ipm dīfū. Pa ibi (qm vō) tertia ibi (di gnū vō e) quarta ibi (qtiēs autem) gnta ibi (oz at dīfionēz) pma diuidit i. z. p pōit d dria vna dīfionē. z. eligit illā pte q e ad ppositū ibi (sz hec ad gnīs)

In pma pre ponit. z. dīfiones dria qz vna e subdīfio alteri. d. q dria. alie sē p se alie sūt p accidēs. r itē dria p accidēs alie sūt pntes. i. isepabiles a subō alie reliquētes statiz. i. sepabiles. ex p. ut dormire vel vigilare sede re rē. bec. n. cito sepanē a subō. exē pmi ut cri/ spitudo capilloz. qn. s. est a natura r nō ab arte ut qn sūt crispī aīcti calaifero q est instm faci ens capillos crispōs violēter qn eis supponit r sciunt mlres p ex. sllr glaucitas oculoz qn est a natura r nō a casu. puta cuz turbant ab aliq extrinsec debilitate. crispitudo g capilloz r glaucitas oculoz q sunt a natura. sūt dria acci dētales. q sub inseparabilē psequunt

Deīn cū dicit (sed bec ad gnīs) eligit drias q valēt ad di uisionē gnīs. vbi tria facit. p abycit drias p ac cidens. z. eligit drias p se. iō. dat artē cogscēdi illas. Pa ibi (illa vō que p se sunt) tertia ibi (sed has quē admo) dicit q be. s. dria p accidens qcūqz sint nō sunt sumēde ad dionēz gnīs. cui cāz reddit. qz nec sunt cōmoda. i. vtilia ad dīfī nitionē. oē at q est aptū natū ad diuisionē gnīs aptū est ad diffinitioz. g a destructioe pntis. q nō valet ad diffinitioz spei. nō valet ad dionēz gnīs

Z. ibi (illa vō q p se) eligit drias p se di. q illa sola q sūt p se apta. sūt ad dionēz gnīs: qz bec iformāt r pficiūt subām. i. eēntiā vniuscū iusqz. ut rōnalitas r mortalitas eēntiā boīs. ex q sequit q valēt ad diffinitioz. r p pns ad dīo/ nē

Deīde cū dicit (sz has quē ad) dat artē cogscēdi r venādi tales drias p se. circa q tria facit. p intentū proponit. z. ipm exponit. z. epī logat et cludit. Pa ibi (vidēdū g) tertia ibi (be igit differentie) dicit ergo q quē admodum possumus probare r cognoscere. vtrum diffe rentie sumēde in diuisione sint de genere acci dentalium separabilium aut inseparabilium. vñ sint de genere permanentium in substantia. i. sint differentie per se videndum est hoc mo do quo dicitur. r subdit causam intenti. quia

non sufficit scire quas differentias sumamus
in diuisione. qz differentias p se nisi etiaz cognosca
mus qd sunt ille differentie p se que sumende sunt
z qd dñe p accidēs q reuicēde sunt. **2º ibi** (vi
dendū ergo) exponit intētū dans artem cogno
scendi dñas per se q consistit in hoc q pposita
aliqua differentia videndū ē si ē separabilis. qz
si sic non ē dñia p se. si autē ē inseparabilis. vi
dendū ē si constituit speciē in eē. qz si non : non
ē dñia p se. ergo differentia p se erit illa que ise
parabilis ē. z constituit speciēz i esse specifico z
formali. dicit ergo q pposita omni. i. qcunqz
differentia. videndū ē vtrū semp inseparabilr
istt subō. qz si posset separari quocūqz mō. vel
actu. vel ratione. i. intellectu iam non valet ad
diuisionē generis. qz iā non ē p se. qz illa dñia
q actu potest separari ē de illis q subiectū reli
quūt. z dicuntur similiter sepabiles. sed illa q
sola ratōne. i. intellectu separant a subiecto di
cuntur permanētes z inseparabiles. exēº primi. vt
sedere. exēº secūdi. vt glaucitas oculi. q si p
intellectū separētur a subiecto. puta intelligen
do hoiez glaucū sine glaucitate nō sequit. ho
minē nō eē. qz talis dñia non conducit ad esse.
nec ē de eē rei. **Aliud ē genº dñe** qd nullo mō
pōt separari nec actu nec intellectu. qz si separe
tur: statim species iterimif. vt ē hominis posse
numerare vel geometra adiscere. qz hac possi
bilitate circūscripta ab hoie quocūqz modo: iā
homo non pmanet sz intelligitur destructus. sz
nec talis dñia est de numero eaz que sūt i sub
stantia. i. de eē speciē. non eniz ideo homo est
homo. qz pōt hoc facerē qz ē rationalis z mor
talis. z iō ille sunt dñe p se q constituūt homi
nem intrinsece z formaliter z essētiā speciē.
Ultimo ibi (be igit differentie) cōcludit intē
tum z artē datā dicēs q ille dñe p quas spēs
essētiāliter subsistit sunt collocande in diffini
tione speciē z diuisione gñis quod continet il
lam speciē. puta hominē z vniuersaliter. hoc
ē verū q quecūqz dñe sunt tales q non soluz
a speciē nullo modo separari possunt nec actu
nec intellectu: sed etiam q per illas sit speciēs
.i. essētiāliter z intrinsece. ille sunt que sumen
de sunt i diuisione generis z diffinitionē speci
ei. **Notandū** q vt dicit porº z verū ē destru
cto ppzio destruitur species. cuius causa ē. qz
ppzium oritur necessitate naturali ex essētia
libus pncipys speciē sic q pposita speciē neces
sario ponit ppzium. ergo a destructione cōseqn
tis destructo ppzio destruitur species. ppuz
autē licet idē sit realiter cū speciē de quo alias.
differt tamen formalr z quiditatie. nec ē de esse
speciē: sed ē accidens ppzium eius. z hinc ē
q intelligere speciēz sine ppzio nullā implicat
contradictionē. omnis autē aptitudo natural
est ppzium seu passio apti nati. vt risibilitas ho
minis z similiter possibilitas. i. aptitudo nume

randi z adiscēdi sciētiāz. g. zc. nō sic potest dici
de dñia per se z specificē. qz cū ipsa sit de cētia
li z formali conceptu speciē competens per se
primo modo nullo modo pōt separari ab itel
lectu speciē absqz cōtradictione. bene ergo ait
boecius q sic possibilitas ad numerandū vel
ad adiscēdū non possit separe ab hoie nec actu
nec intellectu intelligere. sic eē i re cum sit eius
ppzia passio. tñ nō pp b est dñia p se. quia homo
p eā formalr nō subsistit. refert eniz aliqd itelli
gere eē sñ alio z intelligere aliqd pter aliud. i. nō
itelligēdo aliud. qz zº ē pole i mltis. z nō pmutz
vbi grā. gº pōt itelligi nō itelligēdo aliquā spēs. z
tñ ipole ē ipm itelligere eē sine spēbus. iō dicit
zº pbi. q abstrahentiū nō ē mēdaciū. qz lz itelli
gā aīal nō itelligēdo hoiez aut asinum zc abstra
hēdo gº ab oibº inferioribus. nō tñ pp b itelligo
aīal eē sñ hoie z asino zc. sñr ē i pposito d ppa
passiōe: qz lz itelligā itellcū formali z qditati
uo hoiez sñ aptitudine ad numerare. nō tñ itel
ligo hoiez eē sñ tali aptitudine. qz qñtū ad esse
nō pōt separe talis aptitudo naturalis ab homi
ne nec actu nec itellcū fm q dicit bo. i. hoc loco.

¶ Honiam vero que
dā sunt) pposita prima conditione dif
ferētiāz q vidēt gº nūc declarat faz. s. qz dñe
eē oppoite. ubi sic pcedit. p pmittit qdā suppo
sitū coiter cōcessū. s. qz o3 dñas diuidētes gº
eē aliq mō oppositas. zº expōit ppoº. s. qz oppo
sitiōe opponunt ibi (sūt at. 4.) dicit gº qz sunt
qdā q dñt tñ nō ponūt i dñōe gñis vt rōale z
bipes. nullus eni dñdē aīal dicit. aīaliū aliud
rōnale aliud bipes. cº rō ē. qz bec lz sūt dñpa
ta nō tñ sūt opposita. qz gº sic ē cōstat illas solas
dñas videre gº qcūqz a se dñt aliq oppositiōe
puta rōnale z irrōnale zc. **Dein** cuz dicit (sunt
at) oñdit ppoº q. s. oppōne oponuntur dñe di
uidētes genº. circa qd. 3. facit. p distinguit spēs
oppōnis. zº applicat ad ppositū oñdens quo
mō veniant in diuisione gñis. 3º cōpat oñdens
sz quā oppositiōez magis opponūtur ea que
vidēt gº. fa ibi (ē quas igitur baruz) tertia ibi
(cū igitur. 4. sint) **In** distinguēdo autē speciēz
oppōitiōnis interserit quoddā dubiū circa. z.
primas species ibi (qz sūt) dicit ergo q. 4. s. f.
species oppositiōnis. qz quedā opponuntur vt
cōtraria. vt bonū z malū. quedā vt priuatio z
habitus. vt visus z cecitas. z subdit q in qui
busdā ē difficile videre vtrum sint contraria
aut priuatiue opposita. vt sūt motus z quies. et
quedā alia que in littera ponuntur. de cuius so
lutione se excusat dicens q bec alias z nō mo
do sunt inquirenda. sed nūc de alijs speciēbus
oppōitiōnis est dicendum. ideo subdit q ter
tia oppositiō ē sz affirmatiōez z negationem
que uocatur cōtradictio. quarta at sz relatōz
quō pº z filiº. dñs z faus. q sūt relatiē oppōita

Notā q̄ de istis de quib⁹ mouet in lra du⁹ p̄t
breuiter sic dici q̄ mo⁹ ⁊ ges. vigilia ⁊ somn⁹.
lux ⁊ tenebra s̄t p̄uatiē oppō. q̄d p̄bat̄ ex diffini
tione p̄uatiōis posita in p̄dicamētis. p̄uatiō
.n. est nega⁹ in apto nato. sed ges est hi⁹. illa. s.
que est a termino a quo que nihil dicit aliō for
maliter. nisi negationē forme ad quā est motus
in mobili apto moueri ad formā illā. somn⁹ s̄t
ut p̄z in libro de sōno ⁊ vigilia. ⁊ tangit̄ etiā. s.
metba. nō dicit formal̄ nisi getem potentiariū
aie ab actib⁹. tūc. n. aial dormit. cū oēs potētie
aie cognitiue. ⁊ p̄ oīs appetitiue quiescunt ⁊ ces
sant ab actib⁹ suis. iō somn⁹ formal̄ est negatio
vigilie in apto nato vigilare. i. h̄re act⁹ potētia
rū aie. s̄t tenebra fōlter nō est aliud nisi ne
gatio lucis in aere qui est apt⁹ recipere lucem.
Si arg. h̄ hoc. q̄a p̄uatiō ⁊ hitus h̄nt fieri cir
ca idē ordine irregressibili. q̄z nō est regressus a
p̄uatiōe in habitū s̄z a p̄. in p̄dicamētis. sed h̄
est regressus a gete ad motū. a sōno ad vigiliā.
a luce ad tenebrā. ḡ ⁊ c̄. **R.** illa p̄pō q̄ a p̄ua
tione nō est regressus ad hitum nō est vlr vera.
quō at̄ intelligenda est ⁊ quō est ad p̄posi⁹ari.
vbi s̄. ibi exposi⁹ū ē in q̄dā q̄ōe. q̄re ibi. de sani
tate at̄ ⁊ egritudine est distinguendū. q̄z vlr egritudo
dicit t̄m carentiā sanitatis. ⁊ sic est p̄uatiō
q̄a negatio in apto nato. ⁊ opponit̄ p̄uatiue sa
nitati. vel dicit hitum s̄rium. puta aliquā posi
tiua ⁊ malā dispōez corporis opposita bone di
spōsiōi. ⁊ sic accipit̄ s̄rie. ⁊ tunc sanitas ⁊ egritudo
sūt s̄ria. **Notā** et̄ q̄ circa spēs oppōis
multa possent queri. que quesita sunt. ⁊ pertra
ctata in p̄dicamēt. c̄. de oppōe. iō illa nūc p̄e
termitto ⁊ querant̄ ibi. **Deinde** cū dicit (s̄m
q̄s iḡ) oīdit quō ille spēs oppōis veniāt ⁊ ser
uiāt ad dionem gn̄is. vbi duo facit. p̄ ponit̄ icē
tum. ⁊ p̄sequitur de intento ibi (⁊ p̄p̄ia q̄dem)
dicit ḡ q̄ nūc mōstrandū ē quā oppōs̄ h̄az. 4.
fiat gn̄is dio. cū ḡ diuidat̄ per opposita. ⁊ oppo
sitiōes s̄nt. 4. ut p̄z ex p̄dcis. iō nūc dōz ē quō
dio gn̄is in spēs fiat s̄z oppōs̄. **Postea** ibi (et
prop̄ia quidē) p̄sequit̄ de intento. vnde pars
ista didit̄ in. 4. q̄z p̄ p̄sequit̄ de oppōne s̄dicto
ria. ⁊ de p̄uatiua. ⁊ de s̄ria. 4. de reliua. sc̄da
ibi (oppō vero) tertiā ibi (s̄rioz vero) q̄rta ibi.
(quartā vero oppōs̄) prima in. 2. p̄. oīdit q̄ ab
solute. ⁊ s̄t loquedo dio gn̄is nō est faciēda p̄
s̄dictoria. ⁊ oīdit q̄ q̄s p̄ necitatē h̄z fieri p̄
s̄dictoria. ⁊ tūc quō d̄z fieri ibi (nec̄e est at̄) p̄
ma in. 2. p̄ quidē repetit̄. **z̄. p̄p̄o** oīdit̄ ibi (in
hac iḡ) repetit̄ at̄ duo de s̄dictiōe. s̄. q̄ ipsa est
p̄ma oppō. ⁊ quid sit di. q̄ p̄ma oppō de q̄ pro
sequit̄. p̄ est oppō s̄dictiōis. voco at̄ s̄dictiōne
affirmationē ⁊ negationē oppositas. q̄. s̄. ff̄ eius
dē de eodē ⁊ c̄. hic occurrit du⁹. q̄re boeci⁹ enu
merādo p̄i⁹ spēs oppōis. p̄ enumerat̄ s̄ria. nūc
vero illa p̄sequēdo p̄ p̄sequit̄ de s̄dictorijs. vi
det̄. n. q̄ z̄ ordo. s̄. in p̄sequēdo. deberet r̄ndere

p̄ ordini in nūerādo. **Dicit̄** at̄ hic q̄ in p̄ma
enumeratiōe boeci⁹ attēditad necitatē oppōis
in dione gn̄is. ⁊ q̄z s̄ria sunt magis nec̄ia in diui
sione gn̄is q̄z s̄dictoria. ut dicit̄ infra. iō ibi s̄
ria p̄i⁹ enumerant̄. in s̄a at̄ enumeratiōe attē
dit ad ipsas spēs oppōis absolute. put̄ in re
magis opponunt̄. ⁊ q̄z s̄dictio est maxia oppō
vñ virtual̄ in qualz alia oppōe cōtinet̄. ⁊ iclu
dit̄. iō hic p̄ius p̄sequitur de s̄dictiōe. sed de
isto ordine enumerandi nō multū ē curanduz
dū tamen res intenta babeatur. **Secūda** ibi
(in hac iḡ) ostendit̄ p̄posituz q̄. s̄. diuisio
generis nō debet fieri absolute p̄ contradicto
ria vbi intendit̄ sic arguere. omne diuisiū ge
neris constituit̄ speciē. sed negatio nō constitu
it̄ speciē. q̄z destruit̄ eē. ergo ⁊ c̄. contradictiōis
autē altera pars ē negatio. hui⁹ rationis p̄ po
nit̄ mi. q̄ i hac. s̄. oppositiōe cōtradictoria. ipa
negatio p̄ se nullā cōstituit̄ spēs. q̄d p̄z. q̄z cum
dico hō vel equus dico aliquas species. sed cū
quis protulerit negationē. puta dicēdo nō ho
minē non equū. nō declarat̄ speciē. q̄z negatio
magis destruit̄ eē q̄z constituit̄. ⁊ ponit̄ conclu
sionē ibi (sic iḡ) sequit̄ eniz ex predictis q̄ di
uisio generis p̄ se ⁊ absolute caret negatione. i.
nō debet fieri per negationē. nec p̄ cōsequens p̄
opposita contradictorie. **Deinde** cū dicit (ne
cesse ē enim) oīdit̄ q̄ diuisio generis h̄az q̄s
fieri p̄ negationē quadā necessitate que euenit
p̄ defectuz vocabuloz. vbi duo facit. p̄ oīdit̄
p̄positū. ⁊ exponit̄ moduz p̄ quem illud fit ibi
(ideoq̄ q̄t̄cūq̄) dicit̄ ergo q̄ sepe oportet speciē
cōponere. i. constituere negatione. q̄. s̄. illa spe
cies quā volum⁹ simplici nomie assignare nul
lo p̄prio nomine nuncupat̄. ⁊ tūc circūlogmur
eā per negationē. verbi gr̄a. vt cū dico numero
rum impariū. alij sunt p̄mi. alij nō p̄mi. ⁊ simi
liter figuraz. alie sunt rectilinee. alie nō recti
linee. ⁊ itē coloz. alij sunt albi. alij non albi. q̄z
eniz talibus speciebus nomē vñ nō ē impo
sitū. ideo oportet ea p̄ferri p̄ negationem. q̄z ne
cessitas nō ē a natura. sed ex defectū tali. **No
tandū** q̄ numerus p̄m⁹ d̄ ḡ vna diuisiōe vlr plu
rib⁹ non potest diuidi in equales p̄tes. vt sunt
tria q̄nq̄ septē. s̄z numerus nō primus dicitur
ḡ vna diuisiōe vel plurib⁹ pōt diuidi i p̄tes
eq̄les. vt sunt nouē. ter tria eni faciūt nouem.
patet autē q̄ omnes dicte diuisiōes sūt p̄ con
tradictoria. q̄z accepta specie opposita cū nega
tione fit alterū mēbrū diuisiōis. vt q̄da p̄mi
q̄dā non p̄mi ⁊ c̄. **z̄. ibi** (ideoq̄) exponit̄ mo
dū per quē hoc habet fieri q̄n fit volens q̄ i ta
li diuisiōe semp negatio debet postponi affir
mationi. vbi sic p̄cedit. p̄ facit q̄d dictū ē. ⁊ re
monet dubia quedā (s̄z si cui parat̄) p̄ma i du
as. p̄ p̄ponit̄ conclusionē. ⁊ addit̄ p̄bationez.
ibi (nam si p̄ius negatio) dicit̄ ergo q̄ quotiēs
fit diuisio p̄ negationem p̄ius debz poni affir⁹

si possit significari quibus noie hitus. **H**ic rous dicitur
 quod aliquoties quodam negationes proferuntur vocabulo
 hitus. ut orbus cecus nudus. aliquoties autem cum parti-
 cula privativa. ut dicendo finis ifinis. eque ineque.
 ly ifinis et eque sunt privationes. cum per talia fit
 dicitur generis eque finis que sunt hitus sunt per ponenda in
 ditione. et vario privationes. **U**ltio ibi (aut de op-
 positione) epilogat circa dicitur et per littera tota. **N**o-
 tandum quod tunc privatio proferit noie hitus quod signifi-
 cat noie cui non addit particula privativa. ut cecus nudus
 et. et per oppositum quod non addit particula privativa tunc privatio
 proferit pro vocabulo privationis. ut ifinis ineque
 itus et. **A**d evidentiam predicorum per quodam vtriusque dicitur
 generis possit fieri privatione oppositum. videtur quod non. nam o-
 videtur quod est aliquid positum. sed privatio non est aliquid positum
 quod est. ma. per. quod est. vel videtur in species vel in dicitur. species
 autem aliquid positum. et per dicitur dicitur que constituit intrinsece
 species. negativum autem non potest esse de intrinseca constitutio-
 ne positum. **P**er privatione oppositum habet fieri circa idem
 per ar. in predicamentis. sed illa per quod est videtur que sunt species
 vel dicitur non possunt fieri circa idem. per de rationali et ir-
 rationali. **A**d oppositum est boeci in littera. **R**espon-
 dendo prope de privatione dicitur generis non potest fieri per pri-
 vationem. sic nec per negationem per rationes tactas. pri-
 vatio enim non est aliud quam negatio. foris. negatio. in apto
 nato. quod est sine species sine dicitur foris et intrinsece
 constituitur species per quod est videtur necesse est esse positum
 ipse est quod dicitur generis fiat per privationem aut negationem
Uerum quod ut sepe est dicitur dicitur reze coiter sunt no-
 bis ignote. species est non sepe propter noie nuncupatur
 hic est quod circulo quodmur eas per aliquod vocabula quibus
 quodam addimur particula privativa vel negationem. et
 tunc dicitur generis dicitur fieri per dictionem et privatione oppositum.
 tunc per negationem aut privationem positum in ditione circulo
 quodmur et intelligimur aliquid positum species vel dicitur
Ex his per quod dicitur ad argumenta binc ide.
 vtriusque autem dicitur aut species per quod est videtur sunt dicitur du-
 bium est in genere subest et dicitur in quibus negatio est dicitur
 per ar. in predicamentis tunc ibi dicitur est in quibus-
 dam questionibus. quere ibi.

Contrariorum vero

Hic ut dicebatur si igitur boeci quod dicitur admit-
 tunt ad ditionem generis. vbi sic procedit. per factum quod dicitur
 est. et dicitur quodam supposito nunc et per ibi (fieret et
 diffinitio) prima per videtur in. z. per tangit quodam du-
 dicitur. z. videtur principale iterum ibi (in dicitur) dicitur
 quod forte aliquid dubitaret an oppositum dicitur sit ead-
 dem oppositum per privationem et hitum quod vtriusque. nam albus et nigrum
 quod opponuntur dicitur sic se habent quod albus. videtur esse pri-
 vatio nigri et eorum nigrum privatio albi. sed bec dicitur
 alias igrenda est non modo. nunc autem supponendum est quod co-
 trarietas est alia species oppositis quod per privationem et ha-
 bitum. sic per per ar. in predicamentis. **N**otandum quod dicitur
 tate esse aliam oppositionem ab hitu et privatione. per. tunc au-
 ctoritatem ar. in predicamentis ca. de oppositis vbi disti-
 guit. 4. species oppositis quod habet super sunt recitate. tunc est
 per rous. quod est in dicitur vtriusque extremum est aliquid
 positum. ta. n. albus quod nigrum dicitur foris aliquid positum

filius est de aliis. sed in hitu et privatione non est sic. privatio. n.
 foris nil ponit cum sit pura negatio et purum nil. **Z**o
 ibi (in dicitur) videtur pro quod. s. dicitur generis fiat per
 dicitur dicitur. quod multoties dicitur generis fit per dicitur. imo
 fere omnes dicitur per quod est videtur sunt dicitur. et subdit quod
 modo fiat talis dicitur. nam dicitur quodam sunt mediata quod
 da imediata. quod sunt mediata ipsa est media po-
 nenda sunt in ditione generis modo. colorum alia sunt
 alba alia nigra alia neutra. i. nec alba nec nigra
 sed media. **N**otandum quod ut iam dicitur est in predicamentis
 dicitur dicitur dupl. prope et trasumptie. et dicitur trasu-
 ptie inveniunt in omnibus dicitur et species videtur aliquid
 quod in illud. io. meta. dicitur species est dicitur dicitur. et
 hoc est quod dicitur boeci quod fere omnes dicitur. i. dicitur du-
 cimur. vtriusque autem dicitur prope supra sit in omni genere spe-
 cialiter in subest et dicitur ibi dicitur fuit. io taceo quod
 ad prope. **D**einde cum dicitur (fieret autem) declarat quodam
 supposito. dixerat. n. s. quod si est copia vocabulorum
 omnes diffinitio daretur tunc ex duobus terminis. hoc decla-
 rat hoc addens quod idem est de ditione. vbi sic procedit. per
 illud dicitur dicitur dicitur. quod omnes diffinitio et omnes dicitur fieri ex
 .z. teris nisi supposito. hoc periberet idigitia noie. ut
 super dicitur fuit de diffinitione. **Z**o ibi (quod autem modo)
 illud dicitur tractat et expoit. et videtur in. z. per videtur
 illud de diffinitione. z. de ditione. **P**er ibi (dicitur dicitur)
 dicitur quod hoc quod dicitur est mani- est modo quod dicitur
 aialium alia sunt rationalia alia irrationalia. ly aial ro-
 nale tendit ad diffinitio boie. sed quod aial rationale
 non habet vtrumque nomem ipsoat sibi. et sit. a. postea dicitur sic
 .a. i. aial rationale. alia sunt mortalia alia immorta. et tunc
 diffinitio habet boie completa dicitur ex solis. z. teris. bec
 .s. hoc est. a. mortale. quod li a tunc valeret quod aial rationale.
 et io dicere a mortale est dicitur aial rationale mortale
 quod est tota boie diffinitio. filius est in omni alia diffinitio si
 prope noie habentur quod ex. z. tunc terminis constaret.
Postea ibi (dicitur dicitur) videtur idem de ditione dicitur. quod
 filius mani- est quod dicitur fieret in. z. terminis si noie prope
 posita essent. et per sic per. si igitur et dicitur nomem ipsoat
 vbi gra. ut dicitur. figurarum quod sunt trilatere alie
 sunt eglatere. alie habentes. z. latera eglia. alie to-
 te inequeles. bec. n. dicitur sit in. z. terminis per cas dicitur.
 sed illa terna dicitur potest reduci ad duplicem b. figura-
 rum quod sunt trilatere alie sunt equeles alie inequeles. i. oia
 autem habent latera eglia aut ineqlia. et rursum subdivi-
 dat alterum in ebrum sic. ineqlia alia sunt habentes tunc
 .z. latera eglia. alie. oia. z. ineqlia. et sic dicitur trimen-
 bris reducta est ad bimenbrum. id per in alio ex. sic dicitur
 dicitur. oia reze alia sunt bona alia mala alia idif-
 ferentia. sic. i. nec bona nec mala. sed bec terna dicitur
 potest reduci ad bimenbrum sic dicitur. oia reze alia
 sunt dicitur alia idif. et ite fiat alteri subdivio sic. dif-
 ferentium alia sunt bona alia sunt mala. **U**ltio quod
 concludit quod per hunc modum omnes dicitur fieret igemina
 .i. i. z. si non decerent noie species et dicitur per quod est videtur g.
Ex hoc colligitur illud vulgatum dicitur quod omnes dicitur
 bona est bimenbris. quod vtriusque est vel reducibilis ad bi-
 menbrum. **N**otandum est ad evidentiam primi exempli quod si
 gura trilatere. i. triangulus. z. species habet. s. eglatere
 isochelē et gradatū. **T**riangulus eglatere dicitur quod

Dicitur huiusmodi
 in dicitur in
 illa dicitur
 et sic. s. id est
 et hoc est dicitur
 et hoc est dicitur
 alioz. in dicitur
 s. dicitur.

bz oia latera eq̄lla. p̄stat. n. ex trib' lineis eq̄li
 b'. s. triangul' isosceles e' q' bz duo latera eq̄lla
 z' z' ieq̄le. gradat' at' d' q' bz oia ieq̄lla. ut p'z h
 i figura. **S**egit illa p' (q̄rta vo oppōnē. i. q' igit
 de rlatie opposit). an valeat ad dionē gn̄is. z' di
 uidit i. z. p' p̄mittit q̄dā p̄bula. z' ex illis con
 cludit itēti. Pa ibi (n̄ e' g' gn̄is) p̄bula sūt duo. p'
 .n. ondit q' sint rline oppō. z' ondit q' opposita
 rline nlla. **o**ppō oia specifica distiguūt ibi (hec
 igit nlla) dicit q' q̄rta oppō e' s' se ad aliqd
 .i. rlonē. ut pater z' fili' opponūt rline. sūr dñs
 z' fū'. duplū z' viduū. s'ribile z' s'ra. **z'** ponit ibi
 (hec igit) dicit: q' bec q' dca sūt nullaz bñt dñiaz
 subālē. i. eēntialē z' specificā q' a se discrepent. i.
 distiguūt. q' pbat. qz bñt talē adiuicē. n̄ nexiōz
 z' pueniētiā q' vñū ducit i. cognitiōz alteri'. mu
 tuo. n. se diffiūt. z' oz i vtrozūq; rōib' vtrisq; vti
 s'z pōz'. it' nec possēt eē sine seiuicē. qz poita se
 ponūt z' pēpta se p̄mūt. s'z bec n̄ pñt dici de illis
 q' dñia sbālī. i. eēntialī z' specificā distiguūt. g' zc
 p'z e' de se q' pater z' fili' sūt eiusdē sp̄ei. dñs et
 fū' zc. q̄ ad illud q' sūt i suo absoluto. rlonēf
 igit addite sūdāmēt) absolut) n̄ distiguunt ea
 specificē. **U**ltio ibi (n̄ g') cludit ex dñis iten'
 volēs q' oppō rla n' valz ad dionē gn̄is di. q'
 qz sic e' g' dñō gn̄is n̄ e' faciēda i ptes rlas. s'z tal
 dñō material' e' dñēda z' excludēda a dñōne ge
 ner). nā spēs hoīs n̄ sūt fū' z' dñs. imo sūt eius
 dē sp̄ei. sūr nec spēs nūeri sūt duplū z' dimidiū.
 sūr z' d' alys e' dōz. **C**irca hāc vltimā lēōez sunt
 duo dubia p' mo' q̄dō. **P**ri' vtruz rla oppo
 nāt. z' videt q' n̄. nā illa q' se psequunt' z' mutuo
 se ponūt n̄ vñr eē oppō. s'z rla sūt bi'. ut dñ h in
 lra. g' zc. **A**d oppō e' p' boe' h. z' az. i. p̄dicant
 q' distiguūt. 4. spēs oppōis. **R'** q' dicere q' sūt
 oppō z' q' opponāt e' vna rō tal'. **I**lla q' sūt i eod
 eē n̄ pñt aliq' opponūt. s'z rla sūt bi' qñ ppe ac
 cipiūt. i. respectu eiusd'. qz licz idē sit pater z' fi
 li' resp̄cū diuersoz. z' idē duplū z' viduū ad di
 uersa ppatū: tñ respectu eiusdē ipole e' idē esse
 ptes z' filiū duplū z' viduū. g' zc. **A**d ar' in op
 po' dōz q' talis p̄na z' coexntia mutua n̄ ipedit
 oppōz. s'z pp mutua depēdētiā z' pp p̄p̄riā rōez
 rti. eē. n. r̄tini e' q̄dā: ad aliō. qz ad aliō q̄dā:
 se bñe. iō n̄cōio oz eē aliqd aliō. q' sic p'z. qz ad
 n̄l: n̄l p̄t dici nec depēdere. **z'** du' e' vtr' dñō
 gn̄is fiat qñz p ptes rlas. v' q' sic. qz i gn̄e rlonis
 g' e' dñit p dñias. s'z ille dñie n̄cōio sūt rline v'
 rlonēs. g' zc. **D**ñ a q̄dā p̄ ar' fūm q' vtiq; i ge
 nere rlonis faciūt rla dionē gn̄is. qz i oī gn̄e oz
 q' sint dñie vidētes. z' ibi n̄ pñt eē n̄l rline. s'z in
 alys gn̄ib' n̄ sūt dionēs p rla. z' sic boeci' itelle
 xit. **S**z illa rō n̄ valz. tū qz e' mēte boecy q' di
 cit q' tō l' illa dñō e' excludēda a dñōne gn̄is. n̄
 tō l'. g' i n' gn̄e e' admittēda. tū qz forte i gn̄e rlo
 nis n̄ sūt rla. aut rlonēs fo' l'iter. alias g' saltem
 gn̄aliss' p̄dicaret' de dñia. qz p̄dicat' d' oī rlonē
 alf n̄ eē gn̄aliss'. g' at' n̄ p̄dicat' de dñia ut dñā

e. **A**lf g' dōz q' dñm boecy e' v' r' yez d' oī gn̄e.
Ad ar' dñm q' vel dñie i gn̄e rlonis n̄ sūt fo' l' r
 rla. vel dato q' sic n̄ sūt oppō rline. n. n. oia rla
 opponunt'. ut pater z' dñs sile z' eq̄le. ita ibi: ut
 dato q' i gn̄e rlonis sūt ista p̄ma dñō q̄dā e' equi
 pantie q̄dā disq̄pantie. bec duo n̄ opponūt rle.
 qz nec adiuicē rferūt. s'z sūt due dñie dñie l' dis
 pate. tūc vltio seq̄ illa p' (cū igit. 4. sint) vbi
 postq; ondit qūo oēs spēs oppōis se bñt ad dñō
 nē gn̄is. ppat eas adiuicē ondēs p quā oppōem
 maglopponūt ea q' didūt g' vbi sic pcedit. p tā
 git illud q' dñm e' d' dñictōe di. q' cū. 4. sint dñe
 .i. spēs oppōis illa q' e' affi'ctiōis z' negatiōis n̄
 n̄cēe sup̄p. h̄ vēiat i dñōne gn̄is. nisi cogat penu
 ria vocabuloz. ut ondu e' s'. **z'** tāgit illō q' dōz
 e' de rline opposit) di. q' oppō rlonis sp' reuycien
 da e' a dñōne gn̄is. **z'** eligit sūr oppōz dñia z' p'
 uatiuā di. q' dñō p̄uatiōis z' bit'. z' e' dñia sumē
 de sūt. **z'** ppat has duas adiuicē di. q' maxie
 dñietas ponēda e' i dñōne gn̄is. s'z e' p̄ua: c' cām
 subdit volēs sic arguere. pp qd vñū qdōz z' illud
 magis. s'z p̄uatiue oppō ponūt in dñōne gn̄is p
 q̄to bñt aliq' naturā dñietatis. g' dñietas ma
 gis e' ponēda. h' rōis. mī. pōit i lra d. q' idcirco
 p̄ua: e' ponēda i dñōne. qñ v' d' bituz opponere
 qdā dñiū. i. bz. q. rōez dñy resp̄cū bit'. ut h' fi
 ni' e' ifi'. q' opponūt p̄uatiue. q̄q; n. ifi' sūt p̄ri
 ua: tñ bz imaginē. i. silitudinē dñy. qz ut p̄dcm
 e' p̄ua: itelligit qdā fo' mō q' supi' expositū est.

Ignium vero inqui
 situ) postq; boeci' declarauit. z. p̄peta
 tes de dñy q' didūt g'. i. q' dñēt eē p se z' oppo
 site. nūc ondit tertiā. i. q' dñt eē ppe z' p̄p̄ie. vbi
 sic pcedit. p̄ circa dñōne gn̄is mouet z' soluit q̄
 dā dubitatiōz. z' ex illa ondit ppo' z' intē' ibi.
 (h̄ at' fit) qd at' e' vtr' dñō gn̄is dēat fieri i spēs.
 vel i dñias. circa q'. z. facit. p qdōz ptractat ar
 guēs p et z. z' eā dēteriat ibi (atq; iō) p̄ma pō
 didit i. z. p ar. ad vñā ptem. i. q' dñō gn̄is debet
 fieri in species. z' ad alias scilicet q' debet fieri
 i dñias. Pa ibi (s'z h̄ interdum) p̄ g' pponit qdōz d.
 q' dñō e' igitu. i. ing'itōe. vtr' gn̄ia dēant didi
 i spēs aut i dñias: z' statū pbat q' i spēs arguēs
 a dñōne tali di. qz si qñt qd e' dñō gn̄is. n̄t q'
 e' distribu' i p̄p̄ias spēs. z' bec e' dñi: e'. g' oz fū
 naturā dñōis gn̄is z' suā dñōz q' dñō gn̄is in
 p̄pas spēs sp' fiat. **z'** ibi (s'z h̄ interdū) arg. ad
 allā pte sic. m̄l' spēs' noia n̄ sūt ipoita. g' dñō gn̄is
 n̄ p̄t fieri i spēs: z' p̄ dñis bz fieri p dñias. dñc g' q'
 B. f. q' fit dñio gn̄is i spēs negt fieri pp cāz dñi
 ctā. i. qz m̄l' spēs' n̄ sūt noia ipoita. g' zc. **D**e in
 cū dñc (atq; iō) dētermiat qdōz. vbi. z. fac. p p̄mit
 tit de gn̄e q̄daz distinctōz. z' ex illa cludit
 q̄dā solutōz ibi (q̄re atiqoz) distinct' est ista q'
 gn̄uz qdā e' p'. i. gn̄alissimū qd n̄ bz s' se aliud
 supueniēs g'. qdā e' me' z' subalternū: qdā
 e' ifi' qd ifra se n̄ bz gen' aliō s'z tñ spēs. dicit g'

quod quodam sunt prima genera quodam ultima. quodam media. pri-
mum quod ut suba quod est generalissimum. vltimum autem ut animal me-
um corpus. compositum namque est species sube et generum animalium. id est se-
quens quod est medium suba. id est primum generum. quod suba nihil sit
inueniri quod sit generum. ens enim non est generum. sicut animal est vltimum
generum. quod sub animalium nihil potest inueniri quod sit generum. bonum. non. quod est
sub animalium est species et non generum. **S**ed videtur boetio sibi con-
dicere. h. n. dicit quod animal est vltimum generum. superius dixit quod sub
animalium est species. animal rationale quod est generum. quod vltimum dicitur per
mortale et immortale. **R**atio dicitur: vno quod h. intelligit
quod animal est vltimum generum. vno nomine noia. s. sub animalium est
neque animal rationale mortale. non tamen significat vno nomine.
sed plures. **A**lii dicitur melius quod superius locutus est per op.
vltimum. quod dicit mortale esse vltimum specificam hominis. et per
vno. animal rationale est generum. h. autem loquitur per op. vltimum. quod per
rei vltimate animal est vltimum generum. et animal rationale est diffinitio: bonis
et non generum. **Z**o ibi (quod antigor) concludit solutionem dicitur
quod data distinctio dicitur. quod antigor et vltimum et ma-
gis autem videtur dicitur quod est in species si non sit indigetia
noia quod impedit. vno si bis. s. noia per se non abun-
dam. oia videtur tamen prima genera quod alia vltimum ad vltimum
per dicitur. **P**er se solutio per distinctio. quod vel bene no-
mia per species vel non. si per distinctio generum est faciendum in
species. si per distinctio per dicitur. et h. idem superius fu-
it dicitur. **M**ota dicitur quod B. quod sepe dicitur in B. lib. quod ml-
tis species non sunt noia imposita. sic intelligendum est non
quod aliquod noia significat. quod quodam dicitur intelligi
gere dicitur significare. s. quod non significat per vno
nomen per se. s. per plura. ut per de ex. superius posito.
animal rationale dicitur. a. **M**ota dicitur quod colligitur ex
dicitur dicitur generum in species esse magis per se et per se quod
dicitur. quod per. quod per boetio dicitur in dicitur non est nisi casual
et occasio data respectu illi. quod nisi esset careria voca-
bulorum. per generum in species videtur. per est. ex a. quod tunc sal-
uat. quod dicitur predicat de videtur. generum. n. predicat de
species et non de dicitur per ari. 4. topic. quod plurimum tamen dicitur
generum fit per dicitur. per casus dicitur. **O**ccurrit autem dicitur
quod an ista tertia conditione dicitur igitur ista quod. an
dicitur generum fieri dicitur per species. an per dicitur potest quod an
duas primas. **D**icitur quod h. fuit magis necesse. nam cogno-
to in quod generum beat dicitur. quod. s. in species per se et per se scimus quod
in per species species. generum et cum dicitur in dicitur. sicut in per species
dicitur videtur. id est vtile est hanc conclusionem noscitur ad
hanc dicitur tertia cognoscenda. **D**einde cum dicitur (h.
autem fit h.) ex solutione dicitur quod dicitur ostendit per se. s. quod
dicitur per quod dicitur dicitur esse per se et per species dicitur. quod h. quod
dicitur est. s. oia genera a per se ad vltimum debere dicitur in
dicitur. quod species per se noia non habentur. debet fieri isto
modo. ut per generum dicitur in suas dicitur. s. per species et per species
et non in posteriores. et sicut posteriori generum. s. intermedium sicut
in suas dicitur et non in posteriores. non. sunt eadem dicitur
corpus quod est generum. et animalium quod est generum vltimum. postea
declarat per se per se. s. n. dicitur dicitur sic. sube
aliud est corpale aliud incorpale. dicitur facit recte
quod ille sunt per se dicitur. s. dicitur sic suba per alie sunt
aiate alie inaiate non dicitur recte. quod aiata et inaiata
sunt dicitur corpus. quod est generum in predicamento sube et non
sunt superius. sube quod est per se generum. **V**ltimo concludit ma-

nifestum esse dicitur per se generum. et sicut posteriorum esse
faciendum per species et per species dicitur. non per posteriores et
remotiores. **S**equitur illa per se (dicitur autem) in quod dicitur quod
tamen per se dicitur. per quod dicitur generum. s. quod dicitur esse note
dicitur. quod dicitur generum soluit. s. dicitur autem in dicitur autem in
species. statim per dicitur facta sube dicitur sunt dicitur
autem exempla per quod. s. dicitur autem species notificat. et non sunt
igitur. et subdit quod si forte quod non abundet dicitur
b. quod non sunt in promptu. statim autem sufficit ponere
exempla. vbi genera. sic dicitur. corpaliu alia sunt aiata.
alia sunt inaiata. ex. statim ut boies vel fere. s. brutia.
alia sunt inaiata. ex. statim ut lapides et b. **R**atio
h. per se dicitur per se. quod dicitur sic et dicitur: dicitur ca inote-
scendi. generum non dicitur dari per igitur. quod igitur ut igitur non potest esse
ca alia cognoscendi. **S**equitur illa per se (oia autem dicitur)
vbi dicitur boetio quod tamen vltimate per se dicitur. quod
dicitur generum. s. quod dicitur esse dicitur. s. sufficenter
euacuantes ipse dicitur vbi sic dicitur. per se dicitur dicitur
per se in dicitur. z. exponit illud quod ad dicitur. 3.
quod ad dicitur. fa ibi (dicitur. n.) tertia ibi (sic et
dicitur) dicitur quod oia dicitur oia esse sic et tamen. s. dicitur
dicitur. nec superius nec dicitur. ut. s. dicitur co-
uertat cum dicitur. nam dicitur generum in species oia accipere
oia species et non plures nec pauciores ut sic dicitur in se
dicitur. sic tamen. s. dicitur. dicitur cum dicitur z.
ibi (dicitur) exponit quod dicitur de dicitur dicitur. quod
tamen. s. dicitur. dicitur cum dicitur. vbi genera de dif-
finitio dicitur dicitur quod est optimus bit metis. et per se opti-
mum. est vltimum. **3** ibi (sic et dicitur) ostendit idem de dicitur dicitur.
quod sic est se b. dicitur. quod oia generum est aliquid eorum quod sunt species
in quod dicitur ut animal est h. vel equus et cetera: et similis eorum
quod species est per se generum. s. oia species sicut superius dicitur
et sunt ipse generum. vult quod in dicitur generum sume dicitur sunt
oia species: nulla penitus per se. **M**ota dicitur quod quod
dicitur: vocat tamen. dicitur est in per se ex eo. s. quod sic tamen
rei claudit intra se quod dicitur per se ad rem et exclu-
dit ex se quod dicitur non potest ad rem. ita est dicitur: accipit ei
esse illud quod est de essentia et dicitur rei et nihil aliud. et
h. si sit dicitur per se et per se. **T**unc sequitur illa per se (fit autem
generum) vbi postquam boetio dicitur dicitur dicitur dicitur
nisi generum et ipse dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
nobilia circa hanc dicitur. et sunt tria. z. per se ibi
(illud autem scire) 3 ibi (quod quod dicitur) per se autem notatur est
quod idem generum non tamen vno. s. est plures dicitur per se dicitur.
plures dicitur dicitur et non subordlati. vbi sic dicitur
per se dicitur dicitur dicitur. quod eius generum fit sepe multiplex
dicitur. sic est rex corpaliu et quod dicitur h. magnitudi-
ne superius. per se esse plures dicitur z. ibi (sic. n. circu-
lu) adducit ex. circa eundem circulum multiplex
possum dicitur. vno: in seicirculis. puta per lineas
diameterale dicitur circulum i. z. seicirculos. ut h.
Quod possum dicitur dicitur in per se quod greci
vocat thomos. et nos vocamus dicitur. s. per se ml-
tas. ut quod seicirculos vltimum dicitur per alias lineas
intermissas. ut h. sicut dicitur tetragonu in quadra-
tu multiplex: vno: dicitur diameterale ab angu-
lo in angulum oppo. et tunc dicitur i. z. triangulos. ut
h. **A**lias. i. a. dicitur dicitur quadrat in parallelogramata

diffinitio

h. dicitur dicitur

rius respicū eiusdem. et p̄ nō p̄ se ip̄o. et sic prius
n̄ p̄. q̄ oīa sūt falsa. n̄a p̄. q̄ si dīo valz ad dif
finitōz et diffi: ad dionē. ḡ dīo valz ad dionem.
sic. n. cōtigit circulo fillogizare et dem̄are. vt p̄
ex z: posterio. et q̄ illō qd̄ ē n̄cīuz ad aliud ē p̄
eo segt̄ q̄ pari mō q̄ id̄ erit p̄ se ip̄o. ḡ rē. **Dōz**
p̄ p̄dca q̄z alia ē diffi: q̄ valz ad dionē et alia ad
q̄nt. valz dīo q̄ ē posterio. id̄ nullū icōuēiēs se
q̄t illoz q̄ iferūt. **Deiñ cū dicit (rexp̄ at) p̄ segt̄ d̄**
itēto vbi. z. fac. p̄ inquirir qd̄ sit diffinibile. z:
quō diffinif dās artē diffinifēdi. Fa ibi (data igi
tur) dīn̄ at̄ oñdit p̄ponēdo q̄ndā trimēbzē dīo
nē rexp̄ q̄ sūt i p̄dicamēto dī. q̄ rexp̄ q̄. f. p̄ se et v̄
rē sūt i p̄dicamēto. alie sūt supiozes. vt sūt ḡna
lissima q̄ s̄ se aliud ḡ n̄ h̄nt. alie sūt inferiores.
vt sūt ididua i q̄libz p̄dicamēto. alie sūt medie
vt sūt spēs spālissima et spēs itē medie q̄ d̄nr
subalterna ḡna. **Ad p̄po: ḡ dōz q̄ res supio:**
res. i. ḡnalissima n̄ p̄nt diffiniri. p̄. q̄z oīs diffi:
ē p̄ ḡ. s̄z ḡnalissima n̄ h̄nt ḡ. ḡ. rē. **Itē res iferio**
res. puta ididua n̄ p̄nt. et diffiniri. p̄. q̄z oīs bo
na diffini: ē p̄ d̄rias specificas. s̄z ididua nō ha
bēt d̄rias specificas. ḡ rē. d̄ria. n. specifica ē per
se ip̄i spēs et nō ididui nisi p̄ acc̄ns. q̄z p̄ spēm. re
lingt̄ ḡ q̄. res medie. i. spēs et ḡna subalterna
possūt cadere sub diffinifōe. i. sunt diffinibilia.
q̄z oīs bona diffi: stat ex ḡne et d̄ria. s̄z spēs et i
termedia sūt bi: ḡ rē. **Nota: q̄ itē media in li**
nea p̄dicamēto h̄nt. z. bitudies p̄ poz. v̄nā ad
supioza p̄ quā sūt spēs. aliā ad iferioza p̄ quam
sūt ḡna v̄l spēs. sic spēs spālissima respicū ididui
duoz. id̄ dicit boeci: q̄ tales res medie itē ḡna
lissimū et ididua h̄nt ḡna. p̄z de oīb: et p̄dicat̄ d̄
alyz et de ḡnib: q̄ ad aliq̄ supioza. et de ididuis
q̄ ad oīa ḡna itē media. **Nota: et q̄ ḡnalissimū**
lz n̄ p̄pe possit diffiniri: p̄t t̄n̄ describi et notifica
ri. sic ari. describit q̄litate i p̄dicamēto et ad ali
quid et subāz. p̄z ibi. **Indidua at̄ lz b̄eat diffini**
tionē spēs: t̄n̄ n̄ ē cōuertibilis cū eo. nec p̄pa. q̄z
et̄ p̄uēit oīb: alyz ididuis spēs. si at̄ adderetur
d̄ria ididualis q̄cūq; sit. illa. tunc v̄tq; eēt con
uertibilis. sed q̄z illa differentia ē ex̄ q̄ditatez
magl. n. p̄riet ad beceitate q̄ ad q̄ditate. id̄ tal
diffi: daret̄ p̄ d̄rias acc̄ntalē q̄. f. accidit q̄ditati
et p̄ n̄s n̄ eēt p̄pe diffi: et̄ b̄ est qd̄ dicit ari. 7. me
taphi. q̄ ididua v̄l n̄ h̄nt diffinifōz cōuertibile
l̄ h̄nt p̄ acc̄ns. et p̄ n̄s n̄ h̄nt simplr diffinifōz. oīs
n. p̄pa diffi: ē cōuertibilis cū diffinito. et dat̄ p̄ci
se p̄ eēntialia q̄ de diffinito p̄dicatur p̄ se p̄ mō.
Deiñ cū dicit (data igi) dat artē diffinifēdi
tale diffinibile qd̄ ē sola spēs. f. v̄l spālissima v̄l
faltē itē media. vbi. z. fac. p̄ artē illā p̄p̄dit. z.
eā p̄ ex̄ exp̄dit ibi (bi: at̄ rei) dicit ḡ q̄ data. i. p̄
posita tali spēs q̄ et ḡbz et de aliq̄ posterioz saltē
ididuo p̄dicat̄. sumēdū ē e: ḡ et vidēdū i d̄rias
et adiūcta sibi altera d̄ria q̄ p̄uēit spēs q̄ oīs dif
finiri. vidēdū ē v̄tq; sit egle. i. cōuertibile cum
spēs diffinifēda q̄ si nō. et ip̄a spēs ē i min: it̄ il

la d̄ria p̄ iūcta ḡni vidēda ē. q̄. ḡ i alias d̄rias
et hec d̄ria cū p̄ma addēde sūt p̄ori ḡni. et tunc si
fuerit tō illa oīo ex ḡne et duab: d̄rys egle. i.
p̄uertibilis cū spēs ip̄a erit e: diffi: si at̄ n̄. et aduc
ip̄a spēs ē i min: tūc fa d̄ria it̄ vidēda est. q̄.
ḡ i alias d̄rias. q̄ oēs. z. d̄rie cū p̄ ḡne iūcte vidē
dū ē si sūt egles. i. p̄uertibiles cū spēs q̄ diffinif
et sic toties faciēda ē tal d̄rio d̄raz. et addi: v̄ni:
cū alyz quousq; oēs sūt iūcte cū ḡne sūt egles.
.i. p̄uertibiles cū spēs diffinifēda. et tūc illa erit
e: p̄pa et v̄a diffi: **Deiñ cū dicit (bi: at̄ rei) expo**
nit q̄ dixerat p̄ ex̄ i diffinifōe noīs. vbi. z. fac.
p̄ ex̄ satis plix̄ deducit. z: deductum p̄cludit
ibi (videt̄ ne igi) dicit ḡ q̄ exēpla faciūt b̄ rei
.i. artē dicte notitiā clariozē. deē ḡ q̄ velim:
diffinire nomē q̄ ē quedā spēs q̄ p̄dicat̄ de plu
rib: vocabulis. i. noīb: cōtinēs subiectiue. i. s̄b
se multa ididua noīa. et tūc nomē diffinif sic.
p̄ sumēdo e: ḡ q̄ ē vox didēdo p̄ d̄rias sic. vocū
alie sūt significatiue alie n̄ significatiue p̄z q̄ n̄
significatiua n̄ p̄uenit noī. q̄z nomē aliqd̄ signi
ficat. s̄pta ḡ alia d̄ria que ē significatiua et cō
uenit noī. iungo eā ḡni vox sic vox significatiua
et tunc vidēdū ē si hoc to: vox significatiua sit
egle. i. p̄uertibile cū noīe. q̄ si n̄ sicut v̄ez ē. q̄
aliq̄ ē vox significatiua p̄ter nomē. ut q̄daz vo
ces significates naturalr. puta dolorē ut gemi
t̄ vel alias passiōes aīe. ut iteriectiones q̄ n̄ s̄
noīa. id̄ vox significatiua it̄ vidēda ē in alias
d̄rias. q̄. ḡ sic vocū significatiua alie signifi
cant p̄ p̄z. i. s̄z placitū. alie naturalr. q̄z d̄ria
altera. i. significatiua naturalr n̄ p̄uēit noī. s̄z al
tera. f. significatiua ad placitū. quā d̄raz cū p̄ma
iungo ḡni sic nomē ē vox significatiua s̄z placi
tū. sed to: nō d̄li equat̄. i. nō d̄li ē cōuertibile
cū noīe. q̄z et̄ v̄ba sūt voces significatiue ad pla
citū. it̄ ḡ distribuo. i. dido illā d̄riā q̄ ē s̄z placi
citū et dico sic. vocū significatiua s̄z placitum
alie significant cūz t̄pe. alie sine t̄pe. et illa d̄ria
cū t̄pe nō p̄uenit noī sed v̄bo. altera ḡ d̄ria. f. si
ne t̄pe que cōuenit noī s̄l cū p̄dictis iungenda
ē generi. sic nomē ē vox significatiua p̄ placitū
et sine t̄pe. sed nondū tō illa oīo p̄uertit̄ cū noīe
q̄z cōuenit oīoni que stat ex plurib: noīb: pu
ta sor. cū plone et discibilis. que lz sit imperfecta.
s̄n̄ oīo est. et id̄ v̄ltia d̄ria. f. sine t̄pe it̄ vidēda
ē alyz d̄rys sic. vocū significatiua ad placitū
et sine t̄pe alie sunt q̄z ps ex̄ aliqd̄ significat q̄
p̄inet ad oīonez. alie quaz ps ex̄ nō significat
q̄ p̄inet ad nomē. sic ḡ ex oīb: p̄dictis iux̄ artē
datā colligif diffi: noīs p̄p̄ria et cōuertibilis q̄
est ista. nomē ē vox significatiua ad placitū s̄n̄
t̄pe. c: nulla ps significat sepata que ab ap. p̄ pi
armēias posita est et iā exposita ibidē. **Deiñ cū**
dicit (videt̄ ne) concludit d̄cm exē: oī. videt̄ ne
igi. i. videre potes ex p̄dictis q̄ diffi: recta cō
stituta est. nā p̄ hoc q̄ dixi vocē distinguit̄ nomē
a ceteris sonis que nō sunt voces. n̄st̄re pit̄ pe

duz fragoz arboz. r p hoc q est significatiuum
 distiguit a ceteri vocib n significatiuis. r per B
 q e f placitu distiguit a vocib q significat na
 turali. r p B q e sine tpe distiguit a vbo. sed p B
 q est c ps r. distiguit ab orone. vñ sit q dca
 diffi: cu noie puertit. qz qcgd est nois claudif i
 illa diffinitioe. r ex: vbi cuq fuerit illa diffi: il
 lud erit nome. r n dubites. Nota q sicut pot
colligi ex pdictis diffi: duplr dat. vno: p g p
ximu. r tñ oz addere nisi vna dñiaz nec facere
nisi vna dione. r b: vey e illud q supi diceba
tur. q si brenē noia iposita diffi: eet ex duobus
tñ termis. Alio: dat diffi: p g remotu. r tunc
oz aggregare ples dñias r multas facere dislo
nes qusqz to oio sit puertibil cu spē q diffiniē.
Et tñc occurrit du qz illoz sit melior mod
diffiniēdi. pm an z dñ qz puta sic diffinien
do bolem. puta hō e subā aiata corpea sibilis
rōalis qz si dicere fsc. hō e aial rōnale q pbat
sic. illa diffi: e melior q data nil vltra oz qre
aut dubitare qz illa q data ad huc oz qre: sed
talit e pma illaz respectu se. g r. p: mi. data
enī illa diffinitioe de boie. aial rōale ad huc oz
qre qd e aial. cu sit qdā diffinibile. r sic r sol
uēdo diffiniēda i diffinitōes deuenit tandē ad
indiffinibilia. sed hita illa diffinitōe de boie q
e subā corpea rē. n̄ uenit vltra qre. qz subā
e g q nō pt diffiniri cu sit gñalissi. Deñ cu
dicit (illud qz dōz e) opat illa q ponunt i diffi
nitiōe ad illa q ponunt in dione. r didit in. z. p
opat g possi had g possi ibi. z: dñiaz poitas h
ad dñiaz poitas ibi. fa ibi (eod qz mō). Sñia p
me pte ista q g i diffiōe e pl. i dione e tot. vñ
diffinitre e qdā sponere ex ptib. sed didere e
qdā opare in pres. dicit g q h e sciēdū q g i
dione e to. sed in diffinitioe e ps: ex q sequit
q diffi: e qdā iuctū ex ptib. f. gñe r dñia r dō
e qdā solutū. i. dñiaz i pres. r silt sequit q dō
e silt dioni toti r diffi: e silt sponi toti q ex
ponit p ex. nā in dione gñis. puta cu aial didi
tur p boiem r equū rē. aial e qdā to hois. qz
oplectit in se to hoiez. r ad huc apli. f. equuz.
sed in diffinitioe hominis al e ps. nā g. puta al
iuctū cu alyz dñys cōponit spēz r declarat ma
gis. nā i dione dō sic aialiū. alia sunt rōalia.
alia irrōalia li al est qdā to. r rursus dō ani
maliū rōaliū alia sūt mortalia alia imortalia.
li rōale aial e qdā to r rursus iungēdo bec
tria aial rōale mortale e diffi: hois collecta ex
dionib pdictis. si vo dicā in diffinitōe. hō est
aial rōale mortale. bec tria iungunt boiez supp.
sic ps to. ex q pz q g r dñia sunt ptes hois. cō
cludit g sic igit pz q in dione g e tot r spēz q
didit e ps. c oppo e i diffinitione. Ultio ibi
(eodē qz mō) opat dñiaz h ad dñiaz ibi postat
di. q eodē mō i dione dñie sunt qdā to ad il
las ptes in qz didunt. puta qñ aliq dñia cōis
didit p alias. sed in diffinitioe tā g qz dñia sūt

ptes. ipa at spēz diffinita e qdā to. postea i
 ponit finē dicti di. sed bec dacten. i. dca suffici
 ciant. Querit vtz dcm boecy sit vey. f. q g in
 dione e to r in diffinitioe e ps. videt q nō. qz
 nulla ps pdicat de toto fz ap. 4. topi. r. 7. me
 tba. r h pdicatioe dicete. h e h. sed g f q cadit
 i diffinitioe spēi pdicat de spē p se p: qz pmus
 mo e qñ diffi vel ps diffinitōis pdicat de dif
 finito. g in diffinitioe nō e ps sed to. Ad qz g
sūptū in diffinitioe r dione aut est vniocū aut
equocū. si equocū. g nō e g nec diffiniens spēm
si vniocū. g idē significat vtrobiqz. r ita l vtro
biqz e ps. vel vtrobiqz e tot. Ad oppo e boe
h i lra. R: hic p pmittēdū e q g sumit ab aliq
materiali i spē. r illud p iportat d suo intellectu
dteriatō. n̄ tñ p mo pt significat illd. fz p mo
toti r iō ex dñi iport tot r silt dñia p iport ali
gd foile spēi a q accipit. fz iprt to ex dñi. qz il
lō foile iport p mo toti. si. n. vtrūqz p iportet
n̄ posset vitari nuga: in diffinitioe. qz positi rō
nib p noib illud q eet de intellectu vtriusqz iō
bis dicere. si altez suū significatū significaz
p mo ptis pdicatio e de toto eet flā. pp mo
repugnātē. Hoc g mō intelligēd e boeci. f. q
g vtrobiqz e ps r to. i. pte disticte iportat. sed
p mo toti. r appropziatē diffinit r ponit in dif
finitioe. qz significat pte. nā diffi: d3 expmire
disticte pncipia diffiniti r disticte nō expmit
g nisi pte. iō appropziatē loqndo diffinit ut ps
vtrōbiqz tñ in se e silt to r ps. Ad ar g pzi r
z pz qd dōz. qz ps intellecta p mo ptis n̄ pdi
cat vere. de toto tñ intellecta p mo toti pot bñ
pdicari ut auicēa exēplificat de manuato r ca
pitato que diuersa significāt. p. f. man r caput
vtrūqz tñ ex dñi significat idēz totū ex h q si
gnificat pte p mo toti ut manuatu exponit
p hñs manū vbi li hñs nō e de significato ma
nuati. fz de mō significādi p mo toti. nō. n. e
ptis hñe manū. fz toti ita i pposito expōat. aial
hñs sfm r rōale hñs intellectuz. Concedo et
cū z: argumento. q g hic r ibi e vniocum. et
ita vtrobiqz ps r to modo pexposito.

Nunc autem de eadi
 uisione) Postqz boeci satis plixē deteriorauit d
 pma dione p se que e dō gñis in spēz. nunc de
 teriat de fa que e dō toti in pres. vbi sic pce
 dit. p pponit intētū. z: psequit de intēto ibi (q
 dicim to multiplr) dicit g q nūc dōz e de dō
 ne que e toti in pres. qz bec e fa p se dō p ge
 neris dionē. ut dcm fuit supi sepe. Deñ cu
 dicit (q dicim to) psequit d itēto circa q. z.
 facit. p pmittit de toto qdā distictioz. z: expo
 nit cuiuslibz mēbz p pziā dionē ibi (tot igr mo
 dis) ponit g. 4. modos toti di. q B q dicimus
 to multipliciter significam. qz multiplr dici
 tur vno: dñ to rōtinuatū. vñ to e q e rōtinuuz
 ut linea vel corpus r alia bi ut superficies r istō

*De vni
 dione sit
 diffiōe sit pa*

pt didi in to^m mathe. **2°** mo^m ponit ibi (dici^o
g^o totum qz alio^o d^r totuz aggregatione qz tñ nō
est continuum vt aceruus. sicut enim dicimus to
tum gregem: vel totum populum vel totum ex
ercitum. **3°** tertium modum ponit. ibi dicimus
etiaz to^m z est alio mō to^m cōitate. ut homo vel
equ^o que sunt quedā tota suarū partiū. s. parti
culariū hominū z brutorū. vnde vnunquodqz
hominē singularez dicimus particularē. q. par
tē hominis totius. i. vliū homis. **4°** mo^m po
nit ibi (dicimus quoqz to^m) z est alio modo to^m
virtualitate q. s. constat ex quibusdā virtutib^o
z potentys hoc mō. ania est qōdā to^m. qz anime
alia est potentia sapiendi. i. intelligēdi. ut intel
lectus. alia est potentia sciēdi. i. sensus. alia ve
getandi. i. vegetatiua. anima ergo est qōdā to^m
virtuale continens idemptice z vnitie has po
tentias. q. partes. qz non sunt vere partes qb^o ē
idem realiter. sed ab eis d^rns formaliter s^o op.
quā credo veriozem de quo alias. qz de h^o trac
tare non est presentis speculationis. **Nota^o**
ad saluandū hanc distinctionē de toto esse suf
ficientē qz plures alij modi inueniuntur toti^o
qui tamen possunt ad hos reduci. **Est enim**
qōdam to^m naturale ut ex materia z forma cō
positum. qōdam to^m logicale ut spēs cōposita
ex genere z d^ria. est etiam to^m in loco to^m in tem
pore to^m i modo. sed to^m logicale z to^m naturale
habent reduci ad to^m continuum. qz componitur
ex partibus eēntialibus. s. materia z forma ge
nere z d^ra ad mo^m quo to^m continuū z integrale
componitur ex partibus q^otitatiuis z integra
libus. sed totū in loco z i tēpore reducūtur ad
totū virtuale z ēt ad totū vniuersale. qz sicut
h^o ps ifert totū z non e^o vt si ē homo ē animal
z non e^o: ita ibi. ut si est vbiqz est in loco hoc. et
non e^o: z si est semper est bodie. z nō e^o: sic dōz ē
de toto in mō qz sequitur currit bene ergo cur
rit. z non e^o: iō potest reduci ad totū vlt. **De
inde cum dicit (tot igitur modis) exponit quō
fit diuisio in omnibus istis totis. z diuiditur i
4. partes. qz primo docet diuidere totū conti^o
z: totum disconti^o z discretum. 3° totuz vlt. 4°
totum virtuale. s. a ibi (similiter autē z illa) ter
tia ibi (eodem quoqz mō) quarta ibi (ei^o quoqz
qz ex virtutib^o) prima diuiditur in tres. primo
docet diuidere totum cōti^o. z: remouet qōdaz
dubium. 3° reducit quādam aliam diuisionem
ad diuisionem totius continui. s. a ibi (oportet
autem nec omnia) tertia ibi (fit autem diuisio)
circa primū sic procedit. primo facit qz dictum
est declarans per exem^o di. qz cuz tot modis di
catur totū ut predictum est. diuisio sic faciēda
est. primo si illud totum fuerit conti^o didendū
est in alias partes ex quibus cōstat z componi
tur. qz aliter non fit diuisio totius qz declarat
primo in diuisione per partes dissimiles ut cor
pus hominis sic diuidimus in partes suas. s. in**

caput in manūs in toracē. i. pectus in pedes et
sic de alyis partibus in quas recte potest diui
di. vnū qōqz enim diuiditur in ea ex quibus cō
ponitur. **2°** declarat idem in diuisione p^o par
tes similes. qz aliquod totū conti^o est qz potest
multipliciter diuidi. s. in partes similes z i par
tes dissimiles. z etiam eorū est multiplex cōpo
sitio. vt animal potest diuidi in eas partes q
habent partes sibi similes. ut in carnes z ossa.
quelibet. n. ps carnis est caro. z quelibet pars os
sis est os. rursus potest diuidi in partes que nō
habent similes partes ut in manus z pedes. nō
enim quelibet pars manus est manus zc. aial
ergo dupliciter potest diuidi. vno modo sic ani
malis aliud est caput aliud est pes zc. **Alio
modo animalis aliud caro aliud sanguis aliud
os zc. 2° ibi (alio quoqz modo) adducit ad pro
positum dus alia exempla. vnū est de nauis vel
de domo. qz similiter diuiduntur in suas ptes.
ut dōo sic. nauis aliud ē pra: aliud puppis z dom^o
aliud tectum aliud fundamentum. aliud exē^o
de libro. qz liber diuiditur in versus. z versus i
sermone. i. dictiones z dictiones in sillab^o. **3°
ibi (itaqz fit) ex hoc vltimo exemplo concludit
quoddā cor^o di. qz ex his patet qz lre z sillabe z
nomina. i. dictiones z etiam versus sint quedā
partes totius libri. sed alio modo accepte non
d^rnt partes totius. sed partes partium pro q^oto
. s. lre z sillabe sunt partes dictionis. z dictiones
sunt partes versus que sunt immediate par
tes libri. **Notandū qz partes totius continui
d^rnt que componunt ipsuz qō dupliciter potest
intelligi. s. immediate vel mediate. si immedia
te sic fundamentum paries z tectum sunt par
tes domus. z in eas diuiditur. similiter versus
sunt partes libri immediate. **Alio^o sic mediate
ut partes partium. puta lapides z ligna z h^o
mōi sunt partes domus. qz ex eis cōponitur
tectuz z fundamentum. z per consequens tota
domus. z hoc modo etiaz lre sillabe dictioes
sunt partes libri. qz partes partiu. i. versus
ex quibus immediate componitur ipse liber.
Eo autem modo quo to^m componitur ex parti
bus. z diuiditur in eas si mediate mediate. si i
mediate immediate. **Deinde cum dicit (oportet
autem) remouet qōdam dubium crederet
forsan aliquis qz diuisionem huius totius in
partes oporteret semper fieri realiter. z in actu
hoc excludit di. qz omnia que dicta sunt de illa
dictione. oportet speculari z considerare non
. q. actu diuidantur. sed sufficit qz animo z rati
one. i. intellectu. ut patet per exemplum. qz si
vinum sit aque mixtum z sit qōdam totum s^o
diuidamus in aquam z vinum ipsum nō potest
fieri actu z realiter. qz vinum z aqua mixta iaz
non possunt realiter diuidi. sed diuidimus tan
tum per intellectum dicendo sic. huius totius
mixti aliud est vinum aliud est aqua. **Dein************

de cum dicit (fit autem diuissio) reducit ad diuisionem totius continui quandam aliam diuisionem. que est totius in partes essentielles di. q. fit etiam diuissio totius in materias & formas. que. s. sunt partes compositi essentielles que reducitur ad istam. si aliquo modo sit alia ab illa. aliter enim constat statua ex partibus suis. s. quantitatis in quas diuiditur secundum diuisionem primam. a. h. ex materia & forma. i. ex ere & spe. i. figura in que diuiditur secundum hanc secundam diuisionem. utraque tamen est diuissio totius in partes. & hoc est quod superius dictum est quod diuissio compositi in partes essentielles reducitur ad diuisionem totius in partes integrales. **¶** Sequitur illa pars (sic autem) in qua determinat de diuisione totius discreti & non continui di. q. similiter diuidenda sunt illa tota que non sunt continua. s. in partes. ex quibus constant. ut si dicamus huius exercitus alius est dux alius est eques alius est pedes &c. hoc est enim generaliter verum quod unumquodque diuiditur in ea ex quibus componitur. **¶** Postea ibi (eodem modo) agit de diuisione totius vltis di. q. eodem modo supponit. didenda sunt ea tota que sunt vltima. s. in partes subiectiuas. ut dicitur sic. hominum alii sunt in europa. alii in affrica. alii in asia. omnes enim homines sunt partes hominis cuius subiectiuus. **¶** Notandum quod diuissio totius vltis est eadem penitus cum diuisione generis si illud vltimum sit genus. si autem sit species reducitur ad diuisionem totius in partes sicut iam superius dictum fuit & ratione huius forte boecius diuisionem totius vltis connumerat cum alijs diuisionibus totius. **¶** Ultimo cum dicit (eius quoque) agit de diuisione totius virtualis. vbi. z. facit. p. docet diuidere totum virtuale. z. comparat diuisionem totius virtualis ad diuisionem generis & diuisionem totius continui. secunda ibi. (unde fit) dicit ergo quod diuissio eius totius quod constat ex virtutibus. i. totius virtualis hoc modo est facienda anime. alia pars est in virgultis. i. in plantis. vt anima vegetatiua. alia est in animalibus vt sensitua & intellectiua. & rursus eius anime que est in animalibus alia est rationalis alia sensibilis. & rursus hec. s. anima sensitua potest diuidi alijs subdiuisionibus. & subdit distinguens hanc diuisionem a diuisione generis dicens quod anima que diuiditur non est genus horum per que diuiditur sed est totum. & he sunt partes anime: sed non in quantitate sed in aliqua potestate & virtute. i. non sunt partes quantitatie sed virtuales. ex his enim potentis iungitur substantia anime. s. virtualis. ac si essent quedam vere partes. **¶** Deinde cum dicit (unde fit) comparat ex predictis secundum convenientiam hanc diuisionem ad diuisionem generis & totius. conuenit enim & habet aliquid simile cum diuisione generis. quia sic genus predicatur de speciebus. quod vbiuncumque fuerit species statim eam sequitur generis. quod si homo est ergo animal. quod homo est anima. ita totum virtua-

le predicatur de suis partibus. quia vbiuncumque fuerit eius pars statim sequitur eam predicatio anime hec enim est vera. anima sensitua est anima & vegetatiua est anima. conuenit etiam cum diuisione totius. quolibet enim anima non componitur ex omnibus partibus. sed aliquid aliquid vegetatiua enim in plantis non constat ex parte sensitua nec intellectiua & sensitua in bruto non constat ex intellectu sed ex vegetatiua. intellectiua constat ex omnibus. sicut est de toto quod nunc habet omnes partes. nunc non habet omnes. quod potest aliquibus carere. & ideo necesse est quod dictum est de anima referre ad naturam totius diuissio ergo totius virtualis conuenit cum diuisione generis in species & cum diuisione totius in partes modo predicto

¶ **Estat igitur** Postquam boecius determinauit de duabus diuisionibus per se. s. de diuisionibus generis in species & de diuisione totius in partes nec determinat de tertia diuisione per se que est vocis in significatione vbi sic procedit. p. proponit intentum continuas se ad dicenda. z. p. sequitur de intento. ibi statim (fit autem vocis) dicit quod dicto supponit. de. z. diuisionibus per se. s. de diuisione generis in species & de diuisione totius in partes restat vt tractemus de diuisione vocis in significatione que est tertia & vltima diuisione per se. **¶** Deinde cum dicit (fit autem vocis) p. sequitur de intento. & didit i. z. partes. p. proponit de diuisione vocis vnaque distinctio. z. resumit ipsas & docet diuidere. p. m. m. membrum quod est principaliter intentum. **¶** Ibi (igitur modis) prima in. z. p. distinguit tres modos diuisionis. z. comparat primum ad 3. p. differentias ibi (est autem omne) prima in. z. p. proponit illam trinem brem distinctionem. z. exponit eam per exempla. prima in tres secundum quod ponit tres modos diuisionis vocis exponens quilibet per exempla. **¶** Ibi (alio autem modo) tertia ibi (alio autem modo) dicit quod diuissio vocis fit tribus modis. vno modo quoniam dictio vel oratio significat plura. exemplum de dictione. vt canis quod est vna dictio & vnum nomen significans plures res. vt dictum fuit supra. exemplum de oratione. ut cum dico grecos vicisse romanos. hec enim oratio cum sit vna potest habere duplicem sensum. vel quod greci vicerint romanos. vel quod romani vicerint grecos. dictio autem plures res significans dicitur equiuoca. sed oratio plures sensus habens dicitur ambigua vel amphibola. vt iam superius dictum fuit. **¶** Deinde cum dicit (alio autem modo) ponit secundum modum dicens quod alio modo. s. fit diuissio & multiplicitas vocis per modum ita quod vox non significat plura. sed idem multis modis. verbi gratia. hoc nomen infinitum vna tantum res significat. s. illud cuius termini. s. extrema inueniri non possunt. s. h. contingit multis modis. **¶** Uno modo per mensuram. i. magnitudinem. vt si quod imaginetur mundum esse infinitum magnitudinis licet non sit in re veritate. quod non contingit in natura dare tale infinitum. vt probatur. 3. p. b. 2. dicitur in infinitum per multitudinem per quod dicitur di-

missionē corporū & cuiuslibz stinui eē ifinitā. qz
cōtinuū p̄t dīdi i ifi^o. & numer^o catur ex dione
cōtinui. tale at ifi^o lz sit i pō tñ nūq̄ pōt poni i
actu. sic nec diuisio cōtinui ē tō reducibilis ad
actu vt pbat ari. vbi supra. **¶** Alio^o dī ifi^o p̄ spe
ciē p̄ q̄ dicim^o spēs figuraz eē ifinitas. qd̄ itel
ligēdū ē de potētia n̄ i actu. sic & de spēs^o nūer
roz addita ē līea vl̄ āglo statiz mutat species
figure sic addita vnitāte statiz mutat spēs nu
meri. & qz p̄t fieri i ifinitū ascēdēdo. iō species
nūeroz & figuraz dīr eē ifinitē. **¶** 4° dī ifini
tū p̄ tps & duratōz vt dicim^o mūdū eē ifinituz
p̄ op. p̄hoz. qz e^o termin^o p̄ tps iueniri n̄ p̄t. p̄m
n. op̄ dcaz mūdus asserit fuisse ab eterno. & p̄z
hūc modū dicim^o dū eē ifi^o. qz termin^o. s. dura
tionis sue supne & eterne vite n̄ p̄t iueniri. & p̄ ē
p̄ rei veritatē. cōcludit ḡ ex p̄dcis q̄ bec vox i
fi^o p̄ se n̄ significat p̄ra sed mltimode. i. mltis
modis p̄dicat de singlis s̄dcis: lz ip̄a i se signi
ficet tñ vnū. **¶** Deīn cū dic̄ (ali^o vo mo^o) ponit
3° mo^o vbi. z. facit. p̄ facit q̄ dcaz ē. z. docz ip̄z
remouere q̄ ad e^o ābiguitatē. fa ē ibi (nisi eni
qs) dicit ḡ q̄ all^o mo^o. s. ābiguitatē & multipli
citatē vocis ē p̄z dēteriatōz. i. qñ dicitio ponit
sine aliq̄ dēteriatōe. qñ. n. sic p̄ferē facit inte^o
dubitare. ut cū p̄ferē illa vox hō sine aliq̄ dēter
miatōe multa significat. p̄ q̄ inte^o p̄t eā multi
pliciter p̄cipe. qz cū sic p̄ferē nulla diffinitōe. i.
dēteriatōe p̄clusa. i. dēteriatā aut specificatā
inte^o audiētis aptat & ducit multis fluctib^o &
errorib^o. qd̄. n. v^o aut dēteriatuz p̄t itelligere
audiēs hāc vocē hō. qñ illud q̄ loquit̄ di. nul
la dēteriatōe p̄cludit. q. di. nihil. **¶** Notā^o q̄ si
aligs p̄ferat absolute hāc vocē hō. sine aliq̄ ad
ditōe aut dēteriatōe inte^o audiētis p̄t diuersi
mode se h̄re circa sp̄z e^o v̄e & flē d̄ictorie & ipolr
& polr. puta q̄ itelligat q̄ hō currit vel hō nō ē
aial vel hō ē asin^o vel hō dormit & sic de ifinitē
& iō vox illo mō dī multa significare n̄ in se. sed
apud inte^o audiētis. eo q̄ sine aliq̄ dēteriatōe
p̄ferē. **¶** Postea ibi (nisi qs) docet bi^o ābiguita
tē remouere q̄ fit p̄ adūctū vel p̄ dēteriatōez
aliq̄ additā. ut dōo. oīs hō ābulat. qd̄ hō am
bulat. & tūc ite^o audiētis hz qd̄ rōnabilr̄ intelli
gat. & nō hz occōz errādi & dubitādi. itelligit eī
q̄ talis act^o. s. ābulādi iest alicui hōi vel omni.
¶ Addit̄ ēt alia exēpla de i^o 3° dī. q̄ sunt ēt alie
dēteriatōes. ut si qs dicat da mibi. sine aliq̄ de
teriatōe nullus itelligit qd̄ dare d̄z nisi addat
aliq̄ demōstratio. i. dēteriatō certa. puta dōo.
da mibi panē vel da mibi vestē &c. s̄lr si aliquis
dicat veni ad me sine aliq̄ dēteriatōe n̄ coḡscit̄
q̄ veniat vel vbi vel qñ. iō oz addere aliq̄ dēter
miatōz hāz. ut veni ad me in ecclā vel foro. et
veni ad me cras vel tali hora. & tunc inte^o n̄ hz
vñ debeat dubitare. **¶** Deīn cū dicit (ē at) p̄pat
p̄^o mo^o ad 3°. & dīdī in. z. qz p̄ dīam assignat
z^o eā pbat ibi (i ābiguis. n.) pōit ḡ dīaz di. q̄ oē

ābiguū q̄ p̄tinet ad p̄^o mo^o ē dubitabile q̄ p̄t
net ad 3°. n̄ tñ e^o oē dubitabile ē ābiguz. bec
eni q̄ dca sunt mō i 3°: sūt oīones dubitabiles
n̄ tñ ābigue. i. p̄ at mō sūt ābigue & p̄ dīs dubi
tabiles. **¶** 2° ibi (i ābiguis eni) pbat p̄ q̄ dixit &
itēdit talē rōz plata oīone ābigua potest audī
tor de vitate p̄mōis vtrāq̄ sniam h̄re. s. plata
dicitōe aut ozde dubitabili nō p̄t. ḡ dīr bec oīo
ab illa. & p̄ dīs 3° mo^o a p̄. b^o rōis mi. ponit i l̄ra
di. q̄ in ābiguis sup̄p. vocibus platis auditoz
vtrūq̄. i. vtrāq̄ sniam audit. & putat se rōabilr̄
itellexisse. ut si qs dicat. audio grecos vicisse ro
manos. vn^o p̄t itelligere q̄ greci vicerit roma
nos. al^o q̄ romanī vicerit grecos. & vterq̄ intel
ligit p̄ rōabilr̄ ex sermonib^o ip̄si^o dicitōnis. i. ex
vi sermōis plati. s. n̄ ē sic de oīone dubitabili.
3°: qz ex hoc q̄ dico hanc vocē hō nō pōt aliq̄
ex vi sermōis hūani sēsū h̄re q̄ oīs hō ābulat. l̄
q̄ aliq̄ hō ābulat. iō tales oīones lz sūt dubi
tabiles. n̄ tñ sūt ābigue. iō dicit qd̄ eniz ego n̄
dixi sup̄p. p̄ hāc vocē hō non ille poti^o suscipi
bit sup̄p. n̄ de vi sermonis s. sine aliqua ratiōe
id qd̄ a me platū ē sup̄p. h̄re vñā sniā rōabilr̄
similiter alius q̄ aliā sētētiā suscipiat. qz sup̄p. o
virtute sermōis neutrā hz. **¶** Notādū q̄ illoz
triu^o modoz superius positozum solus p̄mus ē
intelligēdus h. qd̄ p̄z. tñ quia i ferius hic d̄ illo
solo p̄ferē dās artē q̄liter vox plura significat
illo mō sit diuidēda. tñ qz p̄pe loq̄ndo illo tñ
mō ē vox multiplex. & n̄ 2° nec 3° mō. q̄ enim
vna vox significans possit multis modis sumi
vt dicit 2° modus vel q̄ vna vox plata sine
determinatione possit p̄ intellectū audientī ad
diuersos sensus trahi. vt dīc 3° modus hoc n̄
est ex natura vocis nec ex natura rei cū vtroq̄
modo tñ vnū significet. **¶** Primus ergo tātū
modus est hic intentus secundum quem diui
ditur vox i p̄prias significaciones. alij autem
adduntur de superabundanti. & vt primus sit
magis manifestus sicut etiam superius positi
sunt quattuor modi totius qui tamen omnes
non sunt principaliter itenti secundum q̄ in hoc
libro diuisio totius in ptes distiguat̄ p̄ alias di
uisiones. in solo enim p̄ modo vbi est totū conti
nuū ē p̄pe dīo toti^o i 2°: & 4°: minus p̄pe. i 3°: ip̄o
p̄pissime cū dīo totius vniuersalis i ptes subie
ctiuas magl̄ p̄uēiat cū dione ḡnis i spēs. vt iaz
superius dcaz fuit. adducūt̄ ḡ alij mōi h̄ & ibi vt
iste ḡ p̄ncipalr̄ ē itē^o sit magl̄ māifest^o. quā p̄z

¶ Not igitur modis

¶ Postq̄ boecius posuit vnā trimēbrem
d̄stictōz de multiplicitate vocl̄ hic resumit eaz
& docet diuidere p̄mū modum qui est p̄ncipa
liter intentus. & diuiditur in duas partes. qz
primo dat artē diuidendi vocē i ḡnali. z. magl̄
i sp̄ali ibi (qm̄ q̄ p̄les spēs) p̄ma in. z. p̄ pōit qd̄
documta circa equocatōez. z. circa āpbiboliā

ibi (si vo apbologia) circa p̄mū sic p̄cedit. p̄ p̄ōit
documentū dicēs q̄ d̄io vocis fiat tot mōis. vt
dictū ē. vno mō p̄ signātia. c̄h. s. d̄ictio aut ōo
plura significat. Alio mō p̄ modū significati
cū. s. vox vnū tātū significat. s̄ p̄ōt accipi mul
tis modis. Alio modo p̄ determinationē. s. cum
aliqua vox p̄fertur sine determinatione. et po
test intelligi ab auditore fm̄ plures sensus. cū
in q̄ sic i bis. s. vocib⁹ q̄ p̄ signātia diuidūtur. i.
q̄ plura significat iuxta p̄mū modū non soluz di
ctio equoca diuidēda est in significationes sed
etiā demonstrādum ē p̄ diffinitionē diuersas
esse res q̄ significānt. sicut ait ari. p̄ top. c. d̄ iue
tiōe mltiplicitatis. vt i bis q̄ d̄nr bona qm̄ bo
m̄ltiplex ē. alia. n. s̄ bōa fōlr q̄ retinēt. s. q̄lita
tē et naturā boni. sic vt⁹ fortitudo prudētia et.
alia d̄nr bona effectiue q̄. s. nlla q̄litate d̄nr bo
na. s. fōlr i se. s̄ q̄ bonā rē faciunt b⁹: d̄nr bo
na. vt sanatiuus dicit bonum q̄ efficit sāitatez
q̄ q̄dā bonū ē. et sic de alijs. **2°** ibi (oz at) iduc
nos ad exercitiū tal̄ d̄ionis d̄i. q̄ oz nos q̄ma
xie hāc artē d̄idēdi exercere. vt dicit ari. p̄ elen.
p̄ sophistas et oz̄ ip̄ortunitates. equoca: n. sem
per fallit. **3°** remon̄z ōoz n̄ distigibile a disti
guibili ibi (si. n. nulla) dicit q̄ vox aut nil signi
ficat ita q̄ nulla res ē sibi subcā. et tūc p̄z q̄ nō
ē distigēda. aut aliqd̄ significat. et tūc dicit q̄
vel vnā rē. et tūc d̄r vox simplex nec ē distigē
da. vt significat plures res. et tūc ē d̄idēda ne
forte aliq̄ fillo sophistico capiat̄ peccāte. s. p̄ eq
uocatōz. **Postea (si vo) p̄ōit. z. documenta cir
ca apbologia. et ē p̄ q̄ ōo apbologia. i. abigua qm̄
q̄ bz vtrūq̄ s̄sū polez. vt p̄z i ex. s̄dcō grecos
viciisse romāos. potuit. n. eē et q̄ greci vicerint
romāos et q̄ romani vicerint grecos. qm̄z at non
vterq̄ s̄sus ē polis. vt cū dico boiez comedere
panē. b⁹. n. rōnis ē vn⁹ s̄sus q̄ bō comedat pa
nē. et iste ē polis. ali⁹ ē q̄ panis comedat boiez. et
iste ē ipolis. **2°** documentū p̄ōit ibi (ḡ q̄tiēs) et ē
q̄ ad tales ōones apbologicas. alr̄ r̄idēdū
ē i disputatōe cōtētiosa et litigiosa. alr̄ i disputa
tiōe i q̄stia vitat̄ siue doctriāli. nā q̄tiēs veni
t ad cōtētōz vt i disputatiōe litigiosa d̄idēda s̄t
tā polia q̄ ipolia. q̄tiēs at veni t ad veritatē vt
i disputatiōe doctriāli sola polia sūt d̄idēda et
ipossibilia reliq̄nda. **Nota^o** q̄ disputa: litigio
sa siue sophistica et disputa: doctriāli d̄rnt penes
finē. q̄z sophistica itēdit tm̄ ad apparētiā victo
rie. doctriāli at ad ex̄ntiā vitat̄ i disputatiōe. ḡ
sophistica oz̄ multiplex. distigere q̄tūcūq̄ sit
vex et pole l̄ ipole i vtroq̄ s̄su ne l̄ saltē videat̄
redargui appētes. s̄z i disputatiōe doctriāli vbi
tm̄ vitas q̄rit̄ sufficit distigere. ea q̄ polia sūt
q̄z ipolia iā de se patēt eē falsa. si ḡ in tali dispu
tatiōe it̄rogēt q̄ vt sit verū boiez comede
re panē statī cōcedēdū ē q̄ sic s̄nt aliq̄ distictō
ne. q̄z vn⁹ tm̄ s̄sus ē polis. alter vo ipolis. i dis
putatiōe at̄ sophistica et litigiosa talis ōo esset**

distigēda p̄p̄ cāz d̄cāz. **Deiñ cū dicit (qm̄ ḡ plu
res) dat artē d̄idēdi vocē i significationes magl
i sp̄ali. vbi. z. fac. p̄ resumit p̄^o mo^o d̄ q̄ p̄ncipa
liter itēdit. z. docet d̄idēdi vocē mltiplicē et illū
mo^o ibi (d̄idēdi at) dicit ḡ q̄ sic ē q̄ plures sp̄es
. i. mōi sūt vocū significatiū plura. attēdēdū ē vt
p̄z ex p̄dcis q̄ aliq̄ voces h̄nt significatōz mlti
plicitat̄ i vna p̄ticia q̄ ps d̄r equoca. vt si dicā
canis currit tota. n. ista ōo d̄r mltiplex et equo
catōz. et illa p̄e. s. cāis d̄r equoca. alie sūt voces
seu ōones q̄ h̄nt mltiplicitatē i tota ōone. et ta
lis ōo vocat̄ apbologica seu abigua. vt d̄cm
fuit s̄. et ille ē p̄m^o mo^o post^o s̄ de mltiplicitate
voc̄ q̄ d̄idēdi. z. p̄ q̄ d̄ictio vt ōo mltiplex p̄ōt
eē. **Deiñ cū dicit (d̄idēdi at) docet distigere
equocū et apbologicū i sp̄ali. et d̄idēdi. z. p̄ fac
q̄ d̄ēz ē. z. assignat d̄iam iter d̄ionē voc̄ et d̄io
nē gn̄is. s̄a ibi (nō tm̄ ista d̄idēda) p̄ma i. z. p̄ do
cet d̄idēdi vel distigere d̄ictōz equocā. z. ōo
nē abigua ibi (abiguaz vo) in p̄ma ḡ p̄re docet
distigere d̄ictōz equocā s̄. 7. mōs. **1°** p̄m^o mo
dus ē p̄ diffinitōz. cū dico bō viuit: p̄t̄ intelligi d̄
boie vo l̄ d̄ ficto. i. picto. s̄z illa ōo d̄idēdi b⁹: aial
rōale mortale viuit. et b⁹ v̄ē. s̄z assimilatiō bois
rōal̄ mortal̄. i. bō pict⁹ viuit. b̄ s̄m̄ ē. q̄re at bō
dicat̄ b̄ equocū ad verū et pictū. sic ēt in p̄dica
mēt̄ aial v̄ et pictū cū tm̄ p̄ rei vitatē nec al̄ nec
bō s̄nt noia equoca ibidē i p̄dicamēt̄ r̄nsū fuit
exēpla. n. p̄ōt̄ n̄ sp̄ vt ita sit s̄z vt meli⁹ s̄t̄iat q̄
adiscit p̄ p̄oz. **2°** mo^o d̄idēdi equocū ē p̄ addi
tionē q̄ termiet et notet ḡ. vt cū dico. canna ro
manoz s̄agule sorduit. vt p̄t̄ intelligi de cāna q̄ ē
berba palustris. et tūc ē femini gn̄is. et sic s̄ps ē
flūs. vt d̄ cāna q̄ ē flūi⁹. et tūc ē masculini gn̄is.
et tūc ē s̄sus ver⁹. addat̄ ḡ adiectiuū masculini
gn̄is dicēdo sic. sanguine plen⁹ fuit cāna rōno
rū. et tūc p̄z q̄ accipit̄ p̄ flūiū. **3°** mo^o ē p̄ addi
tionē n̄ieri. vt i exēplo p̄dcō. q̄z cāna p̄ flūiū ē
tm̄ singlar̄ n̄ieri. p̄ berba palustre ē singlar̄ et
pluralis. **4°** mo^o ē p̄ determinatōz casus. vt in
exēplo p̄dcō. q̄z cāna i nominatiō casu aliū s̄sū
bz q̄ i ablatiō. p̄z. **5°** ē p̄ determinatōz articl̄ vt
i exēplo eod̄. q̄z addēdo b̄ vt̄ bec ad cānā statiz
p̄z e⁹ gn̄is sit et i q̄ s̄su sit accipiēda ōo ista. **6°**
mo^o ē p̄ ortographiā. vt q̄roz scriptū s̄nt. u. et q̄
roz scriptū cū. u. q̄z p̄ significat̄ i q̄stōz et ē pas
siuū. z. significat̄ q̄relā et ē actiuū. **7°** ē p̄ accē
tū. vt p̄ōe cū ē accēt⁹ i p̄ultia ē v̄. cū ē i vltia
ē aduerbiū et sic et sic s̄ptū bz aliā et aliā signifi
catōz. **Deiñ cū dicit (abiguaz vo) docet distigere
re apbologica ōoz s̄. 4. mōs. **1°** p̄m^o mo^o est
p̄ additionē. iō d̄icē q̄ ōonū abiguaz ē facien
da d̄io vno: p̄ additōz. vt d̄ō sic. audio roma
nos vici et grecos viciisse. et tūc plan⁹ ē s̄sus. **2°**
mo^o ē p̄ diminutōz. ut sic dicēdo. audio grecos
vincere n̄ plus. et tunc sensus est planus. **Ter
ti^o** modus ē p̄ diuisionem. vt in exēplo dicto
dicendo sic. greci vicerunt. romani victi sunt.******

et tunc due orones sunt. **4^a** est per transmutatōes. ut cum dico ista oronē. audio romanos vicisse grecos. dicam⁹ sic transponēdo. audio quod greci vicerunt romanos. et per quod ambiguitas dicte oronis soluitur quilibet istorum. 4. modorum. per. **Dein** cum dicitur (non tamen ista) assignat oronē iter dionē gnīs et dionē vocis di. quod non sic vidēda est significatō vocū sic vidit⁹ gnā in dione gnīs oēs spēs debēt enūerari. sic ias dōz fuit s. s. i. ambiguitate. i. i. dione vocū ambiguitate supple significaciones sufficit ut dicant⁹ quate sunt vtilēs ad eum sermonem. i. ad propositū de quo est sermo vel altercatio siue disputatio.

Ultio epilat circa p̄dca. et p̄ q̄ ad dca d dione vocis di. quod de vocis significatōe et dione sufficiēter dcm ē. 2^a q̄ ad dca de alijs dionib⁹ p se di. quod est expeditū ē quod p̄p̄erat d dione gnīs et de dione toti⁹. et p̄ p̄ns de oi p̄titiōe. i. dione p se diligētissime p̄tractatū ē vsq; ad hūc locum.

Tūc seq̄ illa p̄s (nāc at de his) i q̄ deteriat d dionib⁹ p accūs de qb⁹ ponit. d. reglās aut duo documēta. **1^a** q̄ oīs talis dō dō fieri p op̄ pō. sic ē de dione gnīs. dcm fuit s. dicit⁹ q̄ nē dōz ē de his dionib⁹ supple. q̄ fuit p accūs. q̄z est vnū p̄ceptū et documē⁹ ut i oppō didant. ut si vidim⁹ sub⁹ i accidētia nē ē dōz. corpus alia sē alba. alia sūt dulcia. qz albū et dulce nē opponūtur. s. ē dōz. corpus alia sūt alba alia sē nigra alia neutra. i. nec alba nec nigra. s. media. a. ē i alijs dionib⁹ p accūs. puta cū accūs viditur i subcā vel accūs i accidētia. **2^a** documē⁹ est ibi. (atq; ita maxie) et ē quod oīs talis dō dōz eē p̄uertibilis. i. sufficiēter euacuās diuisuz. dicit⁹ q̄ p̄ maxie p̄spiciēdū ē i hi⁹ dionib⁹. ne dicat⁹ aliqd̄ vltra. i. pl⁹ vel min⁹. sic ē fit i dione gnīs. ut dicitū fuit s. vñ h nē expedit aliqd̄ accūs dimitti. qd̄ iest subō ex eadē oppōe qn̄ dicat⁹ i ista dione nec ēt addi aliqd̄ accūs quod nō possit iesse subcō.

Sz videt⁹ quod p̄ documē⁹ nō sit v̄ez. qz qn̄z ē i pole. vbi grā. qn̄ ē dō accūs i subcā nō sūt. oppō ut dōo sic. eoz q̄ expedit alia sūt in corpe. alia sūt i aia. qz aia et corpe nō opponūt for̄. **Silr** videt⁹ 2^a documē⁹ ipole. qz qn̄ ē dō accūs in subcā. nō sp̄ ē pole enūerare oia subcā. ut dōo sic alborū qdā sūt i lacte qdā i lapide qdā in ligno et c. q. i. i. **Ad** p̄ dōz quod ista p̄ma reglā iutelligēda ē vbi oppō repit. qz tē oīs dō faciēda est gnāl⁹ p oppō saltē oz quod sūt subcā disperata.

Ad 2^a p̄ idē. qz reglā itelligēda ē vbi vidētia p̄nt enūerari. **Alr** p̄t dicit⁹ quod ēt oia subcā p̄nt enūerari i vli et si nō i p̄ticulari. vbi grā. dōo sic. alborū qdā sūt i corpe aiato qdā i aiato. **Et** rur sus. alborū i corpe aiato qdā sūt i corpe s̄ibili qdā i corpe isensibili. et silr de alijs. et b⁹ reducendo oēs dionē ad bimēbrē oia vidētia sufficiēter enūerari p̄nt. **Postremo** cū dicit (posteriōi qdē) epilogat circa oia deteriata et iponit finez dca. vbi. z. facit. p̄ tractatū istū nōbilē p̄bat. 2^a eē sufficiēter p̄pletū ibi (et de dione qdē) p̄ri⁹

p̄bat ex h quod secta p̄p̄ateticoz. i. az. diligētē exp̄ssit dionē p se et dionē p accūs. et distixit hāc ab illa quod nō fecerāt antigozes. qz q̄ et ip̄e boeci⁹ silr fecit. q̄ rō ab illo tractauit d dione. dicit⁹ q̄ secta posterior nō p̄fectiōe. s. tpe p̄p̄atetice p̄u dērie. i. doctrine az. p̄spexit diligētē d̄as dionē nū distignēs iter se dionē p se et dionē p accūs. s. antig p̄hi istas diones p̄fundebāt accipiētes sepe accūs p̄ gnē. et accidētia p̄ sp̄eb⁹ et d̄ys. q. dō p se eēt dō p accūs. vñ p̄p̄ ait boeci⁹. visa est nob̄ vtilitas p̄p̄ozitū. i. valde oportūa et exp̄pediēs p̄dere. i. māifestare cōiones. i. cōitates p̄ueniētias hāz dionū. et hāz d̄ias. sic fcm ē s. ex q̄ seq̄ quod tractat⁹ iste nō so⁹ ē rōalis. s. ēt vtilis valde. qz v̄itas p̄p̄atetica p̄adiē et error corrigi atiquoz. **Ultio** ibi (et de dione) iponit finē dca. p̄cludēs tractatū istū sufficiēter esse p̄pletū de oi in q̄ d̄sione q̄z p̄t̄iebāt breuitas itroductōis exp̄ssim⁹ diligētē op̄itulāte supple. grā illi⁹ sūmi boni a q̄ bona cūcta p̄cedūt. qui ē benedictus in secula seculozum. Amen.

Explicit scriptū sup lib p̄ dionū boeci editū a fratre antonio andree ordinis frat̄z minoz.

Quia fauente deo

Quia scripta et expōnes libroz logice veteris v̄tūq; cōpleui añq; ad expōz noue logice māuz ponā vñā cōez toti logice hic i me⁹ mouebo qōz. v̄tz logica sit de sillo tāq; de subō. ar. quod nō. **1^a** p̄mo sic. logica nō ē scia. q̄ nec ē de sillo ut de subō. p̄ns ē enidēs. qz sub⁹ scie nō est nō scie. añs p̄bat. tū ga mo⁹ sciēdi nō ē scia. s. logica ē mo⁹ sciēdi q̄re. et c. p̄ns nec sillos. ē e⁹ sub⁹. ma. p̄z a. sillo. qz mo⁹ vidēdi nō ē visus. q̄ nec mod⁹ sciēdi ē scia. mi. b̄ 2ª metha. vbi d̄ quod absurdū ē sil q̄rere sciam et mo⁹ sciēdi. i. logicā sic expōnit cōiter. tū qz. 6. metha distignit p̄s scias i naturalem mathe. et dinam. i. metha. sub quaz nulla ē logica. tuz qz oīs scia ē ex p̄p̄ys sic et demōstra⁹ ex p̄ poste ri. s. logica ē ex cōib⁹. q̄ nō est scia. **2^a** ad p̄nci pale oīs scia est p̄ sillogismū. si g⁹ de sillo ē scia b̄ erit p̄ sillogismū. q̄ ē silm. p̄tū qz sillogismus de q̄ q̄rit scia ē ignot⁹. sillogism⁹ at p̄ quē b̄ scia ē not⁹ g⁹ idē erit notū et ignotum: sed per ignotū nihil scit⁹. q̄ tē. tū qz q̄ro de sillo p̄ quē b̄ scia aut de illo erit scia aut nō. si nō p̄ rōne nec de sillo i cōi. qz qd̄ scit⁹ de cōi scit⁹ de q̄libz p̄ticulari. si sic. q̄ p̄ aliū sillogismū. et sic erit p̄cedere i ist⁹ i sillogismis ad b̄ndū sciaz. qd̄ ē icōuēiēs. qz tūc nil sciret. ist⁹ . n. ē ignotū ex p̄ p̄bi. g⁹ tē. **3^a** ad p̄ncipale. nil id ē sub⁹ toti⁹ et p̄t. s. sillogism⁹ ē subm p̄t logice. s. libri p̄oz. g⁹ tē. **4^a** sillogism⁹ nūq; fuit sub s̄u. g⁹ nec i intellcū nec p̄ns p̄t eē subm alic⁹ scie. p̄ ma p̄ns p̄z 3^a d̄ s̄u et s̄fato. qz nil ē i intellcū qn̄ p̄ us fuerit sub s̄u. s̄a cōsequētia p̄z. qz idēz est obiectū potētie et subiectū bit⁹. qd̄ ergo non est obiectū itellcūs nec subm scie q̄ ē bit⁹ itellcūs

*De dicitur
inuat de dion
floroz...*

Ad oppo arg. qz illd e pperates 7 passioes
in logica pncipaly demantur de seo 7 de aly
pp ipz e subiectu i loica. sz slllmus e bi. g. r. e.
Ri ista qde pzo op. aliq ptractabo. 7
coclusiones aliq declarabo. Quatu ab p sci
endū de subo logice ee. s. op. **P**rima op. e que
dic. q subm logice e cocepto fori ab actu rois
pbat sic. illud qd e comune oib consideratis
in logica est subiectu logice. sed conceptus pdi
ctus e huiusmodi. ergo r. minor ondit. na cu
act rois sit triplex. **P**ri idistibiliu itelligibilia
2 illoz idistibiliu ppo vel dio. **3** discursus a
noto ad igtu. **D**e ceptu forto a p actu rois est
liber pdicametoz q e de icoplezo. **D**e ceptu
forto a 2 actu rois e liber piarmenias q est de
enuciatioe. **D**e ceptu forto a 3 actu rois e no
na logica q e de slllo 7 eius ptib subiectiuis.
Pa opp. e ista. q ponit q logica e de fis itetioi
b adiuctis pmis. sic dicit boeci 7 pbat eadem
roe q p. qz ille sut coes oib deteriorat i logica.
Tertia op. e q ponit q ens est sub i logica. et
pbat p ap. 4. metha. vbi dicit q circa ides la
borat dyalectic 7 metha. 7 sophista. metha aut
laborat circa ens. g. r. **Q**arta op. e q poit q oro
e sub i logica: 7 pbat. qz de ipa 7 de e ptib de
teriat i veteri logica cum sit gen enuciationis
poit etiam i diffinitoe slllogismi p poruz. g. r. e.
Quinta opio e q poit q argumeta e subm. 7 p
bat. qz de e spib 7 ptib e to logica. **N**ullaz
haz opionu pnto ee vera. **A**d qz iprobatioz p
notat e q. 3. coditoes sut pncipue sub i scia ad
qs qcuz alie reducunt. **P**ria e q sit i scia notu
gd e 7 qz e. na bec. 2. oz psuppore de subo dmo
stratois an dmfatoz. ut dr p poster. **S**ecunda
e q p e qd e demostret i scia passioes illius
subi de eo. **T**ertia e q ad ipz oia alia deteria
ta i scia reducunt 7 pp ipz consideret. alr. n. ab e
vnitate n eet vnitas scie. **E**x bis arguit p oes
op. sll vna rone. cuicuz deficit aliq vl aliq co
ditoes pdcaz. illud n e subm i logica sz qdcu
q positu p illas op. e bi. g. nullu illoz e subm
i logica. mi. declaraf de sllglis p ordine. **D**ue ei
pme coditioes desut trib pmis opionibus. qz
nulli eoz f roz ghalē vt ponut subca hr diffini
nitio i logica. p3 discurredo. nullicubi. n. i logi
ca diffinit ghalr qd sit act rois aut qd sit fa
itatio applicata pme. aut qd sit es. ite nulluz il
loz pmittit vt pn scie. deficit g eis pma codi
deficit 7 fa. qz nec pa: aliq de eis i ghal dem
straf. 7 p nns qdlibz eoz e nimis coe subm. **P**
iste. 3. opiones n drnt iter se. qd mani e de pria
7 fa. cept. n. fori ab actu ronis ipse e fa ite
de terria et probaf. qz aut es reale e subm h aut
ens ronis. si p: g bec scia e real. qd flm e. si z:
aut igit tm de ente rois. i. considerato ab itellcu
aut ente ronis. i. cato a rone. si p: sic ad huc po
terit ee realis. na nil e subm alic scie nisi coho
ratu ab itellcu vel rone. qz n nil vt e. vlc. g. oz

bare q sit de ete cato a rone. qd e id cum aly
duab. s. cu ceptu cato p acti rois 7 cu fa iten
tioe. **S**ecunda at coditio 7 tercia dsunt. quarte
opioni. qz n pueiut oroni. p3. qz in logica nec de
oro p suu. qd e pbat aliq pa: de ipa sic ghalr
accepta. nec oia determinata i logica ad ozoz re
ducunt vt pp ipaz consideret. **P**ria et codit deficit
ante opioni. nuq. n. a pbo diffinit argumē
tatio i coi. nec poit e diffi. vt pn scie. sz boe
ci diffiniat ea in topic suis. **F**a et pdi: deficit si
bi. vt mani e f roz ghalē. **T**ertia et deficit si
bi. p qz vl argumeta: e equocu. 7 tuc mani est
q ab e vnitate n e vnitas scie nec scia vna: cu
tuc n sit vnu scibile nec vnu itelligibile. vl e an
nologu ad coteta sub ipo. 7 tuc scia no erit vna
ab ipo sz ab vnitate pmi ad qd alia attribuut.
7 illd e slllm. sic forte f aliq vnitas meta. e
ab vnitate sube ad qua alia etia attribuuntur
Nec roes opposite cogunt. **A**d illa q e p pma
op. p3 q arguit ab insufficenti 7 fac fallacia co
seqnt. desut ei alie due coditones sub. **A**d
auctoritate boeci p fa op. dico q logica e. d ill
sz illa n sut p subm sz coi. subo. sic dicim q
ois scia e de ente. qz nulla e de n ete. **A**d rones
tertie poit dico q laborat circa id. n qz idem sit
subm. sz qz i logica considerat p qd circa oia co
tigit laborare. na circa mltaz laborat i scia. no
tm pp h qdlibz illoz e pncipale subm scie. **A**d
illd qd accipit p qarta op. s. q oro pueit slllo. d:
q n nisi equoce ei 7 enucia: equocu at n e sllm
qz nec diffinibile. sumit at oro i diffinitoe slllo
gismi p argumetatioe. **A**d rōz et p gnta op. p3
q pcedit ab insufficenti. sic 7 rō p opione pma.
Qua ad z pma p: sit ista. logica e scia. hanc
pbo sic. scia e effcus demratiois. sz i logice ml
ta demratie onduf. g logica e scia. **P** bec e p se
loic e sciēs. qz e hns demratōz. g bec e va lo
gica e scia. qz a coctet vbi e pdica: p se tenet ad
abstracta. **D**icēdū e g q logica e scia. qz q do
cent i eo demratie cocludūt sic i aly sciētys.
igt sciūt. demra: n. e slllm faciēs scire. **S**ūt
et in logica oia reglta ad demratōz. sic subm 7
pa: demrabil de subo p me qd e diffi. **C**irca
hac pma coclusionē itelligēdū e q logica du
pliciter considerat. **U**no igtū e docens. 7 sic
pcedit ex ppyz pncipys 7 nccys ad nccas con
clusioes. 7 e scia. **A**lio: igtum vtimur logica
applicado ad illa i qb e vsuf. 7 sic n e ex pps sz
ex coib. nec e scia. sic p3 i naturalib vbi vocat
ari. roes logical q pcedūt ex me: coi. 7 n faciūt
scire ppe loqndo. **S**z iux h occurrit vnu du
s. vtz logica sit scia coils. videf q n. qz coitas
scie e a coitate subi. sz sub scie logice distic e a
subis aliaz sciaz. g r. **C**ontra qz p boe. lo
gica e de fis itetioib applicat pmis. sz ille sit ap
plicabiles oib pmis. g logica e scia coils. **D**oz
q scia dr coi a subo pr itelligi duplr. l qz subm
e e pdi cabile de subcis aliaz sciaz. l qz sube

questio.